

भारत सरकार
GOVERNMENT OF INDIA
राष्ट्रीय पुस्तकालय, कलकत्ता ।
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

mal

वर्ग संख्या

Class No.

294.505

पुस्तक संख्या

Book No.

PN 489

शी. पु. / N. L. 38.

MGIPC-S4-59 LNL/64-1-11-65-100,000.

ജനുവരി 1963

Vol. 48 = 1963

പ്രബുദ്ധകേരളം

കാലടി പ്രസിദ്ധം

ഉത്തിഷ്ഠത! ജാഗ്രത! പ്രാപ്യ വരാൻ നിബോധത!
വിദ്യയാ അമൃതം അശ്നതേ

കാലടി [എറണാകുളം ഡിസ്റ്റ്രിക്ട്] കേരളം

Handwritten text at the top: 94505 / R 489 A

ശ്രീമദ് ഭഗവദ് ഗീത

സംസ്കൃതം മൂലം മാത്രം

(നിത്യപാരായണത്തിനുവേണ്ടി വലിയക്ഷരത്തിൽ പദങ്ങൾ അകറ്റിയച്ചടിച്ചത്)

സംസ്കൃതത്തിൽ പാണ്ഡിത്യമില്ലാത്തവർക്ക് സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങൾ ശുദ്ധമായും പ്രയാസമില്ലാതെയും വായിക്കത്തക്കവിധത്തിലാണ് ഇതിൽ അക്ഷരങ്ങൾ നിരത്തിയിരിക്കുന്നത്. പാഠാവസാനത്തിൽ വരുന്ന വാക്കിന്റെ മധ്യത്തിൽ വരി മാറാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എല്ലാ ശ്ലോകവും ഈരണ്ടു വരികളിലാണ് അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഗീതയുടെ എഴുത്തു ശ്ലോകങ്ങളും തുടർച്ചയായി അക്കമിട്ടിട്ടുള്ളത് ആദ്യമായി ഈ സംസ്കരണത്തിലാണ്. വില 75 ന.പ.

അപേക്ഷിക്കേണ്ട മേൽവിലാസം:—

മാനേജർ,
ശ്രീരാമകൃഷ്ണ അഡ്വൈനാശ്രമം,
കാലടി പോസ്റ്റ്,
എറണാകുളം ഡിസ്ട്രിക്ട്,
കേരളം സ്റ്റേറ്റ്.

വിജ്ഞാപനം

പ്രബുദ്ധകേരളത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിനുവേണ്ടി സാധായിച്ച് സഹകരിച്ച് വരിസംഖ്യ അടച്ചിട്ടുള്ളവരോടും വായനക്കാരോടും ഞങ്ങൾ കൃതജ്ഞരാണ്.

1963-ലേക്കുള്ള വരിസംഖ്യ മുൻപോയി ജനവരിമാസത്തിൽതന്നെ മണി കാർഡായി അയച്ചുതരുന്നതിന് പ്രത്യേകിച്ച് അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മാസിക തുടന്നു വരുന്നതിനു സൗകര്യമില്ലാത്തവർ വിവരം ധരിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം അധിക പ്രതികരം അനുവശ്യമായി അച്ചടിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു നഷ്ടത്തിനിടയാകുന്നതല്ല. ഈ വിവരം പ്രത്യേകിച്ചു ഞങ്ങൾ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മാസിക്കു പതുവരിക്കാതായി ജനവരിമാസം മുതൽ ചേരുകയാണ് ഏറ്റവും സൗകര്യം. വർഷത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽവെച്ച് ചേരുന്നപക്ഷം മുൻപു ഞങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ കിട്ടിയില്ലെന്നു വരും.

മാസികയെ സംബന്ധിച്ച കെലാർട്ട്സുമായുള്ള ബന്ധം നിർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ എല്ലാ കത്തിടപാടുകളും താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ മാത്രം നടത്തേണ്ടതാണ് എന്നുകൂടി ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

എന്ന്, മാനേജർ, പ്രബുദ്ധകേരളം, കാലടി പോസ്റ്റ്,
എറണാകുളം ഡിസ്ട്രിക്ട്, കേരളം.

പ്രബുദ്ധകേരളം.

വാല്യം 48

ജനുവരി 1963

ഭാഗം 1

ഉള്ളടക്കം

1. ഓമുതവാണി	1
2. ധനാജ്ജനവും അതിന്റെ ലക്ഷ്യവും (സ്വാമി വിമലാനന്ദ)	3
3. ഇഷ്ടദൈവം.	6
4. തുറുവിയും.	7
5. ഭാരതീയസംസ്കാരത്തിനു തത്ത്വജ്ഞാനവിഷയത്തിൽ കേരളത്തിന്റെ സംഭാവന	10
6. ശ്രീരാമന്റെ രാമായണശ്രവണം.	13
7. ഗീതാപാശ്വനായ ശ്രീകൃഷ്ണൻ	14
8. ആത്മാവ്	20
9. കന്യാകുമാരിയിലെ വിവേകാനന്ദൻപാറ.	25
10. ഭക്തി.	26
11. ശ്രീ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസകാലം.	28

(47-ാംവാല്യം 239-ാംപേജിൽനിന്നും തുടർച്ച)

അനുപാടങ്ങൾ.

1. ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ	ചായമിട്ടത്	20"X15"	1	00
2. "	ചായമിടാത്തത്	20"X15"	0	75
3. "	<i>Do Standing</i>	20"X15"	0	75
4. " പുവ്വകായം	ചായമിട്ടത്	20"X15"	1	00
5. സ്വാമിജി (ചിക്കാഗോയില)	ചായമിട്ടത്	30"X29"	2	00
6. "	"	20"X15"	1	00
7. "	" (ധ്യാനനില)	20"X15"	1	00
8. "	ചായമിടാത്തത് (ധ്യാനനില)	20"X15"	0	75
9. " കസേരയിൽ ഇരിക്കുന്നത്	" (പുവ്വകായം)	20"X15"	0	75
10. " ചാരിയിരിക്കുന്നത്	"	20"X15"	0	75
11. ശ്രീരാമദാദവി	(ധ്യാനത്തിൽ) ചായമിട്ടത്	20"X15"	1	00
12. "	" ചായമിടാത്തത്	20"X15"	0	75

വില്പനയ്ക്കുള്ള ഇവിടത്തെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും മറ്റു പുസ്തകങ്ങളും

ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യരുടെ ജീവചരിത്രം (ശ്രീ ശ്രീകണ്ഠനന്ദസ്വാമികൾ)	വില 0-62
ശ്രീരാമകൃഷ്ണചരിത്രം, ശ്രീകണ്ഠനന്ദസ്വാമി, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1954	വില 0-40
ശ്രീമദ്വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, (ജീവചരിത്രസംഗ്രഹം) രണ്ടാംപതിപ്പ്	വില 1-25

ബംഗാളിയിൽനിന്നും മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവ.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തിരുവായ്മ്മോഴി, രണ്ടാംഭാഗം, മൂന്നാംപതിപ്പ് 1129	വില 1-00
ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തിരുവായ്മ്മോഴി മൂന്നാംഭാഗം, മൂന്നാംപതിപ്പ്, 1130 മിഥുനം	വില 2-15
ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തിരുവായ്മ്മോഴി, നാലാംഭാഗം, ഒന്നാംപതിപ്പ്, 1961 ആഗസ്റ്റ്	വില 2-25

ശ്രീ ശ്രീരാമകൃഷ്ണകഥാമൃതം എന്ന പേരിൽ മഹേന്ദ്രനാഥമുപ്പൻ ഏഴുതിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തർജ്ജിമയാണ് ഇതിൽ അന്നോടനും ഏഴുതിയെടുത്തിട്ടുള്ള ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കു പുറമെ അദ്ദേഹം എഴുതിയതിൽ തന്റെ ജീവിതം നയിച്ചുവെന്നും, ഇന്നവിധത്തിൽ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഭക്തന്മാർക്കു പെരുമാറിയെന്നും ഉള്ള വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ബംഗാളിയിൽ അഞ്ചു വാല്യങ്ങളായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം ഓരോ ഭാഗമായി പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഗുരു-ഗുരുക്കന്മാർ ശ്രീ ശ്രീബ്രഹ്മാനന്ദസ്വാമികൾ, ഒന്നാംപതിപ്പ് ജനുവരി 1960	വില 0-25
ഹരിനാമകീർത്തനം (സവ്യംഭൂതം) മൂന്നാംപതിപ്പ് 1130	വില 0-25

മലയാളതർജ്ജിമയോടുകൂടിയ ശ്രീശങ്കരാചാര്യസ്വാമികളുടെ കൃതികൾ

അപരോക്ഷാനന്ദതി, ശ്രീശങ്കരാചാര്യവിരചിതം, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1957	വില 0-50
വിവേകചൂഡാമണി, ശ്രീശങ്കരാചാര്യവിരചിതം, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 2-00
പ്രഞ്ചാധിപത്യം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1960	വില 1-00
ആത്മബോധം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-7
വാക്യവൃത്തിയും ലഘുവാക്യവൃത്തിയും, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961	വില 0-70

പാരായണത്തിനുവേണ്ടി മലയാളലിപിയിൽ സംസ്കൃതത്തിലുള്ള മൂലഗ്രന്ഥങ്ങൾ

വിഷ്ണുസഹസ്രനാമസ്തോത്രം	വില 0-25
ശ്രീവേദസംഗീതസഹസ്രനാമസ്തോത്രം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1957	വില 0-25
അക്ഷരമുദ്രാശ്രമസ്തോത്രാവലി	വില 0-25
ഗുരു: ശ്രീ ആഗാനന്ദസ്വാമിനാ വിരചിതം 1955 (വേദനാഗരിലിപിയിൽ സംസ്കൃതപുസ്തകം)	വില 1-00
കേരളം മഹിഷ്യം, സ്വാമി ആഗാനന്ദജി, 1959 (ഹിന്ദിപുസ്തകം)	വില 0-50

ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ

ശ്രീരാമകൃഷ്ണാചാര്യർ, ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീ ബ്രഹ്മാനന്ദസ്വാമികൾ, മൂന്നാംപതിപ്പ് 1959	വില 0-50
ലഘുരാജയോഗം, ശ്രീവിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-50
വേദാന്തം എന്നുപേരു്? ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-12
പുനർജന്മം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പോ? ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ 1121	വില 0-19
ജീവശാസ്ത്രം ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-31
കൃത്യവും പാലിശ്ചൈവ, ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ 1946	വില 0-25
ശ്രീമൽ തുരിയനന്ദസ്വാമികളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികസംഭാഷണങ്ങൾ 1116	വില 1-00
ഏഷ്യയിലെ മഹാമതങ്ങൾ, റവറൻഡ് ഐ. ഡി. സഞ്ജയ്ലൽഡ്	വില 0-25
ഞാൻ ഹിന്ദുവായതെന്തിനും? ഗ്രന്ഥകർത്താ അബ്രഹാമനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-25
ജവഹർലാൽ ശ്രീരാമകൃഷ്ണനെപ്പറ്റി, വിവർത്തകൻ സി. ജി. ആർ. പി.	വില 0-60
ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളും-ജവഹർലാൽ നെഹറും	വില 0-10

പ്രബുധകോളം

വാല്യം 48

ഫെബ്രുവരി 1963

വക്കം

2

ഉള്ളടക്കം

1. അമൃതവാണി	34
2. നീലനതപം	36
3. ഇശ്വരസംക്ഷാൽക്കാരം	38
4. വിവേകാനന്ദപഞ്ചകം	40
5. വിരക്തനാരാണീ	40
6. മധുര	44
7. ശ്രീകൃഷ്ണാവതാരത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യവും ശ്രീഭഗവാന്റെ സന്ദേശവും	47
8. വിവേകാനന്ദസ്വാമി	50
9. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയവിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം	52
10. ശ്രീ വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ സമീപം എത്തുന്നത്	58
11. ശ്രീവിവേകാനന്ദശതാബ്ദജയന്തി	62
12. ശ്രീ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളുടെ ജന്മശതാബ്ദിയാഘോഷം	64
13. അഭിപ്രായത്തിന് വഴിച്ചിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ	65

വാഷികവരിസംഖ്യ

[ഇന്ത്യ: 5ക. പാക്കിസ്താൻ, ബംഗ്, സിംഗാപ്പൂർ 6ക. അമേരിക്ക: 4]
ബാക്കി രാജ്യങ്ങൾ: 14 Sh, റേറ്റപ്രതി: 50 ന. ച.

മറയാപടങ്ങൾ

1. ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ	ചായമിട്ടത്	20"X15"	1 00
2. ,,	ചായമിടാത്തത്	20"X15" ...	0 75
3. ,,	Do Standing	20"X15" ...	0 75
4. ,, പുഷ്പകായം	ചായമിട്ടത്	20"X15" ...	1 00
5. സ്വാമി (ചിങ്ങശാസ്ത്രം)	ചായമിട്ടത്	30"X29"	2 00
6. ,,	"	20"X15" ...	1 00
7. ,,	" (ധ്യാനനിഖ)	20"X15" ...	1 00
8. ,,	ചായമിടാത്തത് (ധ്യാനനിഖ)	20"X15" ...	0 75
9. ,, കേശവയിൽ ഇരിക്കുന്നത്	" (പുഷ്പകായം)	20"X15"	0 75
10. ,, ചാരിയിരിക്കുന്നത്	"	20"X15"	0 75
11. ശ്രീശാരദാദേവി	(ധ്യാനത്തിൽ) ചായമിട്ടത്	20"X15"	1 00
12. ,,	" ചായമിടാത്തത്	20"X15"	0 75

വിപ്ലവയ്ക്കുള്ള ഇവിടത്തെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും മറ്റു പുസ്തകങ്ങളും

ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യരുടെ ജീവചരിത്രം (ശ്രീ ശ്രീകണ്ഠാനന്ദസ്വാമികൾ)	വില 0-62
ശ്രീരാമകൃഷ്ണചരിതം, ശ്രീകണ്ഠാനന്ദസ്വാമി, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1954	വില 0-40
ശ്രീമദ്വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, (ജീവചരിത്രസംഗ്രഹം) രണ്ടാംപതിപ്പ്	വില 1-25

ബംഗാളിയിൽനിന്നും മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവ.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണവേദന്റെ തിരുവായ്മൊഴി, രണ്ടാംഭാഗം, മൂന്നാംപതിപ്പ് 1129	വില 1-00
ശ്രീരാമകൃഷ്ണവേദന്റെ തിരുവായ്മൊഴി മൂന്നാംഭാഗം, മൂന്നാംപതിപ്പ്, 1130 മിഥുനം	വില 3-15
ശ്രീരാമകൃഷ്ണവേദന്റെ തിരുവായ്മൊഴി, നാലാംഭാഗം, ഒന്നാംപതിപ്പ്, 1961 ആഗസ്റ്റ്	വില 2-25

ശ്രീ ശ്രീരാമകൃഷ്ണകഥാമൃതം എന്ന പേരിൽ മഹേന്ദ്രനാഥമുപ്പൻ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തർജ്ജിമയാണിത്. ഇതിൽ അന്നോടനു് എഴുതിയെടുത്തിട്ടുള്ള ശ്രീരാമകൃഷ്ണവേദന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കു പുറമെ അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുള്ള തന്റെ ജീവിതം നയിച്ചുവെന്നും, ഇന്നവിധത്തിൽ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഭക്തന്മാരോടു ചെരുമാറിയെന്നും ഉള്ള വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ബംഗാളിയിൽ അഞ്ചു വാല്യങ്ങളായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം കാരോ ഭാഗമായി പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഗുരു-ഗുരുക്കന്മാർ ശ്രീ ശ്രീബ്രഹ്മാനന്ദസ്വാമികൾ, ഒന്നാംപതിപ്പ് ജനുവരി 1960	വില 0-25
ഹരിനാമകീർത്തനം (സവ്യാഖ്യാനം) മൂന്നാംപതിപ്പ് 1130	വില 0-25

മലയാളതർജ്ജിമയോടുകൂടിയ ശ്രീശങ്കരാചാര്യസ്വാമികളുടെ കൃതികൾ

അപരോക്ഷാരാത്രി, ശ്രീശങ്കരാചാര്യവിരചിതം, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1957	വില 0-50
വിവേകചുഡാമണി, ശ്രീശങ്കരാചാര്യവിരചിതം, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 2-00
പ്രബോധസുധാകരം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1960	വില 1-00
ആത്മബോധം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-71
വാക്യവൃത്തിയും ലഘുവാക്യവൃത്തിയും, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961	വില 0-70

പാരായണത്തിനുവേണ്ടി മലയാളലിപിയിൽ സംസ്കൃതത്തിലുള്ള മൂലഗ്രന്ഥങ്ങൾ

വിഷ്ണുസഹസ്രനാമസ്തോത്രം	വില 0-25
ശ്രീവേംഗോരശിവസഹസ്രനാമസ്തോത്രം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1957	വില 0-25
അഭൈതാപ്രമസ്തോത്രാവലി	വില 0-25
ധർമ്മശ്രീ ആഗമാനന്ദസ്വാമിനാ വിരചിതം 1955 (ദേവനാഗരിലിപിയിൽ സംസ്കൃതപുസ്തകം)	വില 1-00
കേരളകാ ദേവീഷ്ട്യം, സ്വാമി ആഗമാനന്ദജി, 1959 (ഹിന്ദിപുസ്തകം)	വില 0-50

ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ

ശ്രീരാമകൃഷ്ണാപരോഹം, ഗുരുക്കന്മാർ ശ്രീ ബ്രഹ്മാനന്ദസ്വാമികൾ, മൂന്നാംപതിപ്പ് 1959	വില 0-50
ലഘുരാജയോഗം, ശ്രീവിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-50
വേദാന്തം എന്നുവെന്ന്? ഗുരുക്കന്മാർ ശ്രീമദ് അഭൈനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-12
പുനർജന്മമോ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പോ? ഗുരുക്കന്മാർ ശ്രീമദ് അഭൈനന്ദസ്വാമികൾ 1121	വില 0-19
ജീവേശ്വരബന്ധം ഗുരുക്കന്മാർ ശ്രീമദ് അഭൈനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-31
കൃഷ്ണവും പള്ളിമതവും, ഗുരുക്കന്മാർ ശ്രീമദ് അഭൈനന്ദസ്വാമികൾ 1946	വില 0-25
ശ്രീമൽ തുറിയാനന്ദസ്വാമികളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികസംഭാഷണങ്ങൾ 1116	വില 1-00
ഏഷ്യയിലെ മഹാമതങ്ങൾ, റവറൻഡ് കെ. ഡി. സബർഖൻഡ്	വില 0-25
ഞാൻ ഹിന്ദുവായതെന്തിന്? ഗുരുക്കന്മാർ അബ്രഹാമസ്വാമികൾ	വില 0-25
ജവഹർലാൽ ശ്രീരാമകൃഷ്ണനെപ്പറ്റി, വിവർത്തകൻ സി. ജി. എൻ. പി.	വില 0-60
ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളും-ജവഹർലാൽ നെഹറു	വില 0-10

പ്രസ്തുതകേരളം

വാല്യം 48

മാച്ച് 1968

ലക്കം

3

ഉള്ളടക്കം

1. അമൃതവാണി	66
2. ധമ്മം	67
3. കാരണ്യം ചൊരിയട്ടെ	71
4. നാമജപം	71
5. യാഥാർത്ഥ്യത്തെ നേരിടുക	73
6. പുത്താനഗീതം	74
7. ഉപനിഷത്തുകൾ സപാമി വിവേകാനന്ദന്റെ ഭാഷ്യയിൽ	77
8. പ്രാതസ്തരണം	80
9. വിദ്യാഭിപ്രായം അനുകൂലമായ സംഗതികൾ	80
10. വിശ്വദീപം	86
11. ഗുരുഭക്തിയും ശിഷ്യപ്രീതിയും	87
12. സംഘവാർത്ത	93
13. അഭിപ്രായത്തിന് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ	94

വാഷികവരിസംഖ്യ

[ഇന്ത്യ: 5 ക. പാക്കിസ്താൻ, ബംഗ്, സിംഗാപ്പൂർ 6 ക. അമേരിക്ക: 4 ടി
ബ്രസീൽ രാജ്യങ്ങൾ: 14 ടി, കറാച്ചി: 50 ന. പ.]

മറയാപടങ്ങൾ

1. ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ	ചായമിട്ടത്	20"X15"	1 00
2. ,,	ചായമിടാത്തത്	20"X15" ...	0 75
3. ,,	Do Standing	20"X15" ...	0 75
4. ,, പുഷ്പകായം	ചായമിട്ടത്	20"X15" ...	1 00
5. സപാമി (ചിക്കാഗോയില)	ചായമിട്ടത്	30"X25"	2 00
6. ,,	"	20"X15" ...	1 00
7. ,,	" (ഗുണനില)	20"X15" ...	1 00
8. ,,	ചായമിടാത്തത് (ഗുണനില)	20"X15"	0 75
9. ,, കേസരയിൽ ഇരിക്കുന്നത് ,,	(പുഷ്പകായം)	20"X15"	0 75
10. ,, ചാരയിരിക്കുന്നത്	"	20"X15"	0 75
11. ശ്രീരാമദാദേവി	(ഗുണനില) ചായമിട്ടത്	20"X15"	1 00
12. ,,	" ചായമിടാത്തത്	20"X15"	0 75

വിപ്ലവകുത്തി ഇവിടത്തെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും മറ്റു പുസ്തകങ്ങളും

ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യരുടെ ജീവചരിത്രം (ശ്രീ ശ്രീകണ്ഠനന്ദസ്വാമികൾ)	വില 0-62
ശ്രീരാമകൃഷ്ണഭവന്റെ തിരുവായ്മൊഴി, ശ്രീകണ്ഠനന്ദസ്വാമി, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1954	വില 0-40
ശ്രീമദ്വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, (ജീവചരിത്രസംഗ്രഹം) രണ്ടാംപതിപ്പ്	വില 1-25

ബംഗാളിയിൽനിന്നും മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവ.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണഭവന്റെ തിരുവായ്മൊഴി, രണ്ടാംഭാഗം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1129	വില 1-00
ശ്രീരാമകൃഷ്ണഭവന്റെ തിരുവായ്മൊഴി ഒന്നാംഭാഗം, ഒന്നാംപതിപ്പ്, 1130 മിഥുനം	വില 2-15
ശ്രീരാമകൃഷ്ണഭവന്റെ തിരുവായ്മൊഴി, നാലാംഭാഗം, ഒന്നാംപതിപ്പ്, 1961 ആഗസ്റ്റ്	വില 2-25

ശ്രീ ശ്രീരാമകൃഷ്ണകഥാമൃതം എന്ന പേരിൽ മഹേന്ദ്രനാഥഗുപ്തൻ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തർജ്ജിമയാണിത്. ഇതിൽ അന്നോടനു് എഴുതിയെടുത്തിട്ടുള്ള ശ്രീരാമകൃഷ്ണഭവന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കു പുറമെ അദ്ദേഹം ഏതുവിധത്തിൽ തന്റെ ജീവിതം നയിച്ചുവെന്നും, ഇന്നവിധത്തിൽ ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തന്മാരോടു പെരുമാറിയെന്നും ഉള്ള വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ബംഗാളിയിൽ അഞ്ചു വാല്യങ്ങളായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം ഓരോ ഭാഗമായി പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഗുരു-ഗുരുമകന്മാ ശ്രീ ശ്രീബ്രഹ്മാനന്ദസ്വാമികൾ, ഒന്നാംപതിപ്പ് ജനുവരി 1960	വില 0-25
ഹരിനാമകീർത്തനം (സവ്യാഖ്യാനം) മൂന്നാംപതിപ്പ് 1130	വില 0-25

മലയാളതർജ്ജിമയോടുകൂടിയ ശ്രീശങ്കരാചാര്യസ്വാമികളുടെ കൃതികൾ

അപരോക്ഷാന്തരീതി, ശ്രീശങ്കരാചാര്യവീരചിന്ത, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1957	വില 0-50
വിവേകചൂഡാമണി, ശ്രീശങ്കരാചാര്യവീരചിന്ത, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 2-00
പ്രബോധസുധാകരം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961	വില 1-00
ആത്മബോധം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-70
വാക്യവൃത്തിയും ലഘുവാക്യവൃത്തിയും, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961	വില 0-70

പാരായണത്തിനുവേണ്ടി മലയാളലിപിയിൽ സംസ്കൃതത്തിലുള്ള മൂലഗ്രന്ഥങ്ങൾ

വിജ്ഞാനസാന്ദനാമണ്ഡിതം	വില 0-25
ശ്രീവേദസാരശിവസാന്ദനാമണ്ഡിതം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1957	വില 0-25
അപൈതാശ്രമണ്ഡിതാവലി	വില 0-25
ധർമ്മശ്രീ ആഗമനന്ദസ്വാമിനും വീരചിന്ത 1955 (വേദസാരശിവലിപിയിൽ സംസ്കൃതപുസ്തകം)	വില 1-00
കേരളീകാ ഭവിഷ്യം, സ്വാമി ആഗമനന്ദജി, 1959 (ഹിന്ദിപുസ്തകം)	വില 0-50

ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ

ശ്രീരാമകൃഷ്ണപദേശം, ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീ ബ്രഹ്മാനന്ദസ്വാമികൾ, മൂന്നാംപതിപ്പ് 1959	വില 0-50
ലഘുരാജയോഗം, ശ്രീവിജയകാനന്ദസ്വാമികൾ, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-50
വേദാന്തം എന്നല്ലെന്ന് ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-12
പുനർജനനമോ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പോ? ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ 1121	വില 0-19
ജീവേശ്വരബന്ധം ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-31
കൃത്യവും പഞ്ചമിയും, ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ 1946	വില 0-25
ശ്രീമൽ തുരിയാനന്ദസ്വാമികളുടെ ആത്യാത്മികസംഭാഷണങ്ങൾ 1116	വില 1-00
ഏഷ്യയിലെ മഹാമതങ്ങൾ, റവറൻഡ് ഐ. ഡി. സണ്ഡർലൻഡ്	വില 0-25
ഞാൻ ഹിന്ദുവായതെന്തിനാ? ഗ്രന്ഥകർത്താ ആത്മാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-25
അവഹർഷാൽ ശ്രീരാമകൃഷ്ണനെപ്പറ്റി, വിവർത്തകൻ സി. ജി. എൻ. പി.	വില 0-60
ശ്രീരാമകൃഷ്ണനും വിവേകാനന്ദസ്വാമികളും-അവഹർഷാൽ റെഹ്റ	വില 0-10

പ്രബുദ്ധകേരളം

വാല്യം 48

1963 ഏപ്രിൽ

ലക്കം 4

ഉള്ളടക്കം

1. അമൃതവാണി	98
2. ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവൻ പീഠിക	100
3. ഗൃഹസ്ഥൻ	106
4. ഉജ്ജയിൻ	108
5. പ്രശ്നോത്തരമാലിക	113
6. വിവേകാനന്ദസാഹിത്യസർവസ്വം	122
7. ഗുരുഭക്തിയും ശിഷ്യപ്രീതിയും	125

വാഷികവരിസംഖ്യ

[ഇന്ത്യ: 5ക. പാക്കിസ്താൻ, ബംഗ്., സിംഗപ്പൂർ: 6ക. അമേരിക്ക: 4\$
ബാങ്കി രാജ്യങ്ങൾ: 14\$, കറാച്ചി: 50 ന. പ.]

ശ്രീമദ് ഭഗവദ് ഗീത

സംസ്കൃതം മൂലം മാത്രം

(നിത്യപാരായണത്തിനുവേണ്ടി വലിയക്ഷരത്തിൽ പദങ്ങൾ
അകറ്റിയച്ചടിച്ചത്)

സംസ്കൃതത്തിൽ പാണ്ഡിത്യമില്ലാത്തവർക്ക് സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങൾ ശുദ്ധമായും പ്രയാസമില്ലാതെയും വായിക്കത്തക്കവിധത്തിലാണ് ഇതിൽ അക്ഷരങ്ങൾ നിരത്തിയിരിക്കുന്നത്. പാഠാവസാനത്തിൽ വരുന്ന വാക്കിന്റെ മധ്യത്തിൽ വരി മാറാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എല്ലാ ശ്ലോകവും ഈരണ്ടു വരികളിലാണ് അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഗീതയുടെ എഴുനൂറു ശ്ലോകങ്ങളും തുടർച്ചയായി അക്കമിട്ടിട്ടുള്ളത് ആദ്യമായി ഈ സംസ്കരണത്തിലാണ്. വില 75 ന.പ.

അപേക്ഷിക്കേണ്ട മേൽവിലാസം:—

മാനേജർ,
ശ്രീരാമകൃഷ്ണഅഭിലാഷപത്രം.
കാലടി പോസ്റ്റ്,
എറണാകുളം ഡിസ്ട്രിക്ട്,
കേരള സ്റ്റേറ്റ്.

വിദ്യാനയ്യുള്ള ഇവിടത്തെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും മറ്റു പുസ്തകങ്ങളും

ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യരുടെ ജീവചരിത്രം (ശ്രീ ശ്രീകണ്ഠാനന്ദസ്വാമികൾ)	വില 0-62
ശ്രീരാമകൃഷ്ണചരിത്രം, ശ്രീകണ്ഠാനന്ദസ്വാമി, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1954	വില 0-40
ശ്രീമദ്വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, (ജീവചരിത്രസംഗ്രഹം) രണ്ടാംപതിപ്പ്	വില 1-25

ബംഗാളിയിൽനിന്നും മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവ.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തിരുവായ്മൊഴി, രണ്ടാംഭാഗം, മൂന്നാംപതിപ്പ് 1129	വില 1-00
ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തിരുവായ്മൊഴി മൂന്നാംഭാഗം, മൂന്നാംപതിപ്പ് 1130 മിഥുനം	വില 2-15
ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തിരുവായ്മൊഴി, നാലാംഭാഗം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961 ആഗസ്റ്റ്	വില 2-25
ശ്രീ ശ്രീരാമകൃഷ്ണകഥാമൃതം എന്ന പേരിൽ മഹേന്ദ്രനാഥഗുപ്തൻ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തർജ്ജിമയാണിത്. ഇതിൽ അന്നാടൻ എഴുതിയെടുത്തിട്ടുള്ള ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കു പുറമെ അദ്ദേഹം എഴുതിയതിൽ തന്റെ ജീവിതം നയിച്ചുവെന്നും, ഇന്നവിധത്തിൽ ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തന്മാരോടു പെരുമാറിയെന്നും ഉള്ള വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ബംഗാളിയിൽ അഞ്ചു വാല്യങ്ങളായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം ഓരോ ഭാഗമായി പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു	
ശുഭ-ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീ ശ്രീബ്രഹ്മാനന്ദസ്വാമികൾ, ഒന്നാംപതിപ്പ് ജനുവരി 1960	വില 0-25
ഹരിനാമകീർത്തനം (സവ്യാഖ്യാനം) മൂന്നാംപതിപ്പ് 1130	വില 0-25

മലയാളതർജ്ജിമയോടുകൂടിയ ശ്രീശങ്കരാചാര്യസ്വാമികളുടെ കൃതികൾ

അപരോക്ഷാനന്ദതി, ശ്രീശങ്കരാചാര്യവിരചിതം, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1957	വില 0-50
വിവേകചൂഡാമണി, ശ്രീശങ്കരാചാര്യവിരചിതം, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 2-00
പ്രബോധസുധാകരം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961	വില 1-00
ആത്മബോധം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-70
വാക്യവൃത്തിയും ചരലുവാക്യവൃത്തിയും, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961	വില 0-70

പാരായണത്തിനുവേണ്ടി മലയാളലിപിയിൽ സംസ്കൃതത്തിലുള്ള മൂലഗ്രന്ഥങ്ങൾ

വിഷ്ണുസഹസ്രനാമസ്തോത്രം	വില 0-25
ശ്രീവേദസാരശിവസഹസ്രനാമസ്തോത്രം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1957	വില 0-25
അഭയൈതാശ്രമസ്തോത്രാവലി	വില 0-25
ധർമ്മ-ശ്രീ ആഗമാനന്ദസ്വാമിനാ വിരചിതം 1955 (ദേവനാഗരിലിപിയിൽ സംസ്കൃതപുസ്തകം)	വില 1-00
കേരളം കവിഷ്യം, സ്വാമി ആഗമാനന്ദജി, 1959 (ഹിന്ദിപുസ്തകം)	വില 0-50

ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ

ശ്രീരാമകൃഷ്ണാപദേശം, ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീ ബ്രഹ്മാനന്ദസ്വാമികൾ, മൂന്നാംപതിപ്പ് 1959	വില 0-50
ചരലുതജയോഗം, ശ്രീവിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-50
വേദാന്തം എന്നുചെയ്യൂ? ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-12
പുനർജന്മമോ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പോ? ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ 1121	വില 0-19
ജീവേശ്വരബന്ധം ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-31
കൃഷ്ണവും പള്ളിമതവും, ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ 1946	വില 0-25
ശ്രീമൽ തുരിയാനന്ദസ്വാമികളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികസംഭാഷണങ്ങൾ 1116	വില 1-00
ഏഷ്യയിലെ മഹാമതങ്ങൾ, റവറൻഡ് ജെ. ഡി. സണ്ഡർലൻഡ്	വില 0-25
ഞാൻ ഹിന്ദുവായതെന്തിനാണ്? ഗ്രന്ഥകർത്താ ആലോചനസ്വാമികൾ	വില 0-25
ജവാഹർലാൽ ശ്രീരാമകൃഷ്ണനെപ്പറ്റി, വിവർത്തകൻ സി. ജി. എൻ. പി.	വില 0-60
ശ്രീരാമകൃഷ്ണനും വിവേകാനന്ദസ്വാമികളും-ജവഹർലാൽ നെഹറു	വില 0-10

പ്രബുധകേരളം

വാല്യം 48

1963 മേയ്

ഖക്കം 5

ഉള്ളടക്കം

1. അമൃതവാണി	132
2. ശ്രീരാമകൃഷ്ണന്റെ വംശവും ബാല്യജീവിതവും	134
3. പ്രശ്നോത്തരമാലികാ	146
4. അച്ചടക്കം അല്ലെങ്കിൽ വ്യവസ്ഥിതി	152
5. സത്യാന്വേഷണം	156
6. നരേന്ദ്രന്റെ സ്വഭാവരൂപീകരണം	159

വാഷികവരിസംഖ്യ .

[ഇന്ത്യ: 5ക. പാക്കിസ്താൻ, ബംഗ്, സിംഗപ്പോർ: 4ട.]
ബാക്കി രാജ്യങ്ങൾ: 14ട, കററവൃതി: 50 ന. പ.

ശ്രീമദ് ഭഗവദ് ഗീത

സംസ്കൃതം മൂലം മാത്രം

(നിത്യപാരായണത്തിനുവേണ്ടി വലിയക്ഷരത്തിൽ പടങ്ങു
അകറ്റിയച്ചടിച്ചത്)

സംസ്കൃതത്തിൽ പാണ്ഡിത്യമില്ലാത്തവർക്ക് സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങൾ ശുദ്ധമായും പ്രയാസമില്ലാതെയും വായിക്കുത്തക്കവിധത്തിലാണ് ഇതിൽ അക്ഷരങ്ങൾ നിരത്തിയിരിക്കുന്നത്. പാഠാവസാനത്തിൽ വരുന്ന വാക്കിന്റെ മധ്യത്തിൽ വരി മാറാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എല്ലാ ശ്ലോകവും ഈരണ്ടു വരികളിലാണ് അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഗീതയുടെ എഴുത്തു ശ്ലോകങ്ങളും തുടർച്ചയായി അക്കമിട്ടിട്ടുള്ളത് ആദ്യമായി ഈ സംസ്കരണത്തിലാണ്. വില 75 ന.പ.

അപേക്ഷിക്കേണ്ട മേൽവിലാസം:—

മാനേജർ,
ശ്രീരാമകൃഷ്ണഅപ്പൈതാശ്രമം.
കാലടി പോസ്റ്റ്,
എറണാകുളം ഡിസ്ത്രിക്ട്,
കേരളാ സ്റ്റേറ്റ്.

വില്പനയ്ക്കുള്ള ഇവിടത്തെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും മറ്റു പുസ്തകങ്ങളും

ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യരുടെ ജീവചരിത്രം (ശ്രീ ശ്രീകണ്ഠനന്ദസ്വാമികൾ)	വില 0-62
ശ്രീരാമകൃഷ്ണചരിതം, ശ്രീകണ്ഠനന്ദസ്വാമി, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1954	വില 0-40
ശ്രീമദ്വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, (ജീവചരിത്രസംഗ്രഹം) രണ്ടാംപതിപ്പ്	വില 1-25

ബംഗാളിയിൽനിന്നും മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവ.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തിരുവായ്മൊഴി, രണ്ടാംഭാഗം, മൂന്നാംപതിപ്പ് 1129	വില 1-00
ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തിരുവായ്മൊഴി മൂന്നാംഭാഗം, മൂന്നാംപതിപ്പ്, 1130 മിഥുനം	വില 2-15
ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തിരുവായ്മൊഴി, നാലാംഭാഗം, ഒന്നാംപതിപ്പ്, 1961 ആഗസ്റ്റ്	വില 2-25
ശ്രീ ശ്രീരാമകൃഷ്ണകഥാമൃതം എന്ന പേരിൽ കേരളനാഗ്ഗദ്യപുരം എഴുതിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തർജ്ജിമയാണിത്. ഇതിൽ അന്നോടനും എഴുതിയെടുത്തിട്ടുള്ള ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കു പുറമെ അദ്ദേഹം എഴുതിയതിൽ തന്റെ ജീവിതം നയിച്ചുവെന്നും, ഇന്നവിധത്തിൽ ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തന്മാരോടു പെരുമാറിയെന്നും ഉള്ള വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ബംഗാളിയിൽ അഞ്ചു വാല്യങ്ങളായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം ഓരോ ഭാഗമായി പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.	
മത—ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീ ശ്രീബ്രഹ്മാനന്ദസ്വാമികൾ, ഒന്നാംപതിപ്പ് ജനുവരി 1960	വില 0-25
ഹരിനാമകീർത്തനം (സപ്താഷ്ടാകം) മൂന്നാംപതിപ്പ് 1180	വില 0-25

മലയാളതർജ്ജിമയോടുകൂടിയ ശ്രീശങ്കരാചാര്യസ്വാമികളുടെ കൃതികൾ

അപരോക്ഷാനുഭൂതി, ശ്രീശങ്കരാചാര്യവീരചിതം, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1957	വില 0-50
വിവേകചുഡാമണി, ശ്രീശങ്കരാചാര്യവീരചിതം, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 2-00
പ്രബോധസ്വധാരകരം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961	വില 1-00
ആത്മബോധം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-70
പാകൃത്യത്തിലും പാപപാകൃത്യത്തിലും, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961	വില 0-70

പാരായണത്തിനുവേണ്ടി മലയാളലിപിയിൽ സംസ്കൃതത്തിലുള്ള മൂലഗ്രന്ഥങ്ങൾ

വില്പനസഹസ്രനാമസ്തോത്രം	വില 0-25
ശ്രീവേംഗോരഗീവസഹസ്രനാമസ്തോത്രം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1957	വില 0-25
അഭയൈശ്വര്യമസ്തോത്രാവലി	വില 0-25
ശങ്കര ശ്രീ ആഗമനന്ദസ്വാമിനാ വീരചിതം 1955 (വേംഗോരഗീവലിയിൽ സംസ്കൃതപുസ്തകം)	വില 1-00
കോളാർ ഭവീഷ്യം, സ്വാമി ആഗമനന്ദസ്വാമി, 1959 (ഹിന്ദിപുസ്തകം)	വില 0-50

ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ

ശ്രീരാമകൃഷ്ണാചാര്യരും, ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീ ബ്രഹ്മാനന്ദസ്വാമികൾ, മൂന്നാംപതിപ്പ് 1959	വില 0-50
പാപരാജയോഗം, ശ്രീവിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-50
ദൈവാനന്ദം എന്നാണെന്ത്? ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭയാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-12
പുനർജന്മമോ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പോ? ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭയാനന്ദസ്വാമികൾ 1121	വില 0-19
ചിവേഗദാർശനം ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭയാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-31
കൃഷ്ണാ പള്ളിമതവും, ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭയാനന്ദസ്വാമികൾ 1946	വില 0-25
ശ്രീമദ് തുരിയാനന്ദസ്വാമികളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികസംഭാവണങ്ങൾ 1116	വില 1-00
എഴുതിയ മഹാമതങ്ങൾ, റവറൻഡ് ജെ ഡി സണ്ഡർലൻഡ്	വില 0-25
ഞാൻ ഹിന്ദുവായതെന്തിനും? ഗ്രന്ഥകർത്താ അമൃതാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-25
ജവാഹർലാൽ ശ്രീരാമകൃഷ്ണപ്രൈപ്പററി, വിവർത്തകൻ സി. ജി. എൻ. പി.	വില 0-60
ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ, വിവേകാനന്ദസ്വാമികളും-ജവാഹർലാൽ നെഹറു	വില 0-10

പ്രബുദ്ധകേരളം.

വാല്യം 48

1963 ജൂൺ

വക്കം 6

ഉള്ളടക്കം.

1. അമൃതവാണി	166
2. ഗദാധരൻ യൌവ്വനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു	167
3. പാലയ	174
4. സംസ്കൃതഭാഷയുടെ ശ്രേഷ്ഠത	176
5. ബ്രഹ്മം	178
6. ഭാരതീയഫലിതജ്യോതിഷം.	180
7. വേദാന്തധർമ്മത്തിൽ ഗുരുവിനുള്ള സ്ഥാനം.	190
8. അടിപ്രായത്തിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ	196

വാഷികവരിസംഖ്യ :

[ഇന്ത്യ: 5ക. പാക്കിസ്താൻ, ബങ്ക, സിംഗാപ്പൂർ 6ക. അമേരിക്ക: 4\$]
ബാക്കി രാജ്യങ്ങൾ: 14\$, കററപ്രതി: 50 ന. പ.

വായനക്കാരോട് ഒരു വാക്ക്.

ചില കാരണങ്ങളാൽ പ്രബുദ്ധകേരളത്തിന് ഒരു പുതിയ ഡിക്ലറേഷൻ വേണ്ടിവന്നു. ഡിക്ലറേഷൻ ഫയലുചെയ്യുന്നതുവരെ മാസിക പുറപ്പെടുവിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് സർക്കാർ നിരോധിച്ചു. അച്ചടിച്ചു തയ്യാറായ മേയ്മാസത്തിലെ വക്കം അതുകൊണ്ട് കൃത്യസമയത്തു മെയിലുചെയ്യുന്നതിന്നു സാധിച്ചില്ല. ഈ താമസം വായനക്കാർക്കു മിക്കമില്ലാ. മേയ്ലക്കവും ജൂൺലക്കവും കൂടി ഒന്നായി ജൂൺ 6-ാം തീയതി ഇവിടെ നീന്നും അയക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും കാരണവശാൽ മാസിക പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിന്നു താമസം നേരിട്ടാൽ അതു് അപ്രതിവിധിയായ അന്തരായംകൊണ്ടാണെന്നും ആ കുറവു് കഴിയുന്നവേഗം നികത്തുന്നതിന്നു ഞങ്ങൾ ബദ്ധശ്രദ്ധമാണെന്നും വായനക്കാരോട് സവിനയം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്നു്,

മാനേജർ.

വില്പനയ്ക്കുള്ള ഇവിടത്തെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും മറ്റു പുസ്തകങ്ങളും

ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യരുടെ ജീവചരിത്രം (ശ്രീ ശ്രീകണ്ഠാനന്ദസ്വാമികൾ)	വില 0-62
ശ്രീരാമകൃഷ്ണചരിത്രം, ശ്രീകണ്ഠാനന്ദസ്വാമി, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1954	വില 0-40
ശ്രീമദ്വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, (ജീവചരിത്രസംഗ്രഹം) രണ്ടാംപതിപ്പ്	വില 1-25

ബംഗാളിയിൽനിന്നും മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവ.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണവേദന്റെ തിരുവായ്മൊഴി, രണ്ടാംഭാഗം, മൂന്നാംപതിപ്പ് 1129	വില 1-00
ശ്രീരാമകൃഷ്ണവേദന്റെ തിരുവായ്മൊഴി മൂന്നാംഭാഗം, മൂന്നാംപതിപ്പ്, 1130 മിഥുനം	വില 2-15
ശ്രീരാമകൃഷ്ണവേദന്റെ തിരുവായ്മൊഴി, നാലാംഭാഗം, ഒന്നാംപതിപ്പ്, 1961 ജഗസ്യം	വില 2-25

ശ്രീ ശ്രീരാമകൃഷ്ണകഥാമൃതം എന്ന പേരിൽ മഹേന്ദ്രനാഥഗുപ്തൻ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തർജ്ജിമ യാണിത്. ഇതിൽ അന്നോടനുബന്ധിച്ച് എഴുതിയെഴുതിയിട്ടുള്ള ശ്രീരാമകൃഷ്ണവേദന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കു പുറമെ അദ്ദേഹം എഴുതിയവയിൽ തന്റെ ജീവിതം നയിച്ചുവെന്നും, ഇന്നവിധത്തിൽ ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തന്മാരോടു പെരുമാറിയെന്നും ഉള്ള വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ബംഗാളിയിൽ അഞ്ചു വാല്യങ്ങളായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം ഓരോ ഭാഗമായി പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഗുരു-ഗുന്മകന്മാർ ശ്രീ ശ്രീബ്രഹ്മാനന്ദസ്വാമികൾ, ഒന്നാംപതിപ്പ് ഡിസംബർ 1960	വില 0-25
ഹരിനാമകീർത്തനം (സവ്യാഖ്യാനം) മൂന്നാംപതിപ്പ് 1130	വില 0-25

മലയാളതർജ്ജിമയോടുകൂടിയ ശ്രീശങ്കരാചാര്യസ്വാമികളുടെ കൃതികൾ

അപരോക്ഷാനന്ദതി, ശ്രീശങ്കരാചാര്യവീരചിന്ത, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1957	വില 0-50
വിവേകചുഡാമണി, ശ്രീശങ്കരാചാര്യവീരചിന്ത, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 2-00
പ്രബോധസുധാകരം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961	വില 1-00
ആത്മബോധം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1960.	വില 0-70
വാക്യവൃത്തിയും ചാമുവാക്യവൃത്തിയും, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961	വില 0-70

പാരായണത്തിനുവേണ്ടി മലയാളലിപിയിൽ സംസ്കൃതത്തിലുള്ള മൂലഗ്രന്ഥങ്ങൾ

വിഷ്ണുസഹസ്രനാമസ്തോത്രം	വില 0-25
ശ്രീവേംഗോരശിവസഹസ്രനാമസ്തോത്രം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1957	വില 0-25
അപൈതാശ്രമസ്തോത്രാവലി	വില 0-25
ധർമ്മശ്രീ ആഗമാനന്ദസ്വാമിനാ വിരചിതം 1953 (വേദനാഗരിലിപിയിൽ സംസ്കൃതപുസ്തകം)	വില 1-00
കേരളംകാ ഭവിഷ്യം, സ്വാമി ആഗമാനന്ദജി, 1959 (മിഥിപുസ്തകം)	വില 0-50

ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ

ശ്രീരാമകൃഷ്ണാപദേശം, ഗുന്മകന്മാർ ശ്രീ ബ്രഹ്മാനന്ദസ്വാമികൾ, മൂന്നാംപതിപ്പ് 1959	വില 0-50
ചാമുരാജയോഗം, ശ്രീവിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-50
വേദാന്തം എന്നുവെന്ന്? ഗുന്മകന്മാർ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-12
പുനർജന്മമോ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പോ? ഗുന്മകന്മാർ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ 1121	വില 0-19
ജീവേശ്വരബന്ധം ഗുന്മകന്മാർ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-31
കൃഷ്ണവും പഞ്ചമതവും, ഗുന്മകന്മാർ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ 1946	വില 0-25
ശ്രീമൽ തുരിയാനന്ദസ്വാമികളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികസംഭാഷണങ്ങൾ 1116	വില 1-00
ഏഷ്യയിലെ മഹാമതങ്ങൾ, റവർൻഡ് ജെ. ഡി. സബർഖൻഡ്	വില 0-25
ഞാൻ ഹിന്ദുവായതെന്തിന്? ഗുന്മകന്മാർ അതുലാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-25
ജവഹർലാൽ ശ്രീരാമകൃഷ്ണനെപ്പറ്റി, വിവർത്തകൻ സി. ജി. എൻ. ഡി.	വില 0-60
ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളും-ജവഹർലാൽ നെഹറു	വില 0-10

പ്രബുധകേരളം

വാല്യം 48

1963 ജൂലായ്

ഭാഗം 7

ഉള്ളടക്കം

1. അമൃതവാണി	200
2. ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ ദക്ഷിണേശ്വരന്മാരു് കാളികേഷുരത്തിലെ പുജകനായിത്തീരുന്നു.	201
3. പ്രപത്തി	204
4. ഇശ്വരൻ	208
5. സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ "ശക്തി"യുടെ പ്രവാചകൻ	212
6. ഇശ്വരൻ വിഷയസുഖവും	216
7. പ്രാർത്ഥന.	217
8. മനുശക്തി	218
9. ശ്രീപരമേശ്വര അക്ഷരമാലാസ്തവം	221
10. ശ്രീ മഹാഷി വെങ്കിട്ടരമണൻ	222

വാഷികവാരിസംഖ്യ .

[ഇന്ത്യ: 5ക പാക്കിസ്താൻ, ബംഗ്, സിംഗപ്പൂർ 6ക. അമേരിക്ക: 4\$]
ബംഗ്ലാ രാജ്യങ്ങൾ: 14\$, കറാച്ചി: 50 ന. പ.

ശ്രീമദ് ഭഗവദ് ഗീത

സംസ്കൃതം മൂലം മാത്രം

(നിത്യപാരായണത്തിനുവേണ്ടി വലിയക്ഷരത്തിൽ പദങ്ങൾ
അകറ്റിയച്ചടിച്ചത്)

സംസ്കൃതത്തിൽ പാണ്ഡിത്യമില്ലാത്തവർക്ക് സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങൾ ശുദ്ധമായും പ്രയോജനമില്ലാതെയും വായിക്കത്തക്കവണ്ണത്തിലാണ് ഇതിൽ അക്ഷരങ്ങൾ നിമത്തിയിരിക്കുന്നത്. പാദാവസാനത്തിൽ വരുന്ന വാക്കിന്റെ മധ്യത്തിൽ വരി മാറാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എല്ലാ ശ്ലോകവും ഈരണ്ടു വരികളിലാണ് അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഗീതയുടെ എഴുത്തു ശ്ലോകങ്ങളും തുടർച്ചയായി അക്കമിട്ടിട്ടുള്ളത് ആദ്യമായി ഈ സംസ്കരണത്തിലാണ്. വില 75 ന.പ.

അപേക്ഷിക്കേണ്ട മേൽവിലാസം:—

മാനേജർ,
ശ്രീരാമകൃഷ്ണഅപ്പൈതാഗ്രമം
കാലടി പോസ്റ്റ്,
എറണാകുളം ഡിസ്ട്രിക്ട്,
കേരളാ സ്റ്റേറ്റ്.

വില്പനയുള്ള ഇവിടത്തെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും മറ്റു പുസ്തകങ്ങളും

ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യരുടെ ജീവചരിത്രം (ശ്രീ ശ്രീകണ്ഠനന്ദസ്വാമികൾ)	വില 0-62
ശ്രീരാമകൃഷ്ണചരിതം, ശ്രീകണ്ഠനന്ദസ്വാമി, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1954	വില 0-40
ശ്രീമദ്വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, (ജീവചരിത്രസംഗ്രഹം) രണ്ടാംപതിപ്പ്	വില 1-25

ബംഗാളിയിൽനിന്നും മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവ.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തിരുവായ്മൊഴി, രണ്ടാംഭാഗം, മൂന്നാംപതിപ്പ് 1129	വില 1-00
ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തിരുവായ്മൊഴി മൂന്നാംഭാഗം, മൂന്നാംപതിപ്പ്, 1130 മിഥുനം	വില 2-15
ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തിരുവായ്മൊഴി, നാലാംഭാഗം, ഒന്നാംപതിപ്പ്, 1961 ആഗസ്റ്റ്	വില 2-25

ശ്രീ ശ്രീരാമകൃഷ്ണകഥാമൃതം എന്ന പേരിൽ മഹേന്ദ്രനാഥപൂർ ഏഴുതിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തർജ്ജിമയാണിത്. ഇതിൽ അന്നേടേക്ക് ഏഴുതിയെടുത്തിട്ടുള്ള ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കു പുറമെ അദ്ദേഹം ഏതുവിധത്തിൽ തന്റെ ജീവിതം നയിച്ചുവെന്നും, ഇന്നവിധത്തിൽ ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തന്മാരോടു പെരുമാറിയെന്നും ഉള്ള വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ബംഗാളിയിൽ അഞ്ചു വാല്യങ്ങളായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം ഓരോ ഭാഗമായി പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഗുരു-ഗുരുക്കന്മാർ ശ്രീ ശ്രീബ്രഹ്മാനന്ദസ്വാമികൾ, ഒന്നാംപതിപ്പ് ഓഗസ്റ്റ് 1960	വില 0-25
ഹരിനാമകീർത്തനം (സവ്യാഖ്യാനം) മൂന്നാംപതിപ്പ് 1130	വില 0-25

മലയാളതർജ്ജിമയോടുകൂടിയ ശ്രീശങ്കരാചാര്യസ്വാമികളുടെ കൃതികൾ

അപരോക്ഷാനുഭൂതി, ശ്രീശങ്കരാചാര്യവിരചിതം, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1957	വില 0-50
വിവേകചുഡാമണി, ശ്രീശങ്കരാചാര്യവിരചിതം, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 2-00
പ്രബോധസുധാകരം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961	വില 1-00
ആത്മബോധം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-70
വാക്യവൃത്തിയും ലഘുവാക്യവൃത്തിയും, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961	വില 0-70

പാരായണത്തിനുവേണ്ടി മലയാളവിപിയിൽ സംസ്കൃതത്തിലുള്ള മൂലഗ്രന്ഥങ്ങൾ

വിഷ്ണുസഹസ്രനാമസ്തോത്രം	വില 0-25
ശ്രീവേദസാരശിവസഹസ്രനാമസ്തോത്രം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1957	വില 0-25
അക്ഷൈതാശ്രമസ്തോത്രാവലി	വില 0-25
ധർമ്മശ്രീ ആഗമനന്ദസ്വാമിനാ വിരചിതം 1955 (ദേവനാഗരിവിപിയിൽ സംസ്കൃതപുസ്തകം)	വില 1-00
കേരളകാലവിഷയ്, സ്വാമി ആഗമനന്ദജി, 1959 (ഹിന്ദിപുസ്തകം)	വില 0-50

ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ

ശ്രീരാമകൃഷ്ണപദേശം, ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീ ബ്രഹ്മാനന്ദസ്വാമികൾ, മൂന്നാംപതിപ്പ് 1959	വില 0-50
ലഘുരാജയോഗം, ശ്രീവിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-50
വേദാന്തം എന്നുപേരു്? ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-12
പുനർജന്മമോ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പോ? ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ 1121	വില 0-19
ജീവേശ്വരബന്ധം ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-31
ഉന്മൂലം പള്ളിമതവും, ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ 1946	വില 0-25
ശ്രീമൽ തുരിയാനന്ദസ്വാമികളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികസംഭാഷണങ്ങൾ 1116	വില 1-00
ഏഷ്യയിലെ മഹാമതങ്ങൾ, റവർൻഡ് ജെ. ഡി. സണ്ഡർലൻഡ്	വില 0-25
ഞാൻ ഹിന്ദുവായതെന്തിനു? ഗ്രന്ഥകർത്താ അതുലാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-25
ജവഹർലാൽ ശ്രീരാമകൃഷ്ണനെപ്പറ്റി, വിവർത്തകൻ സി. ജി. എൻ. പി.	വില 0-60
ശ്രീരാമകൃഷ്ണനും വിവേകാനന്ദസ്വാമികളും-ജവഹർലാൽ നെഹറു	വില 0-10

പ്രബുദ്ധകേരളം

വാല്യം 48

1963 ആഗസ്റ്റ്

ലക്കം 8

ഉള്ളടക്കം

1. അമൃതവാണി	228
2. പാരമാത്മിക വിഷയത്തിലുള്ള ശ്രീരാമകൃഷ്ണന്റെ അത്യുൽക്കടമായ ഉൽകണ്ഠ	230
3. കരുണാവിലാസം	233
4. ദേവീമാഹാത്മ്യവും ട്രാഗ്ഡിയും	236
5. നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ അറിയുക	242
6. ശ്രീ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസദർശനം	243
7. ധർമ്മം (മാച്ചിൽനിന്നും തുടർച്ച)	251

വാഷികവരിസംഖ്യ

[ഇത്: 5ക. പാക്കിസ്താൻ, ബംഗ്., സിംഗാപ്പൂർ, 6ക. അമേരിക്ക: 4\$
ബാങ്കി രാജ്യങ്ങൾ: 14\$, കററപ്രതി: 50 ന. പ.]

ശ്രീമദ് ഭഗവദ് ഗീത

സംസ്കൃതം മൂലം മാത്രം

(നിത്യപാരായണത്തിനുവേണ്ടി വലിയക്ഷരത്തിൽ പദങ്ങൾ അകറ്റിയച്ചടിച്ചത്)

സംസ്കൃതത്തിൽ പാണ്ഡിത്യമില്ലാത്തവർക്ക് സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങൾ ശുദ്ധമായും പ്രയോജനമില്ലാതെയും വായിക്കത്തക്കവിധത്തിലാണ് ഇതിൽ അക്ഷരങ്ങൾ നിരത്തിയിരിക്കുന്നത്. പാദാവസാനത്തിൽ വരുന്ന വാക്കിന്റെ മധ്യത്തിൽ വരി മാറാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എല്ലാ ശ്ലോകവും ഈരണ്ടു വരികളിലാണ് അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഗീതയുടെ എഴുത്തു ശ്ലോകങ്ങളും തുടർച്ചയായി അക്കമിട്ടിട്ടുള്ളതു് ആദ്യമായി ഈ സംസ്കരണത്തിലാണ്. വില 75 ന.പ.

അപേക്ഷിക്കേണ്ട മേൽവിലാസം:—

മാനേജർ,
ശ്രീരാമകൃഷ്ണഅദൈവതാഗ്രമം
കാലടി പോസ്റ്റ്,
എറണാകുളം ഡിസ്ട്രിക്ട്,
കേരളാ സ്റ്റേറ്റ്.

വില്പനയ്ക്കുള്ള ഇവിടത്തെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും മറ്റു പുസ്തകങ്ങളും

ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യരുടെ ജീവചരിത്രം (ശ്രീ ശ്രീകണ്ഠാനന്ദസ്വാമികൾ)	വില 0-75
ശ്രീരാമകൃഷ്ണചരിതം, ശ്രീകണ്ഠാനന്ദസ്വാമി, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1954	വില 0-80
ശ്രീമദ്വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, (ജീവചരിത്രസംഗ്രഹം) രണ്ടാംപതിപ്പ്	വില 1-25

ബംഗാളിയിൽനിന്നും മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവ.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തിരുവായ്മൊഴി, രണ്ടാംഭാഗം, മൂന്നാംപതിപ്പ് 1129	വില 1-00
ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തിരുവായ്മൊഴി മൂന്നാംഭാഗം, മൂന്നാംപതിപ്പ്, 1130 മിഥുനം	വില 2-15
ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തിരുവായ്മൊഴി, നാലാംഭാഗം, ഒന്നാംപതിപ്പ്, 1961 ആഗസ്റ്റ്	വില 2-25
ശ്രീ ശ്രീരാമകൃഷ്ണകഥാമൃതം എന്ന പേരിൽ മഹേന്ദ്രനാഥഗുപ്തൻ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തർജ്ജിമയാണിത്. ഇതിൽ അന്നോടന്ന് എഴുതിയെടുത്തിട്ടുള്ള ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കു പുറമെ അദ്ദേഹം എഴുതിയവയിൽ തന്റെ ജീവിതം നയിച്ചുവെന്നും, ഇന്നവിധത്തിൽ ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തന്മാരോടു പെരുമാറിയെന്നും ഉള്ള വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ബംഗാളിയിൽ അഞ്ചു വാല്യങ്ങളായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം ഒരോ ഭാഗമായി പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.	
ഗുരു-ഗുരുമകന്മാ ശ്രീ ശ്രീബ്രഹ്മാനന്ദസ്വാമികൾ, ഒന്നാംപതിപ്പ് ജനുവരി 1960	വില 0-25
ഹരിനാമകീർത്തനം (സവ്യംധ്യാനം) മൂന്നാംപതിപ്പ് 1130	വില 0-25

മലയാളതർജ്ജിമയോടുകൂടിയ ശ്രീശങ്കരാചാര്യസ്വാമികളുടെ കൃതികൾ

വിവേകചുഡാമണി, ശ്രീശങ്കരാചാര്യവിരചിതം, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 2-00
പ്രബോധസുധാകരം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961	വില 1-00
ആത്മബോധം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-75
വാക്യവൃത്തിയും ലഘുവാക്യവൃത്തിയും, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961	വില 0-70

പാരായണത്തിനുവേണ്ടി മലയാളലിപിയിൽ സംസ്കൃതത്തിലുള്ള മൂലഗ്രന്ഥങ്ങൾ

വിഷ്ണുസഹസ്രനാമസ്തോത്രം	വില 0-25
ശ്രീഭവദസാരശിവസഹസ്രനാമസ്തോത്രം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1957	വില 0-25
മേഘൈരാശ്രമസ്തോത്രാവലി	വില 0-25
ധർമ്മ-ശ്രീ ആഗമാനന്ദസ്വാമിനു വിരചിതം 1955 (ദേവനാഗരിലിപിയിൽ സംസ്കൃതപുസ്തകം)	വില 1-00
കേരളം കാ മവിഷ്യ, സ്വാമി ആഗമാനന്ദജി, 1959 (ഹിന്ദിപുസ്തകം)	വില 0-50

ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ

ലഘുരാജയോഗം, ശ്രീവിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-50
ദോഷാനന്തം എന്നാണെന്ത്? ഗുരുമകന്മാ ശ്രീമദ് അഭഭോനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-12
പുനർജന്മമോ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതല്ലേ? ഗുരുമകന്മാ ശ്രീമദ് അഭഭോനന്ദസ്വാമികൾ 1121	വില 0-19
ജീവാനുഭവങ്ങൾ, ഗുരുമകന്മാ ശ്രീമദ് അഭഭോനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-31
കൃഷ്ണാം പഞ്ചമിതാം, ഗുരുമകന്മാ ശ്രീമദ് അഭഭോനന്ദസ്വാമികൾ 1946	വില 0-25
ഏഷ്യയിലെ മഹാമതങ്ങൾ, റവർൻഡ് ജെ. ഡി. സണ്ഡർലൻഡ്	വില 0-25
ഞാൻ ഹിന്ദുവായതെന്തിനാണ്? ഗുരുമകന്മാ അഭഭോനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-25
ജവഹർലാൽ ശ്രീരാമകൃഷ്ണനെപ്പറ്റി, വിവർത്തൻ സി. ജി. എൻ. പി.	വില 0-06
ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളും-ജവഹർലാൽ നെഹ്റു	വില 0-12

പ്രബുധകേരളം

വാല്യം 48

1963 സപ്തംബർ -

ലക്കം 9

ഉള്ളടക്കം

1. അമൃതവാണി	260
2. ധർമ്മം	261
3. ശാരദാഭജനം	266
4. ശ്രീ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസദർശനം	274
5. ശ്രീ വിവേകാനന്ദപരിതം	281
6. സ്വതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ശുഭനക്ഷത്രം	285
7. ഹരിശ്ചന്ദ്രവിജയം	288
8. ശ്രീ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളുടെ ശതവർഷികജയന്തി ഷിപ്പോങ്ങിൽ	289
9. സ്മരണാഞ്ജലി	290
10. അഭിപ്രായത്തിന് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പന്യകൾ	291

വാഷികവരിസംഖ്യ

[ഇന്ത്യ: 5 ക. പാക്കിസ്താൻ, ബംഗ്ലാ, സിംഗപ്പൂർ 6 ക. അമേരിക്ക: 4 \$
ബാങ്കി രാജ്യങ്ങൾ: 14 \$, കററമ്പ്രതി: 50 ന. പ.]

ശ്രീമദ് ഭഗവദ് ഗീത

സംസ്കൃതം മൂലം മാത്രം

(നിത്യപാരായണത്തിനുവേണ്ടി വലിയ അക്ഷരത്തിൽ പദങ്ങൾ
അകറ്റിയെടുത്തിട്ടുണ്ട്)

സംസ്കൃതത്തിൽ പാണ്ഡിത്യമില്ലാത്തവർക്ക് സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങൾ ശുദ്ധമായും പ്രയാസമില്ലാതെയും വായിക്കത്തക്കവിധത്തിലാണ് ഇതിൽ അക്ഷരങ്ങൾ നിരത്തിയിരിക്കുന്നത്. പാഠാവസാനത്തിൽ വരുന്ന വാക്കിന്റെ മധ്യത്തിൽ വരി മാറാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എല്ലാ ശ്ലോകവും ഈരണ്ടു വരികളിലാണ് അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഗീതയുടെ എഴുത്തു ശ്ലോകങ്ങളും തുടർച്ചയായി അക്കമിട്ടിട്ടുള്ളത് ആദ്യമായി ഈ സംസ്കരണത്തിലാണ്. വില 75 ന.പ.

അപേക്ഷിക്കേണ്ട മേൽവിലാസം:—

മാനേജർ,
ശ്രീരാമകൃഷ്ണഅദ്ധ്യാപനസമിതി,
കാലടി പോസ്റ്റ്,
എറണാകുളം ഡിസ്ട്രിക്ട്,
കേരളം സ്റ്റേറ്റ്.

വില്പനയ്ക്കുള്ള ഇവിടത്തെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും മറ്റു പുസ്തകങ്ങളും

ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യരുടെ ജീവചരിത്രം (ശ്രീ ശ്രീകണ്ഠാനന്ദസ്വാമികൾ)	വില 0-75
ശ്രീരാമകൃഷ്ണചരിതം, ശ്രീകണ്ഠാനന്ദസ്വാമി, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1954	വില 0-30
ശ്രീമദ്വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, (ജീവചരിത്രസംഗ്രഹം) രണ്ടാംപതിപ്പ്	വില 1-25

ബംഗാളിയിൽനിന്നും മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവ.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തിരുവായ്മൊഴി, രണ്ടാംഭാഗം, മൂന്നാംപതിപ്പ് 1129	വില 1-00
ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തിരുവായ്മൊഴി മൂന്നാംഭാഗം, മൂന്നാംപതിപ്പ് 1130 മിഥുനം	വില 2-15
ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തിരുവായ്മൊഴി, നാലാംഭാഗം, ഒന്നാംപതിപ്പ്, 1961 ആഗസ്റ്റ്	വില 2-25
ശ്രീ ശ്രീരാമകൃഷ്ണകഥാമൃതം എന്ന പേരിൽ മഹേന്ദ്രനാഥമുപ്പൻ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തർജ്ജിമയാണിത്. ഇതിൽ അന്നോടന്ന് എഴുതിയെടുത്തിട്ടുള്ള ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കു പുറമെ അദ്ദേഹം എഴുതിയതിൽ തന്റെ ജീവിതം നയിച്ചുവെന്നും, ഇന്നവിധത്തിൽ ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തന്മാരോടു പെരുമാറിയെന്നും ഉള്ള വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ബംഗാളിയിൽ അഞ്ചു വാല്യങ്ങളായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം ഓരോ ഭാഗമായി പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു	
ഗുരു-ഗുസ്തകന്താ ശ്രീ ശ്രീബ്രഹ്മാനന്ദസ്വാമികൾ, ഒന്നാംപതിപ്പ് ജനുവരി 1960	വില 0-25
ഹരിനാമകീർത്തനം (സവ്യാഖ്യാനം) മൂന്നാംപതിപ്പ് 1130	വില 0-25

മലയാളതർജ്ജിമയാടുകൂടിയ ശ്രീശങ്കരാചാര്യസ്വാമികളുടെ കൃതികൾ

വിവേകചൂഡാമണി, ശ്രീശങ്കരാചാര്യവീരചിന്തം, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 2-00
പ്രബോധസുധാകരം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961	വില 1-00
ആത്മബോധം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-75
വാക്യവൃത്തിയും ലക്ഷ്യവാക്യവൃത്തിയും, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961	വില 0-70

പാരായണത്തിനുവേണ്ടി മലയാളലിപിയിൽ സംസ്കൃതത്തിലുള്ള മൂലഗ്രന്ഥങ്ങൾ

വിഷ്ണുസഹസ്രനാമസ്തോത്രം	വില 0-25
ശ്രീവേദസംരത്നവിസഹസ്രനാമസ്തോത്രം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1957	വില 0-25
അലൈതാശ്രമസ്തോത്രാവലി	വില 0-25
ധർമ്മശ്രീ ആഗമാനന്ദസ്വാമിനാ വിരചിതം 1955 (ദേവനാഗരിലിപിയിൽ സംസ്കൃതപുസ്തകം)	വില 1-00
കേരളകാ ഭവിഷ്യം, സ്വാമി ആഗമാനന്ദജി, 1959 (മിഷിപ്പുസ്തകം)	വില 0-50

ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ

ലഘുരാജയോഗം, ശ്രീവിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-50
വേദാന്തം എന്നാണെന്ത്? ഗുസ്തകന്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-12
പുനർജന്മമോ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പോ? ഗുസ്തകന്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ 1121	വില 0-19
ജീവേശ്വരബന്ധം, ഗുസ്തകന്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-31
കൃത്യവും പഞ്ചമതവും, ഗുസ്തകന്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ 1946	വില 0-25
ഏഷ്യയിലെ മഹാമതങ്ങൾ, റവറൻഡ് ജെ. ഡി. സബർലൻഡ്	വില 0-25
ഞാൻ ഹിന്ദുവായതെന്തിന്? ഗുസ്തകന്താ അതുലാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-25
ജവഹർലാൽ ശ്രീരാമകൃഷ്ണനെപ്പറ്റി, വിവർത്തൻ സി. ജി. എൻ. പി.	വില 0-06
ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളും-ജവഹർലാൽ നെഹറു	വില 0-12

പ്രബുധകേരളം

വാല്യം 48

1963 ഒക്ടോബർ

വടം 10

ഉള്ളടക്കം

1. അമൃതവാണി	294
2. ധമ്മം	296
3. ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യർ	300
4. മനുഷ്യന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യം ഭൗതികമോ ആദ്ധ്യാത്മികമോ? ഒരു ചർച്ച.	301
5. ശ്രീമദ് വിവേകാനന്ദസ്വാമികളുപദേശിച്ച ഭക്തിയോഗം.	314
6. ശ്രീ വിവേകാനന്ദപരിതം	320
7. അഭിപ്രായത്തിനു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ	323
8. സംഘവാത്മകൾ	324
9. സ്തരണാഞ്ജലി	325

വാഷികവരിസംഖ്യ

[ഇന്ത്യ: 5ക. പാക്കിസ്താൻ, ബംഗ്ലാ, സിംഗപ്പൂർ, ഹോങ്കോങ്ങ്: 4\$]
ബാക്കി രാജ്യങ്ങൾ: 14\$, കററുപ്രതി: 50 ന. പ.

ശ്രീമദ് ഭഗവദ് ഗീത

സംസ്കൃതം മൂലം മാത്രം

(നിത്യപാരായണത്തിനുവേണ്ടി വലിയ അക്ഷരത്തിൽ പദങ്ങൾ
അകറ്റിയെടുത്തിട്ടുണ്ട്)

സംസ്കൃതത്തിൽ പാണ്ഡിത്യമില്ലാത്തവർക്ക് സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങൾ ശുദ്ധമായും പ്രയോജനമില്ലാതെയും വായിക്കുവാൻ അവിശ്യാതമാണ് ഇതിൽ അക്ഷരങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. പാലാസാനത്തിൽ വരുന്ന വാക്കിന്റെ മധ്യത്തിൽ വരി മാറ്റിയിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എല്ലാ ശ്ലോകവും ഈ രണ്ടു വരികളിലാണ് അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഗീതയുടെ എഴുത്തു ശ്ലോകങ്ങളും തുടർച്ചയായി അക്കമിട്ടിട്ടുള്ളത് ആദ്യമായി ഈ സംസ്കരണത്തിലാണ്. വില 75 ന.പ.

അപേക്ഷിക്കേണ്ട മേൽവിലാസം:—

മാനേജർ,
ശ്രീരാമകൃഷ്ണഅപ്പൈതാശ്രമം
കാലടി പോസ്റ്റ്,
എറണാകുളം ഡിസ്ട്രിക്ട്,
കേരളാ സ്റ്റേറ്റ്.

വില്പനയ്ക്കുള്ള ഇവിടത്തെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും മറ്റു പുസ്തകങ്ങളും

ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യരുടെ ജീവചരിത്രം (ശ്രീ ശ്രീകണ്ഠാനന്ദസ്വാമികൾ)	വില 0-75
ശ്രീരാമകൃഷ്ണചരിത്രം, ശ്രീകണ്ഠാനന്ദസ്വാമി, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1954	വില 0-30
ശ്രീമദ്വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, (ജീവചരിത്രസംഗ്രഹം) രണ്ടാംപതിപ്പ്	വില 1-25

ബംഗാളിയിൽനിന്നും മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവ.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തീർത്ഥയാത്രയ്ക്കൊഴി, രണ്ടാംഭാഗം, മൂന്നാംപതിപ്പ് 1129	വില 1-00
ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തീർത്ഥയാത്രയ്ക്കൊഴി മൂന്നാംഭാഗം, മൂന്നാംപതിപ്പ്, 1130 മിഥുനം	വില 2-15
ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തീർത്ഥയാത്രയ്ക്കൊഴി, നാലാംഭാഗം, ഒന്നാംപതിപ്പ്, 1961 ആഗസ്റ്റ്	വില 2-25
ശ്രീ ശ്രീരാമകൃഷ്ണകഥാശൃതം എന്ന പേരിൽ മഹേന്ദ്രനാഥഗുപ്തൻ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തർജ്ജിമയാണിത്. ഇതിൽ അന്നോടനുബന്ധിച്ച് എഴുതിയെടുത്തിട്ടുള്ള ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കു പുറമെ അദ്ദേഹം എഴുതിയതിൽ തന്റെ ജീവിതം നയിച്ചുവെന്നും, ഇന്നവിധത്തിൽ ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തന്മാരോടു പെരുമാറിയെന്നും ഉള്ള വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ബംഗാളിയിൽ അഞ്ചു വാല്യങ്ങളായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം ഹാരോ ഭാഗമായി പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു	
ഗുരു-ഗുണകർമ്മ ശ്രീ ശ്രീബ്രഹ്മാനന്ദസ്വാമികൾ, ഒന്നാംപതിപ്പ് ജനുവരി 1960	വില 0-25
ഹരിനാമകീർത്തനം (സവ്യാഖ്യാനം) മൂന്നാംപതിപ്പ് 1130	വില 0-25

മലയാളതർജ്ജിമയോടുകൂടിയ ശ്രീശങ്കരാചാര്യസ്വാമികളുടെ കൃതികൾ

വിവേകചൂഡാമണി, ശ്രീശങ്കരാചാര്യവീരചിത്രം, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 2-00
സ്വപ്നോദയസൂക്തം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961	വില 1-00
ആത്മബോധം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-75
വാക്യവൃത്തിയും ലക്ഷ്യവാക്യവൃത്തിയും, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961	വില 0-70

പാരായണത്തിനുവേണ്ടി മലയാളലിപിയിൽ സംസ്കൃതത്തിലുള്ള മൂലഗ്രന്ഥങ്ങൾ

വിഷ്ണുസഹസ്രനാമസ്തോത്രം	വില 0-25
ശ്രീവേദസാരശിവസഹസ്രനാമസ്തോത്രം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1957	വില 0-25
അക്ഷൈതോപനിഷത്തോവാദി	വില 0-25
ധർമ്മ-ശ്രീ ആഗമാനന്ദസ്വാമിനാ വിരചിതം 1955 (ദേവനാഗരിലിപിയിൽ സംസ്കൃതപുസ്തകം).	വില 1-00
കേരളം ഭവിയ്യ, സ്വാമി ആഗമാനന്ദജി, 1959 (ഹിന്ദിപുസ്തകം)	വില 0-50

ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ

ലാഘുരാജയോഗം, ശ്രീവിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-50
വേദാന്തം എന്നാലൊരു ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-12
പുനർജന്മമോ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പോ? ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ 1121	വില 0-19
ജീവേശ്വരബന്ധം, ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-31
കൃഷ്ണവും പള്ളിമതവും, ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ 1946	വില 0-25
എന്ത്യയിലെ മഹാമതങ്ങൾ, റവർൻഡ് ജെ. ഡി. സണ്ഡർലൻഡ്	വില 0-25
ഞാൻ ഹിന്ദുവായതെന്തിനാണ്? ഗ്രന്ഥകർത്താ അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-25
ജവഹർലാൽ ശ്രീരാമകൃഷ്ണനെപ്പറ്റി, വിവർത്തകൻ സി. ജി. എൻ. പി.	വില 0-06
ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളും-ജവഹർലാൽ നെഹ്റു	വില 0-12

Pravardhan Keralam പ്രവർദ്ധകേരളം

വാല്യം 48

1963 നവമ്പർ

ലക്കം 11

ഉള്ളടക്കം

1. അമൃതവാണി	328
2. ധമ്മം	330
3. അവതാരപ്രയോജനം	335
4. മർത്യധമ്മം	337
5. ശ്രീ വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ ഒരു യഥാർത്ഥഭാരതീയൻ	344
6. ശ്രീ ഭഗവാനാമബോധേനസരസ്വതി	350
7. ശ്രീ വിവേകാനന്ദാദർശം	354
8. പുസ്തകാഭിപ്രായം	356

വാണികാരീസംഖ്യ : 10

[ഇന്ത്യ: 5ക. പാക്കിസ്താൻ, ബംഗ്ലാ, ഡി.ഐ. 6ക. അമേരിക്ക: 4\$]
 ബാഹ്യ രാജ്യങ്ങൾ: 14\$, കററവുതി: 50 ന. പ.

ഗ്രീഷ്മ ഭഗവദ് ഗീത

സംസ്കൃതം മൂലം മാത്രം

(നിത്യപാരായണത്തിനുവേണ്ടി വലിയ അക്ഷരത്തിൽ പദങ്ങൾ
 അകറ്റിയച്ചടിച്ചത്)

സംസ്കൃതത്തിൽ പാണ്ഡിത്യമില്ലാത്തവർക്ക് സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങൾ ശുദ്ധമായും പ്രയാസമില്ലാതെയും വായിക്കുതക്കവിധത്തിലാണ് ഇതിൽ അക്ഷരങ്ങൾ നിരത്തിയിരിക്കുന്നത്. പാഠാവസാനത്തിൽ വരുന്ന വാക്കിന്റെ മധ്യത്തിൽ വരി മാറാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എല്ലാ ശ്ലോകവും, ഈരണ്ടു വരികളിലാണ് അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഗീതയുടെ എഴുത്തു ശ്ലോകങ്ങളും തുടർച്ചയായി അക്കമിട്ടിട്ടുള്ളത് ആദ്യമായി ഈ സംസ്കരണത്തിലാണ്. വില 75 ന.പ.

അപേക്ഷിക്കേണ്ട മേൽവിലാസം:—

മാനേജർ,
 ശ്രീരാമകൃഷ്ണഅപ്പൈതാശ്രമം.
 കാലടി പോസ്റ്റ്,
 എറണാകുളം ഡിസ്ട്രിക്ട്,
 കേരള സ്റ്റേറ്റ്.

വില്പനയ്ക്കുള്ള ഇവിടത്തെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും മറ്റു പുസ്തകങ്ങളും

ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യരുടെ ജീവചരിത്രം (ശ്രീ ശ്രീകണ്ഠാനന്ദസ്വാമികൾ)	വില 0-75
ശ്രീരാമകൃഷ്ണവേദം, ശ്രീകണ്ഠാനന്ദസ്വാമി, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1954	വില 0-30
ശ്രീമദ്വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, (ജീവചരിത്രസംഗ്രഹം) രണ്ടാംപതിപ്പ്	വില 1-25

ബംഗാളിയിൽനിന്നും മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവ.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണവേദന്റെ തിരുവാതംകൊഴി, രണ്ടാംഭാഗം, മൂന്നാംപതിപ്പ് 1129	വില 1-00
ശ്രീരാമകൃഷ്ണവേദന്റെ തിരുവാതംകൊഴി മൂന്നാംഭാഗം, മൂന്നാംപതിപ്പ്, 1130 മിഥുനം	വില 2-15
ശ്രീരാമകൃഷ്ണവേദന്റെ തിരുവാതംകൊഴി, നാലാംഭാഗം, ഒന്നാംപതിപ്പ്, 1961 ആഗസ്റ്റ്	വില 2-25
ശ്രീ ശ്രീരാമകൃഷ്ണകഥാമൃതം എന്ന പേരിൽ മഹേന്ദ്രനാഥഗുപ്തൻ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തർജ്ജിമയാണിത്. ഇതിൽ അന്നാടനം എഴുതിയെടുത്തിട്ടുള്ള ശ്രീരാമകൃഷ്ണവേദന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കു പുറമെ അദ്ദേഹം ഏകവിധത്തിൽ തന്റെ ജീവിതം നയിച്ചുവെന്നും, ഇന്നവിധത്തിൽ ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തന്മാരോടു പെരുമാറിയെന്നും ഉള്ള വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ബംഗാളിയിൽ അഞ്ചു വാല്യങ്ങളായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം ഓരോ ഭാഗത്തായി പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.	
ഗുരു-ഗുരുകർത്താ ശ്രീ ശ്രീജ്ഞാനന്ദസ്വാമികൾ, ഒന്നാംപതിപ്പ് ജനുവരി 1960	വില 0-25
ഹരിനാമകീർത്തനം (സദ്യാഖ്യാനം) മൂന്നാംപതിപ്പ് 1130	വില 0-25

മലയാളതർജ്ജിമയോടുകൂടിയ ശ്രീശങ്കരാചാര്യസ്വാമികളുടെ കൃതികൾ

വിവേകചൂഡാമണി, ശ്രീശങ്കരാചാര്യവീരചിത്രം, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 2-00
പ്രബോധസുധാകരം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961	വില 1-00
ആത്മബോധം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-75
വാക്യവൃത്തിയും ലക്ഷ്യവാക്യവൃത്തിയും, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961	വില 0-70

പാരായണത്തിനുവേണ്ടി മലയാളലിപിയിൽ സംസ്കൃതത്തിലുള്ള മൂലഗ്രന്ഥങ്ങൾ

വില്പനസഹസ്രനാമസ്തോത്രം	വില 0-25
ശ്രീവേദസാരശിവസഹസ്രനാമസ്തോത്രം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1957	വില 0-25
അപൈതാശ്രമസ്തോത്രാചരി	വില 0-25
ധർമ്മശ്രീ ആഗമാനന്ദസ്വാമിനാ വിരചിതം 1955 (വേദനാഗരിയിലിവിയിൽ സംസ്കൃതപുസ്തകം)	വില 1-00
കേരളം ഭവിഷ്യം, സ്വാമി ആഗമാനന്ദജി, 1959 (ഹിന്ദിപുസ്തകം)	വില 0-50

ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ

ലാഘുരാജയോഗം, ശ്രീവിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-50
വേദാന്തം എന്നാണെന്ത്? ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-12
പുനർജന്മമോ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പോ? ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ 1121	വില 0-19
ജീവശുദ്ധബന്ധം, ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-31
കൃത്യവും പള്ളിമതവും, ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ 1946	വില 0-25
എന്ത്യയിലെ മഹാമതങ്ങൾ, റവറൻഡ് ജെ. ഡി. സണ്ഡർലാൻഡ്	വില 0-25
ഞാൻ ഹിന്ദുവായതെന്തിന്? ഗ്രന്ഥകർത്താ അമൃതാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-25
ജവഹർലാൽ ശ്രീരാമകൃഷ്ണനെപ്പറ്റി, വിവർത്തകൻ സി. ജി. എൻ. പി.	വില 0-06
ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളും ജവഹർലാൽ നെഹ്റും	വില 0-12

പ്രബുദ്ധകേരളം.

വാല്യം 48

1963 ഡിസമ്പർ

ലക്കം 12

ഉള്ളടക്കം

1. അമൃതവാണി	360
2. പ്രസ്താവന	362
3. ധർമ്മം	363
4. പ്രായോഗിക വേദാന്തം	368
5. കരുതുന്ന നൽകട്ടെ	371
6. വിവേകാനന്ദസ്വാമിയും ലോകഹിതവും	372
7. ത്യാഗവും സമാധാനവും.	376
8. അറിവ്-ആചാര്യൻ-അദ്ധ്യേതാവ്.	380
9. പ്രദക്ഷിണമഹിമ	381
10. പസ്തകാഴിപ്രായം	384
11. സ്മരണാഞ്ജലി	387

വാർഷികവരിസംഖ്യ .

[ഇന്ത്യ: 5 ക. പാക്കിസ്താൻ, ബർമ്മ, സിംഗപ്പൂർ, ക. അമേരിക്ക: 4 \$]
ബാക്കി രാജ്യങ്ങൾ: 14 \$, കററപ്രതി: 50 ന. പ.

വരിക്കാരോട്.

ഈ ലക്കത്തോടുകൂടി പ്രബുദ്ധകേരളത്തിന്റെ 48-ാം വാല്യം അവസാനിക്കുന്നു. 49-ാം വാല്യത്തിന്റെ പ്രഥമലക്കം ജനവരിയിൽ തൃശൂർ ശ്രീരാമകൃഷ്ണാശ്രമത്തിൽനിന്നും സ്വാമി വിവേകാനന്ദശതവാർഷിക വിശേഷാൽപ്രതിയായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതായിരിക്കും. അത് സാധാരണ ലക്കങ്ങളെക്കാൾ വളരെ വലിയതായിരിക്കുമെന്നതുകൊണ്ടും പ്രസിദ്ധീകരണസ്ഥലവും മാഹിസം മാറ്റമുള്ള സംബന്ധിച്ചുള്ള ജോലികൾകൊണ്ടും ജനവരിലക്കം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിന് കുറച്ച താമസം നേരിട്ടേക്കാം. മാന്യവരിക്കാർ അതു സദയം ക്ഷമിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

പ്രബുദ്ധകേരളത്തിന്റെ സമ്യക് ചുമതലകളും തൃശൂർ ശ്രീരാമകൃഷ്ണാശ്രമത്തിൽനിന്നും ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനാൽ ഇനി മേലാൽ പ്രബുദ്ധകേരളത്തെപ്പറ്റിയുള്ള എല്ലാ എഴുത്തുകളുകളും പണയമയക്കുന്നതും പ്രബുദ്ധകേരളം, വിലങ്ങൻ, പുറന്നാട്ടുകര, P. O. തൃശൂർ-2. എന്ന മേൽവിലാസത്തിലായിരിക്കണം.

ഈ ഡിസംബർമാസത്തോടുകൂടി വരിസംഖ്യ അവസാനിക്കുന്ന വരിക്കാർ ഉടനെതന്നെ തങ്ങളുടെ വാർഷികവരിസംഖ്യ തൃശൂർ മേൽവിലാസത്തിൽ അയക്കുകയും തങ്ങളുടെ സ്നേഹിതന്മാരെക്കൂടി വരിക്കാരായി ചേർത്ത് പണം അയപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത് സഹായിക്കണമെന്ന് പ്രാർത്ഥനയും അപേക്ഷിക്കുന്നു. പണയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർക്കുപോലും ജനവരിമാസത്തെ വിശേഷാൽ പ്രതി സൗജന്യമായി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതായിരിക്കും.

മാനേജർ.

വില്പനയ്ക്കുള്ള ഇവിടത്തെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും മറ്റു പുസ്തകങ്ങളും

ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യരുടെ ജീവചരിത്രം (ശ്രീ ശ്രീകണ്ഠാനന്ദസ്വാമികൾ)	വില 0-75
ശ്രീരാമകൃഷ്ണചരിതം, ശ്രീകണ്ഠാനന്ദസ്വാമി, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1954	വില 0-30
ശ്രീമദ്വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, (ജീവചരിത്രസംഗ്രഹം) രണ്ടാംപതിപ്പ്	വില 1-25

ബംഗാളിയിൽനിന്നും മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവ.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തിരുവായ്മൊഴി, രണ്ടാംഭാഗം, മൂന്നാംപതിപ്പ് 1129	വില 1-00
ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തിരുവായ്മൊഴി മൂന്നാംഭാഗം, മൂന്നാംപതിപ്പ്, 1130 മിഥുനം	വില 2-15
ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ തിരുവായ്മൊഴി, നാലാംഭാഗം, ഒന്നാംപതിപ്പ്, 1961 ആഗസ്റ്റ്	വില 2-25
ശ്രീ ശ്രീരാമകൃഷ്ണകഥാമൃതം എന്ന പേരിൽ മഹാത്മനാഥഗുപ്തൻ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തർജ്ജിമയാണിത്. ഇതിൽ അന്നോടന്നു എഴുതിയെടുത്തിട്ടുള്ള ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കു പുറമെ അദ്ദേഹം എഴുതിയതിൽ തന്റെ ജീവിതം നയിച്ചുവെന്നും, ഇന്നവിധത്തിൽ ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തന്മാരോടു പെരുമാറിയെന്നും ഉള്ള വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ബംഗാളിയിൽ അഞ്ചു വാല്യങ്ങളായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം ഭാരത ഭാഗമായി പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു	
ഗുരു-ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീ ശ്രീബ്രഹ്മാനന്ദസ്വാമികൾ, ഒന്നാംപതിപ്പ് ജനുവരി 1960	വില 0-25
ഹരിനാമകീർത്തനം (സമ്പൂർണ്ണം) മൂന്നാംപതിപ്പ് 1130	വില 0-25

മലയാളതർജ്ജിമയോടുകൂടിയ ശ്രീശങ്കരാചാര്യസ്വാമികളുടെ കൃതികൾ

വിവേകചുഡാമണി, ശ്രീശങ്കരാചാര്യവീരചിതം, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 2-00
പ്രബോധസുധാകരം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961	വില 1-00
ആത്മബോധം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-75
വാക്യവൃത്തിയും ലഘുവാക്യവൃത്തിയും, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1961	വില 0-70

പാരായണത്തിനുവേണ്ടി മലയാളലിപിയിൽ സംസ്കൃതത്തിലുള്ള മൂലഗ്രന്ഥങ്ങൾ

വിഷ്ണുസഹസ്രനാമസ്തോത്രം	വില 0-25
ശ്രീവേദേശ്വരശിവസഹസ്രനാമസ്തോത്രം, ഒന്നാംപതിപ്പ് 1957	വില 0-25
അപ്പൈയാശ്രമസ്തോത്രാവലി	വില 0-25
ധർമ്മശ്രീ ആഗമാനന്ദസ്വാമിനാ വിരചിതം 1955 (വേദാന്തഗീരിലിപിയിൽ സംസ്കൃതപുസ്തകം)	വില 1-00
കേരളകാർഷ്വീഷ്യം, സ്വാമി ആഗമാനന്ദജി, 1959 (ഹിന്ദിപുസ്തകം)	വില 0-50

ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ

ലാലുസാങ്കരയോഗം, ശ്രീവിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1960	വില 0-50
വേദാന്തം എന്നാണെന്തു? ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-12
പുനർജന്മമോ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പോ? ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ 1121	വില 0-19
ജീവേശ്വരബന്ധം, ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-31
തൃസ്തവം പള്ളിമഠം, ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമദ് അഭേദാനന്ദസ്വാമികൾ 1946	വില 0-25
ഏഷ്യയിലെ മഹാമതങ്ങൾ, റവറൻഡ് ജെ. ഡി. സണ്ഡർലൻഡ്	വില 0-25
നാൻ ഹിന്ദുവായതെന്തിനു? ഗ്രന്ഥകർത്താ ആലാനന്ദസ്വാമികൾ	വില 0-25
ജവഹർലാൽ ശ്രീരാമകൃഷ്ണനെപ്പറ്റി, വിവർത്തകൻ സി. ജി. എൻ. പി.	വില 0-06
ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ, വിവകാനന്ദസ്വാമികളും-ജവഹർലാൽ നെഹറു	വില 0-12

പ്രബുദ്ധകേരളം

വാല്യം 48

1963 ജനുവരി

ലക്കം 1

അമൃതവാണി

അസ്തി വാഗ്ബ്രഹ്മ തത് കിഞ്ചിദഖിലോത്പത്തികാരണമ് പ്രണവോങ്കാരതാരാദി പശ്ചാത്തഗണഘോഷിതമ്	1
തദേകയാ ത്രിധാ വിപ്രാശ്ചതുർധാ പഞ്ചധാ സ്ഥിതമ് അപി ചാദശധാ ഭിന്നമാഗമേഷു പരിശുതേ	2
തതോ വ്യാഹൃതയസ്താഭ്യോ ഗായത്രി വിശ്വപാവനി തതോ വേദാഃ സോപദേശാസ്തേഭ്യഃ സർവ്വം ച വാങ്മയമ്	3
പ്രഭാവം തസ്യ താരസ്യ ബ്രഹ്മം ശബ്ദേന കേന വഃ തത് പ്രസൂതാ ഗിരഃ സർവാസ്തദ് വ്യാപ്തം വ്യാപകസ്ത സഃ ഏകമാതുപ്രസൂതാനാമൈകമത്യുപവർത്തിനാമ്	4
സ്വവൈമത്യേന വൈമത്യം ശാസ്ത്രാണാം ബാലിശാ ജഗദ് അസ്തി യത് ചരമം ജ്യോതിരസ്തിൻ ലിങ്ഗേ തിരോഹിതമ് തദേവ സകലൈഃ ശബ്ദൈസ്താത്പശ്യവിഷയികൃതമ്	5
അങ്ഗാനി മന്ത്രാസ്തന്ത്രാണി ശാസ്ത്രാണി നിഗമാ അപി അന്തതോ ലോകഗാഥാ അപൂർവൈവായാന്തി വിശുദ്ധമ്	6
ഇമാ ഗിരഃ സമസ്താശ്ച തദ്രായ സ്ഥിരധനപനേ ഇതി ബ്രുവാണാ വാണി വഃ പ്രമാണമകതോഭവാ സർവ്വാനുഗ്രാഹിണി ശക്തിഃ ശംഭോരനതിരേകിണി	7
താമപ്രപദ്യ തത്തത്ത്വം ന ശബ്ദൈഃ പരധായുതേ	8
ആർക്കഹന്ത ഇവ സ്തോകമവരോഹന്തി ഭൂയസാ ജാനന്ത ഇവ മുഹൂന്തി തത്പാദവിമുഖാ ജനാഃ	9
	10

സാ വക്തി സാ വാചയതി സാ ചേതയതി സാ ചിതിഃ
സാ ഗതിഃ സാ ഗമയതി സൈവേയം മിനലോചനാ

11

താമനന്യം പ്രപദ്യധപം തപോദാനന്ധപരാദിഭിഃ
വാങ്മയം സർവ്വമേകസ്ഥം തതോ വഃ പ്രതിഭാസ്യതി.

12

(1) പ്രണവം ഭാകാരം താരം ഇതിനെ അനേകം പശ്ചാത്തന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ഇന്നപ്രകാരമെന്നു നിശ്ചയിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ശബ്ദബ്രഹ്മം ഉണ്ട്. അത് എല്ലാറ്റിന്റെയും ഉത്പത്തികാരണമാണ്. (2) അല്ലായ്ക വിപ്രതാരകം അത് ഒരു പ്രകാരത്തിലോ മൂന്നു പ്രകാരത്തിലോ നാലു പ്രകാരത്തിലോ അഞ്ചു പ്രകാരത്തിലോ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല, പന്ത്രണ്ടു പ്രകാരത്തിലും അതു വിഭിന്നമാണെന്നു് ആഗമങ്ങളിൽ ഉപദേശിക്കപ്പെടുന്നു. (3) ആ വാഗ്ബ്രഹ്മത്തിൽനിന്നും ഏഴുവ്യൂഹാതികളും അവകളിൽനിന്നും സർവ്വാലോകങ്ങളെയും പവിത്രമാക്കിത്തീർന്ന ഗായത്രിയും അതിൽനിന്നും ഉപവേദങ്ങളോടുകൂടിയ നാലു വേദങ്ങളും അവകളിൽനിന്നു് വാങ്മയം മുഴുവനും ഉണ്ടായി. (4) ആ താരമന്ത്രത്തിന്റെ ശക്തി എതിനെയാണു വാക്കുകൊണ്ടു് നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെളിപ്പെടുത്തുക! എല്ലാ പദങ്ങളും അതിൽനിന്നു പിറന്നവയാണു്. പദങ്ങളെല്ലാം വ്യാപ്തവും പ്രണവം വ്യാപകവുമാണു്. (5) ശാസ്ത്രങ്ങളുടെയെല്ലാം പിറപ്പിടമെന്നാണു്. അവയുടെയെല്ലാം പ്രയുക്തിയും (അർത്ഥപ്രകാശനസാമർത്ഥ്യവും) ഐകമത്യം മുൻനിർത്തിത്തന്നെയാണു്. ശാസ്ത്രങ്ങൾ പല മതമാണു് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതെന്നു് അല്പബുദ്ധികൾ ഘോഷിക്കുന്നതു് അവയുടെ ബുദ്ധി വിരുദ്ധമായതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു്. (6) ആരാധ്യമായ ശിവലിംഗത്തിൽ പരോക്ഷമായി ഏതൊരു പരംജ്യോതിസ്സു നില്ക്കൊള്ളുന്നുണ്ടോ അതുതന്നെയാണു് സകല ശബ്ദങ്ങളുടേയും താത്പര്യവിഷയമാതിട്ടുള്ളതു്. (7) വേദാങ്ഗങ്ങളും മന്ത്രങ്ങളും തന്ത്രങ്ങളും ശാസ്ത്രങ്ങളും നിഗമങ്ങളും ഭട്ടവിൽനാൽ പാട്ടുകളും എല്ലാം ആ പരംജ്യോതിസ്സിൽതന്നെയാണു് വിശ്രമിക്കുന്നതു്. (8) ഈ വചനങ്ങൾ സർവ്വവും ഉറപ്പായ വില്ലോടുകൂടിയ തദ്വനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു് എന്നു പറയുന്ന വേദപ്രമാണം ഹേതുവൊന്നുമില്ലാത്തതാണോ! (9) സർവ്വരേയും അനുഗ്രഹിക്കുന്ന ശംഭുവിൽനിന്നും അധികമോ വേറോ അല്ലാത്ത ശക്തിയുണ്ടു്. ആ ശക്തിയെ ശരണം പ്രാപിക്കാതെ വചനങ്ങളെക്കൊണ്ടു മാത്രം ശിവതത്ത്വം നിസ്സന്ധിയാവാൻ സാധ്യമല്ല. (10) അല്പം മേഖല കയറുന്നു എന്നു തോന്നും, വളരെയധികം കീഴടക്കിത്തക്കയാണു ചെയ്യുന്നതു്. എല്ലാം അറിയുന്നവരെപ്പോലെ തോന്നും, എങ്കിലും മോഹത്തിൽതന്നെയാണു നില്ക്കുന്നതു്. ഇതാണു് മഹാദേവിയുടെ പാപപത്തങ്ങളിൽനിന്നും വിമുക്തരായ ജനങ്ങളുടെ കഥ. (11) ആ പരാശക്തിതന്നെയാണു് വാഗ്ബ്രഹ്മത്തിൽ സർവ്വരിലും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു്. ആ പരാശക്തിതന്നെയാണു് പദങ്ങളെക്കൊണ്ടു പദാർത്ഥം വെളിവാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു്. ആ മഹാശക്തിതന്നെ ബോധരൂപമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുകയും ബോധമുള്ളവക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ മഹാശക്തിതന്നെ എത്തിച്ചേരുന്ന സ്ഥലം. അവിടെപ്പോഴും എത്തിച്ചേർന്നു് അവിടെത്തന്നെ, അവിടെത്തന്നെ ഈ മിനാക്ഷിദേവിയും. (12) വേദാരാശ്രയവും തേടാതെ ആ ദേവിയെത്തന്നെ പെസ്സു് ദാനം യാഗം മുതലായവയെക്കൊണ്ടു് നിങ്ങൾ ശരണം പ്രാപിക്കുവിൻ. അപ്പോൾ സർവ്വവാങ്മയവും മറ്റേ ആശ്രയത്തിൽ കടിക്കൊള്ളുന്നതായി നിങ്ങൾക്കു വിളങ്ങും.

(ശിവലിംഗാർണ്ണവം പതിനാലാം സകലം 42—53 പദ്യങ്ങൾ)

ധനാർജ്ജനവും അതിന്റെ ലക്ഷ്യവും

ഈശ്വരസമീപം സർവ്വം
യത് കിഞ്ച ജഗത്സം ജഗത്
തേന തൃക്കേതന ഭൂമിമാഃ
മഃ ധൃയഃ കസ്യസ്ഥിധനം

യജുർവ്വേദ സംഹിതയിലെ ഒറ്റവിലത്തെ ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ മന്ത്രമാണിത്. വൈഷ്ണവ ചാര്യന്മാർ ഈ മന്ത്രത്തിന്റെ അർത്ഥം ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു. പ്രത്യക്ഷപ്രപഞ്ചം മുഴുവനും ഈശ്വരന്റെ വസതിയാണ്. ഈശ്വരൻ ദൈവമായി നൽകിയിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെക്കൊണ്ട് തൃപ്തിയനുഭവിക്കുക, ആത്മദൈവം ധനത്തിൽ ലോഭം വേണ്ട, എന്തെങ്കിലും മിഥ്യയാണെന്ന ഉടമകളെല്ലാം വാസ്തവത്തിൽ ഈശ്വരന്റെതാണ്. ഇവിടെ ഒരു ലൌകികമായ ഉദാഹരണം കാർമ്മവർത്തനം. ഒരു മഹാരാജാവിന്റെ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തോട്ടക്കാർക്ക് തന്റെ കടിയിൽ ചുറ്റുമുള്ള സ്വന്തം ഭൂമിയിൽ പണിയെടുക്കുന്നതിലും വളരെയധികം ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയാണ് രാജാവിന്റെ ഉദ്യോഗത്തിൽ വേലയെടുക്കുന്നത്. അതു പോലെതന്നെ ഒരു മഹാരാജാവിന്റെ മഹാനഗരത്തിൽ ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കുന്ന വെപ്പുകാരനും രാജഭോഗത്തിന് യോജിച്ച അന്നസ്പാദികൾ അത്യന്തം ശ്രദ്ധയോടുകൂടി തയ്യാറാക്കുന്നു. ഇവിടെ തോട്ടക്കാർക്കും വെപ്പുകാരനും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തിലും പട്ടാളത്തിലും ഭരവകാശവും അറക്കില്ല. എന്നിരുന്നാലും സ്വന്തത്തിലുടനീളം താത്പര്യത്തോടുകൂടി അവർ കഴിയുന്നത്ര ആദരവോടും ഏകാഗ്രതയോടും വേലയെടുക്കുവാൻ കാരണം അവരുടെ മഹാപ്രഭുവിന്റെ പ്രീതി അവരിൽ ഉണ്ടാകണമെന്നുള്ള ആശയത്തന്നെയാണ്. ഉദ്ധരിച്ച ഉപനിഷത്തിലെ വാക്യവും ശ്രേയോഭിവാഷിയും ഈശ്വരഭക്തനായ മനുഷ്യനോടുപദേശിക്കുന്നതു ഇതുതന്നെയാണ്. എന്തെങ്കിലും സമ്പത്തുള്ളവൻ എന്തെങ്കിലും മിഥ്യയാണെന്ന ഉടമകളെല്ലാം എന്തെങ്കിലും വാസ്തവത്തിൽ ഈശ്വരന്റെതാണ് എന്നു നിസ്തർക്കം പറിക്കണം. ഈശ്വരൻ പ്രാണികൾക്കു കൃഷിചെയ്തനുഭവിക്കുവാൻ തന്നിരിക്കുന്ന

പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഹവം യഥാകാലം ജഗത്സൃജിതം എന്ന സമർപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ലൌകികവസ്തുക്കളിലുള്ള ശ്രേയസ്സുമാണ് താത്പര്യം പരമേശ്വരപ്രീതിയിലേക്കു നയിക്കുന്നതായിരിക്കണം. ഭവനം അർത്ഥകാമപരമായ ലൌകികന്റെ കൃഷിയേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കണം ഭക്തന്റെത്. ധർമ്മതത്പരനായ ഈശ്വരപ്രേമി ധീരനും ഉത്സാഹിയുമായിരിക്കണം. എന്നിരുന്നാലും ദുരാശയും അസത്തുഷ്ടിയും ഗേഹാനിർന്നിതും ഭരണത്തെ അകറ്റിയെടുക്കുന്ന ഉള്ള. ഈശ്വരാനുഗ്രഹമഭിവർദ്ധിക്കുന്നവൻ അന്യരിൽനിന്നും ധനം തട്ടിയെടുത്ത് ധർമ്മാചരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ല.

അനന്തപരതം മഹതി

യാവത് കിമപി ഹി ന യാചതേ ലോകം
ബലിമനു യാചനസമയേ

ശ്രീപതിരപി വാമനോ ജാതഃ

മഹാത്മാക്കളെ മഹത്ത്വമെല്ലാം ആരോടും ഒന്നും യാചിക്കാതിരിക്കുന്നതുവരെയാണ്. ബലിചക്രവർത്തിയുടെ സമീപം യാചിക്കുവാൻ ചെന്ന സമയം ശ്രീനിവാസൻപോലും കിള്ളനായിത്തീർന്നു. അതുകൊണ്ട് ദാനധർമ്മം ദായം കൊണ്ടോ ദാനം വഴിയോ പരിശ്രമിച്ചോ ധനവാസനായിട്ടുള്ളവൻ വിധിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ധനികനാചരിക്കേണ്ട ധർമ്മമാണ് ദാനം. നിർജനന ധർമ്മം സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള വഴി മെഴനം, ജപം, ധ്യാനം, സ്വാധ്യായം, അധ്യാപനം മുതലായവയുടെ അനുഷ്ഠാനമാണ്.

ധർമ്മം യസ്യവിത്തേഹം

തസ്മാനിഹാ ഗരീയസി

പ്രജ്ഞാഭൂതാശി പരസ്യ

ദുരാദ്യശ്ച ന വരഃ.

കുറെ പേരിൽനിന്നും പണം പിടിച്ചെടുത്ത് മറ്റു കുറെപ്പേർക്കു ദാനം ചെയ്യാൻ ശാസ്ത്രം വിധിക്കുന്നില്ല. ധർമ്മത്തിനുവേണ്ടി ധനമാശ്രിക്കുന്നതിലും നല്ലതു അങ്ങിനെ ആശിക്കാതിരിക്കുകതന്നെയാണ്. ചെളി ദുരത്തിൽ കണ്ട് ആ വഴി ഒഴിഞ്ഞുപോകുകതന്നെ

യാൺ വെളിയിൽ കയറി ഇറങ്ങി കഴുകിക്കളഞ്ഞ ശുദ്ധമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിലും മേലും അന്യായംകൊണ്ടും പരാധീനതകൊണ്ടും വഞ്ചനകൊണ്ടും ധാരാളം പണമുണ്ടാക്കി കീർത്തിസ്സും മോയി അമ്പലങ്ങളും വിദ്യാലയങ്ങളും ആതുരശാലകളും നിർമ്മിക്കുന്നതിലും മേലും ആ വഴികളിൽ കൂടി അത്ഥസമ്പാദനത്തിന് പുറപ്പെട്ടതിരിക്കുകതന്നെയാണു നല്ലതെന്നു ഹിന്ദു ശാസ്ത്രങ്ങൾ പറയാതിരിക്കുന്നില്ല.

ദാനമായോ പ്രതിഫലമായോ കാര്യം തന്റെ സ്വത്തിൽ കറെക്കുറേ ഇതരർ വിശ്വസിക്കും ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവനാണെന്നു തെളിവു ലഭിക്കുന്നതുവരെ ഭഗവത്കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധയുള്ള ഒരുവൻ അയാളിൽ നിന്നും ധനം ലഭിക്കാൻ ആശിക്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അപ്രകാരമുള്ള മനോന്മാവ് കാമക്രോധങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ ലോഭത്തെയും അകലെ നിർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു വസ്തു സമ്പാദിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹം ലോഭത്തിന്റെ ആഗ്രഹം കൈക്കൊള്ളാൻ തിരിക്കണമെങ്കിൽ ഒരുവന്റെ ധനവാഞ്ഛയ്ക്കൽ പരദ്രോഹവും പക്ഷപാതയും അല്ലവുമില്ലാതെയും നിരീക്ഷിതവേദകാര്യം ധനം ലഭിക്കാനുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ തിരിക്കണം. ഭഗവത്കാര്യം മാത്രം അഭിലാഷിക്കുന്നവൻ തനിക്കു സ്വന്തപ്പെട്ട വസ്തുവിൽപോലും അധികത്തയ്യയുള്ളവനല്ല. തനിക്കു നേരിടുന്ന അല്ലനപ്പോലും യേശുതന്റെ വിക്ഷിപിക്കുന്നവൻ ലോഭി തന്നെയാണു്. മേ എന്നുള്ള രണ്ടാക്കും ബന്ധവും നമ്മെ എന്ന മൂന്നാക്കും മോക്ഷവുമാണെന്നു വ്യാസമുനി മഹാഭാരതത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മതപരം കുറയുന്തോറും ധനവാന്മാരായിത്തീർന്ന ആധ്യാത്മികദോഷങ്ങൾ അയാളെ സ്തംഭിപ്പിക്കുന്നതല്ല. താൻ ന്യായമായി സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള സമ്പത്തിൽപോലും അളവറ കൈതീയില്ലാതിരിക്കുക, മേൽ കിട്ടാവുന്ന ധനത്തെപറ്റിയും അഭിധ്യാനം വിട്ടുകൊടുക്കുക, വല്ല കാരണവശാലും ധനകാർശ്യം സംഭവിച്ചാൽ വളരെ പശ്ചാത്തപ്യപ്പെടാതിരിക്കുക; എന്നിപ്രകാരമുള്ള മനോഭാവമാണു് മതപരമായി തൃപ്തിയുടെ ലക്ഷണം. ഈ വിധമുള്ള സാമ്പത്തികദൃഷ്ടി മാത്രമേ ഈ മന്ത്രത്തിലും മറ്റുമുള്ളതിലും ശാന്തി നൽകുകയുള്ളൂ.

അനേകതവമായ നിർമ്മമതം ലോകത്തിൽ ഉൾപ്പെടാത്തതാണു്. തന്നാടുള്ള പ്രീതിയെത്രമാത്രമോ അത്രയും അനുരോധം പ്രീതിയുള്ളവർ ലോകത്തിൽ വിരളമാണു്. തന്നാടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ തന്നെ പ്രതിഫലനം മാത്രമാണു് തന്റെ വസ്തുക്കളോടുള്ള പ്രീതിയും. വാസ്തവമിപ്രകാരമാണെങ്കിലും താൻ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നോ തനിക്കു ലോഭമുണ്ടെന്നോ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ളവർ അധികമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. മറ്റൊരാളുടെ ദ്രഷ്ടിയിൽ അധികപ്പെടുന്നെന്നോ ആധാരമെന്നോ തോന്നുന്നത് അതോടനുബന്ധിച്ചുവന്നു് വെറും ആവശ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നുള്ളൂ.

ഇമ്മതി ശരി സഹസ്രം
സഹസ്രി ലക്ഷമിഹതേ
ലക്ഷാധിപതി സ്ഥാ രാജ്യം
രാജ്യസ്ഥഃ സ്വർഗ്ഗമിഹതേ.

ആദിപദ കിട്ടിയവനു് ആയിരം വേണം. ആയിരക്കാരെ ലക്ഷവും. ലക്ഷാധിപതിക്കു രാജ്യവും രാജാധിപതിക്കു സ്വർഗ്ഗവും വേണം. ഇതാണ് ആശയുടെ ഗതി. വളരെയധികം സ്വത്തുള്ള ഒരുവനോടു് അയാൾക്കുള്ളതിന്റെ ഒരംശംകൊണ്ടു പത്തു കുടുംബക്കാർക്ക് സമൃദ്ധമായി കഴിയാവുന്നതല്ലേ എന്നു ചോദിച്ചാൽ അയാൾക്കു പറയുവാനുള്ള ഉത്തരമായിരിക്കും. എന്റെ സന്താനങ്ങൾ എന്നെപ്പോലെ ധനം സമ്പാദിക്കുന്നതിനു സാമർത്ഥ്യമുള്ളവരല്ല. അവരുടെ സന്താനങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടത്ര ധനമില്ലാതെ അവർ കഷ്ടപ്പെടരുതു് എന്നു മാത്രമല്ല എന്നിക്കും സന്താനങ്ങൾക്കും വല്ല വിപത്തും നേരിട്ടാൽ ഇപ്പോൾ ഉള്ളതിലും കൂടുതൽ ധനം വേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ടു് ഈ മൂലധനമുപയോഗിച്ച് കറേക്കൂടി താൻ സമ്പാദിക്കാതിരിക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണു്?

ഒരുവനു വളരെ ഉടമ വന്നതുകൊണ്ടു് അയാൾ ലോഭമാകുന്ന തീയിൽ നിറങ്ങുമെന്നില്ല. ധനാർജ്ജനത്തിലുള്ള നിത്യവും നിരന്തരവും സർവ്വാധികവുമായ വ്യാകുലതയാണു് ഒരുവനെ ലോഭിയാക്കുന്നതു്. എന്റെ കഴിവുകൾക്കും എന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കും എനിക്ക് വിധിയായിട്ടുള്ളതു മാത്രമേ അന്യരിൽനിന്നും

പ്രബുദ്ധകേരളം

അനാശിഷ്ടങ്ങളെ എന്തു വാദവും പലപ്പോഴും സ്വാർത്ഥത്തിന്റെ മൂടുപടമാണ്. അനുകൂല നഷ്ടമൊന്നുമില്ലാതെയാണ് ഞാൻ വേണ്ടത്ര സമ്പാദിക്കുന്നതെന്നൊരും പറയുന്നതും കേൾക്കേണ്ടതല്ല. ഒരൊരം നഷ്ടമില്ലാതെ മറ്റൊരൊരം പാപം സൃഷ്ടമല്ല. ന്യായമായി മറ്റൊരൊരം ചേർന്നിരിക്കുന്ന വസ്തുവിൽ നമുക്കും ന്യായമായ ആശങ്കയിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ന്യായമായ അറികൾ അനുഭവിക്കേണ്ടതല്ല. കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതു സ്വാതന്ത്ര്യം എന്തൊരു വസ്തുവെന്നു പറയാനും സാധ്യമല്ല. ഇങ്ങിനെ അനുകൂല സ്വഭാവപ്പെട്ട വസ്തു സാമംകൊണ്ടോ ദാനംകൊണ്ടോ മേടംകൊണ്ടോ ദണ്ഡംകൊണ്ടോ ഒരിക്കലും കൈയ്ക്കുവാക്കാൻ പാടില്ല. ഒരിക്കൽ കൈയ്ക്കുവാക്കിയ ശേഷം മറ്റൊരാൾ അതു തടിച്ചുവീക്കാൻ വരുമ്പോൾ അയാളെ ന്യായവിരോധി എന്നു പറയുന്നതും അയ്യപ്പംതന്നെ. ഇവിടെ ചോദ്യമിതെന്നു മാത്രമാണ്. നമ്മുടെതായി നാം ന്യായപ്രകാരമൊഴിച്ചു രക്ഷിക്കുന്ന ധനം അനുകൂല കൊടുക്കാൻ മനസ്സില്ലാത്തപ്പോൾ അനുകൂല പ്രകാരം ആലോചിച്ചു സംരക്ഷിക്കുന്ന സ്വത്തു് നമുക്കു കിട്ടണമെന്നാശിക്കുന്നതു എത്രമാത്രം യുക്തിസംഗതമായിരിക്കും.

ദേഹിനി ഭാഷയെ യന്ത്ര
കാഷ്ടയം കൃപണം വചഃ
ദാരിദ്ര്യമെത്രൈവമാപന്നഃ
സ ദിനഃ പരികീർത്തിതഃ

ദാരിദ്ര്യംകൊണ്ടു മെന്തൊരുവസ്തുവിൽ വന്നതിന്റെ ഫലമായി തത്ര തത്ര എന്ന കാഷ്ടയോടു കൂടുന്നതായിരിക്കുന്നവനെയാണ് ദിനൻ എന്നു പറയുന്നത്. പരസ്വാഭിമാന്ധം വളരെ താഴ്ന്ന മനോഭാവത്തെ കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അതൊരു പാപമായി മുൻകാലങ്ങളിൽ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. വിശ്വാസം കൊണ്ടു് ധനത്തിന്നു ദാസനാകാത്തവൻ ധർമ്മനാണെന്നതിന്നും അനിഷ്ടസുഖങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതിന്നും വേണ്ടി തനിക്കുള്ള ധനം വിവേകപൂർവ്വം പാത്രത്തിൽ ദാനം ചെയ്യുന്നു.

അർത്ഥമനസ്സും ഭാവായ നിത്യം
നാസ്തി തതഃ സുഖമേതഃ സത്യം

പുത്രാർഹി ധനക്കാരനും ഭീതി
സദ്യുക്തേഷാ വിഹിതാ ഭീതിഃ

എന്നിപ്രകാരമുള്ള സുഭാഷിതങ്ങൾ ചൊല്ലി ഓരം ശയ്യപ്പറ്റി മറഞ്ഞു സംസാരിക്കുകയും അധിഷ്ഠാനതയുടെ മഹത്വം വർണ്ണിക്കുകയും ചെയ്തു് ലാഭം കിട്ടുന്നതു സന്ദർഭം വരുമ്പോൾ ആ തത്വം വിസ്തരിക്കുകയോ ഉദാഹരണ പാലിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ അതു് യോഗ്യമായ ആശങ്കയെന്നതിന്നു സഹായിക്കുന്നതല്ല.

പ്രകൃതിയുമായി പോരാടി മനുഷ്യൻ നാഗരികതകൊണ്ടു ഭൂതലം നിറച്ചുവെന്നു നാം അഭിമാനിക്കുന്നു. വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ഒരു തീരാനിധിയായി ഉപഭോഗം ചെയ്യുന്ന നാം നമുക്കു തേടിക്കുന്ന സാങ്കേതികോപകരണങ്ങളെയും സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥയെയും രാഷ്ട്രനീതിയെയും ആദരിക്കുന്നതിൽ ആശ്ചര്യമില്ല. എങ്കിലും വൈവിധ്യംകൊണ്ടു വിളയാടുന്ന പ്രകൃതിയിൽ ഏകരൂപതയും അനല്പംപുറമെ നിയമവും മനുഷ്യപ്രയത്നംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിക്കിട്ടാക്കുമെന്നു വിശ്വാസിക്കാൻ ഇനിയും തെളിവില്ല. ശാസനംകൊണ്ടും പ്രബോധനംകൊണ്ടും വസ്തുധാരണത്തിലും വ്യവഹാരചട്ടങ്ങളിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും മറ്റും സാമൂഹ്യമോ ഐക്യരൂപമോ ഉളവാക്കാൻ സാധിച്ചാലും സമ്മർദ്ദത്തിൽ നിന്നുമുണ്ടാകുന്ന ഐക്യരൂപം സമൂഹത്തിലുള്ള സംഘട്ടനങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയില്ല. വ്യക്തിഗതമായ വിഭിന്നതയും സംവിധാനംകൊണ്ടു് അകറ്റുവാൻ സാധ്യമല്ല. വെള്ളക്കാരന്റെ വർണ്ണത്തിൽ നിശ്ശബ്ദം ജാതിക്കാരെ മനഞ്ഞുടുക്കുവാൻ ആരെക്കൊണ്ടും സാധ്യമല്ല. ഇതുപോലെയല്ല പ്രായമുള്ള ഒരു തരുണൻ് ആറടി ഉയരവും ആററിയാൻപതു റാത്തിൽ ഭാരവുമുണ്ടെങ്കിൽ അതേവയസ്സിൽ നാലടി ഉയരവും ആറ റാത്തിൽ ഭാരവുമുള്ള മറ്റൊരു ചെറുപ്പക്കാരനെ ആദ്യത്തെ വ്യക്തിയെപ്പോലെയാക്കിക്കൊടുക്കുക സാധ്യമല്ല. വിഭിന്നത ഇരിക്കേതെന്നു ചെയ്യും ചിത്രകല, സംഗീതം, കവിതയും മതമായവ ഫ്യൂഷൻ കൊണ്ടുമാത്രം വാസനയില്ലാത്ത മോളിൽ ഉളവാക്കി അവനെ മോകപ്രസിദ്ധനായ ഒരു കലാകാരനാക്കാൻ സാധ്യമല്ല. സാങ്കേതിക

വിജ്ഞാനം പുറംഗമിക്കത്തോറും ഇതിനെത്തലോം സാധിച്ചവരോ എന്നു പറയുവാൻ പ്രയാസം. സമ രപമാണ് ലോകസുഖത്തിന്നു ഏക മാർഗ്ഗമെന്നും, നാനിനശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ നേട്ടവും സ മതം തന്നെയാണെന്നും വാദിക്കുമ്പോൾ വളരെ ആ കർഷകരായിത്തീരാനും, എങ്കിലും എങ്കിലും ഒരു പ ന്തത്തിൽ മത്സരിക്കുന്ന അൻപതു യുവാക്കളുടെയിട യിൽ കഴിവില്ലാത്ത സമരപദ്ധതി വ്യക്തമാണ് ആ ക്കും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. എട്ടടി ഉയരം മാത്രമല്ല പ ന്ത്രത്തിൽ ഉയരം ചാടുന്നവനോട് അസമത്വം പ്രത്യക്ഷമായാലും അനുഭവമനുഭവമല്ലാത്ത ഈശ്വരന്റെ കുന്നതല്ല. സംസ്കാരസമ്പന്നരായ കലാകാരന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലും കഴിവില്ലാത്ത ഉയർച്ചയോടെ കണ്ണുകൾ ഉണക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ പണം സമ്പാദിക്കുന്നതിനു സ ഹായിക്കുന്ന അറിവും സാമർത്ഥ്യവും വലിച്ചുകഴി ണ്താൽ ബാധനാരുടെ ഇടയിൽപോലും മത്സരവും ഹിംസയും കാണാതിരിക്കുന്നില്ല. അർത്ഥവിരുതന്മാർ പ്രകൃതിസിദ്ധമായ മേല്പറഞ്ഞ വൈവിധ്യത്തെ അവ ഗണിക്കുന്ന പക്ഷം മാർക്കറ്റിലേക്കും ദോഷമധികമാ യെന്നു വരാം.

നിട്ടയപരഹകാരം
തൃശ്ശൂർ കർഷകഭാഷണം
നീമപാത്ര പ്രിയത്വം ച
പഞ്ചഗ്രി സഹചാരിണം

വളരെ സമ്പന്നനായിത്തീർന്നാൽ നിട്ടയത്വം അഹങ്കാരം തൃശ്ശൂർ കർഷകഭാഷണം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായുള്ള ബന്ധം ഇവയെല്ലാം പിരിയത്തക്കതായി വന്നു ചേ

ഇഷ്ടദൈവം

അവനവന്റെ വിചാരത്തിന്നനുസരിച്ചിരിക്കും ഇ ഷ്ടദൈവം, തത്ത്വഗുണപ്രധാനികളുടെ ദൈവം ആടി ന്റെ ചെറിയൊരു കാളിയാണ്. അതിനാൽ അയാൾ ദൈവത്തിനു വേണ്ടി ഒരാടിനെ കൊല്ലുന്നു. രാജാഗു ണക്കാർ ദൈവിക പാൽപായസം മുതലായവ നിവേ ദിക്കുന്നു. എന്നാൽ സത്വഗുണപ്രധാനി ഇശ്വരാരാ

രതിരിക്കുകയില്ല. ധനികൻ ഈ ദോഷങ്ങളിൽനി ന്നും മുക്തനാകണം. സ്വന്തം കഴിവു നോക്കിക്കെ ആ ശകൊണ്ടു മാത്രം പ്രേരിതനായി വെമ്പുന്ന പണക്കൊ റിയൻ സത്തുചൂന്നായ ദരിദ്രനേക്കാൾ ദുഃഖമനുഭവി ക്കേണ്ടിവരും. അധ്യാത്മതത്ത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ശ്രേയസ്സാമൻ ലോകരംഗത്തിൽ ആരോടും സ്പർധിക്കു വാൻ വേണ്ടിവന്നുവന്നല്ല. വാങ്ങുന്നതിനേക്കാൾ അ ധികം കൊടുക്കുവാനാണയാൾക്കു താല്പര്യം. ചെറിയ തുകകൊണ്ട് വലിയ മിന്നെ പിടിക്കണമെന്ന യാർക്കുണ്ടുണ്ടല്ല. തഥാർത്ഥത്തിൽ തന്നെക്കാൾ അല്പം വിഭവമുള്ളവരോട് പ്രീതിയും അനുഗ്രഹബുദ്ധിയുമുള്ള തിനാൽ ധനമുള്ളവനായാലും അയാൾ മോസ്വനാകി ന്നില്ല. നിർധനത്വത്തിൽനിന്നും അന്യർക്കുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖം കണ്ട് അവരെ അല്ലെങ്കിലും സഹായിക്കാനിരിക്കാൻ ശ്രമംമാത്രത്തിൽ പോകുന്ന സുഹൃദയനു സാധ്യമല്ല. അവശരോട് സദയം സംസാരിക്കുന്നതിനും യഥാശക്തി സഹായംകൊണ്ടുന്നതിനും ഒരൊരു ക്ലേശ നായിത്തീരണമെന്നില്ല. അല്ലവിധവന്മാരുടെ ദാനവും ശാസനശക്തിയുള്ളവരുടെ ശാന്തതയും യുവാക്കൾ ഭോഗത്തല്ല തൃപ്തി ചെയ്യുന്ന തപസ്സും അറിവുള്ളവരുടെ അല്ലാത്തതും സുഖമായി കഴിയുന്നവർക്ക് മേലും വേണമെന്നുശയില്ലായ്മയും ഭൂതദയയും സ്വസ്തി ത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗമാണ്.

ദാനം ദരിദ്രസു വിഭാഗം ശാന്തി
യുനാം അപോ ജ്ഞാനവതാം ചമൈനം
ഇഹാനിവൃത്തിശ്ച സുഖാനിതാനാം
യോ ച ഭൂതേഷു ദിവാ ന യന്തി.

ധന ചെയ്യുന്നത് പുറമെ കാണിക്കുക കൂടി ചെയ്തയില്ല. അത് ആരും അറിയുകയുമില്ല. പുഷ്പങ്ങൾ കിട്ടി മല്ലകിൽ തുളസിപത്രവും ഗംഗാജലവുമുപയോഗിക്കും. കൽക്കണ്ടവും, മധുരപലഹാരങ്ങളും നിവേദിക്കും ത്രിഗുണരഹിതന്മാരായ ഭക്തന്മാരുണ്ട്. അവർ ശി ശുശ്രൂഷയായിരിക്കും. അവരുടെ ഇശ്വരാരാധന നാ മേതകിർത്തനം മാത്രമായിരിക്കും.

പ്രബുദ്ധകേരളം

ത്യാഗവിദ്യ

പണ്ടുപണ്ട് വിക്രമപുരം എന്നൊരു രാജധാനി യുണ്ടായിരുന്നു. സകലഗുണനീലിയായ് വിക്രമതുംഗൻ എന്നൊരു മഹാരാജാവ് അവിടെ രാജ്യപാലനം ചെയ്തിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഈ മഹാരാജാവിനെ സേവി ക്കുവാൻവേണ്ടി മാലവദേശത്തുനിന്നും വീരവരൻ എ ന്നു പേരുള്ള ശൂരനും സുന്ദരനുമായ ഒരു ബ്രാഹ്മണയു വാവ് വന്നുചേർന്നു. രാജാവ് വേണ്ടത്ര ധനം വീര വരനു നൽകിയിരുന്നു. രാജഭാരത്തിൽ കറവൽക്കാര നായി സേവിക്കുവാനുള്ള സന്ദർഭമാണ് ആ വീരയു വരവിന് സിദ്ധിച്ചത്. ഉച്ചതിരിഞ്ഞശേഷം അല്പം വിശ്രമത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമേ വീരവരൻ സ്വഗൃഹ ത്തിലേക്ക് മടങ്ങിയിരുന്നുള്ളൂ. അവശേഷിച്ച പകൽ സമയവും രാത്രി മുഴുവനും അയാൾ രാജഭവനത്തിൽ തന്നെ കഴിച്ചുവന്നു.

ഒരു ദിവസം രാത്രി വിക്രമതുംഗൻ കൊട്ടാര ത്തിന്റെ മട്ടുപ്പാവിൽ തന്റെ മുറിയിൽ നിൽക്കുകയാ രിരുന്നു. കാർമുകിൽ മഴ പൊഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ രേറ്റൂരത്തിൽ നില്ക്കുകയെന്ന ശബ്ദം കേൾക്കാനിട യായ രാജാവ് അതിനു കാരണം വളരെ ദൂരം ആ ചോയിച്ചു എന്റെ രാജ്യത്ത് ഓരോ ആൾക്കുമില്ലെന്നു അറിയുന്നത്. എന്തിനും ആരാണ് ഇതു നില്ക്കുകി കുന്നത്? പേടിപൂണ്ട രാജാവ് പുറത്തുവെന്ന് എന്തു ഗാഭിരസപരത്തിൽ ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാ ക്കേട്ട് മാലവദേശത്തുനിന്നും വന്ന വീരവരൻ അടു ത്തുവന്ന് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:— മഹാരാജാവേ, ഇ പ്പോൾ ഞാൻ ഒരാൾ മാത്രമേയുള്ളൂ. ഞാൻ എത്രയെ യ്യണമെന്ന് കല്പിച്ചാലും. സേവയിലുള്ള ദ്രവ്യകളെന് സത്തുപുനായ രാജാവ് സൗജന്യകോമളമായി ഇ ത്തിന്റെ അനേപയിച്ചു. വീരവരൻ ദൂരെ എവിടെയോ ഒരു സ്ത്രീ നില്ക്കുകയെന്നു. എന്താണവളുടെ ദിവ മെന്നെന്നു ചിന്തിക്കുക. അവൾ ആരാണെന്നറിഞ്ഞുകൊ ണ്ടുവരിക. ഇതാ ചോയിവരുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞുകൊ ണ്ട് ആളെ ലഭിച്ചയുടൻതന്നെ കൈകൂപ്പി മെയ്യെ ശാലിയായ വീരവരൻ പുറപ്പെട്ടു. വിക്രമതുംഗനും വാളും കയ്യിലേന്തി രാജഭവനത്തിൽനിന്നും രാജധാനി ത്തിൽ കൊത്തുവാലത്തേ ട്ടുകൂടി വീരവരനെ അന്വേഷിച്ചു.

അവർ രോദനം കേട്ട സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ ഒരു വലിയ സരസ്സ് കാഴ്ചയിൽ പെട്ടു. "ശൂരനും രോ മുവുമായ നാഥാ അത്ത് പരിത്യജിച്ചാൽ ആരെയാ ണ് ഞങ്ങൾ ആശ്രയിക്കുക" എന്ന് ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് അതിന്റെ നടുവിൽ നില്ക്കുകയെന്ന ഒരു സ്ത്രീയെക്ക ണ്ട് അടുത്തുചെന്ന് 'എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ കരയു ന്നതെന്നും നിങ്ങളാരാണെന്ന് ചോദിച്ചു. ഞാൻ പൂ മിവിയാണ്. ഇന്നേക്കു മുന്നാന്നാൾ മരിക്കുവാൻപോ കുന്ന വിക്രമതുംഗൻ എന്റെ ഭർത്താവാണ്. ഇതു മ ഹാനായ ഒരാൾ ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അദ്ദേഹ മത്തേക്കറിയാൻ ഞാൻ ഓടിക്കൊണ്ടു. അപ്പനേ ഇത്താനുബദ്ധംകൊണ്ട് ശുഭവൃത്തശുഭവൃത്തമെല്ലാം എന്റെ കൺമുൻപിൽ തെളിയുന്നു. വരൻപോകുന്നതു കാ ണ്നാത്ത ശക്തി മുൻപും പലക്കുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സ്വ ഗൃഹാസിയായ സുപ്രഭൻ ഒരിക്കൽ തന്റെ പുണ്യം ക്ഷയിക്കുമ്പോൾ ഏഴു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ സുകരഗർഭ ത്തിൽ പതിച്ച് പന്നിയായി പിറക്കുമെന്ന് ദിവ്യദു യ്യികൊണ്ടറിഞ്ഞ് വളരെ ഓടിച്ചു. സുപ്രഭന്റെ ഓടുകണ് ഇന്ദ്രൻ കാരണം ചോദിച്ചു. എന്നുമാത്രമ ല്ല വൃത്താന്തമെല്ലാം ഗ്രഹിച്ചശേഷം നമഃശിവായ എന്ന് സദാ ജപിക്കുവാനുപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്ദ്രന്റെ ഉപദേശം വിശ്വസിച്ച സുപ്രഭൻ സ്വർഗ്ഗ ത്തിൽനിന്നും പതിക്കുന്നതിനു മുമ്പുള്ള ഏഴുദിവസം നിരന്തരം നമഃശിവായമത്രം ജപിച്ചു. ആ ദേവപു ത്രൻ പന്നിയായി ജനിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. എന്ന് മാ ത്രമല്ല ശുഭജനം കിട്ടുകയും ചെയ്തു. വരൻപോകുന്ന ഓക്തരം കണ് സുപ്രഭൻ നില്ക്കുകയുള്ളപ്പോൾ ഞാനും മഹാരാജാവിനു വരൻപോകുന്ന ഓക്തര മോത്തു ഓടിക്കൊണ്ടു.

ഇതു കേട്ടയുടൻ ഇന്ദ്രൻ സുപ്രഭനെ പറഞ്ഞുകൊടു ത്തതുപോലെ രക്ഷാപാത്രം വല്ലതുവരുമ്പോൾ പറ ത്തുകരണമെന്ന് വീരവരൻ പൂമിവിതോടു പറഞ്ഞു. പൂമിവി പറഞ്ഞ ഉപായമിതാണ്: വീരവരാ ച സ്വദിക്കാദേവിയുടെ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പുത്രനെ ബലിയായി നീക്കുന്നപക്ഷം അത് വിക്രമതുംഗ ന്ന്റെ രക്ഷപോയമായിത്തീരും. അതു കേട്ടയുടൻ

വീരവരൻ പറഞ്ഞതിനാണ്: പുഥിവി വിഷദിക്കേണ്ടതില്ല. ഇത് ഉടൻ ഞാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. പുഥിവി നിലവിളി നിറത്തി മരണമായി. വീരവരൻ സ്വന്തവിട്ടിലേക്കു മേങ്ങി പതിയെ സംഗതി മനസ്സിലാക്കി. എന്താണ് ചെയ്യാൻ പോകുന്നതെന്നുള്ള വസ്തുത പുതുനേയും മനസ്സിലാക്കി. സത്യാവരൻ എന്ന യഥാർത്ഥനായ പുത്രൻ ക്ഷേമകരനായ രാജാവിനുവേണ്ടി താൻ ബലിയായിത്തീരണമെന്നു മതാപിതാക്കൾക്കിടയിൽനിന്നും ശ്രവിച്ചത് ആനന്ദത്തോടുകൂടി മധുരസ്വരത്തിൽ ഇഴവിധം പറഞ്ഞു:

അഹോ ധന്യോ / സ്ത്രീ യത് പ്രാപ്തൈഃ
രക്ഷ്യതേ മേദിനിപതിഃ
തസ്യ പ്രദോരീതദ് ദൂതം
അധുനാ ശോധ്യതേ ചിരം.

അഹോ ഞാൻ ധന്യനാണ്. എന്റെ പ്രാണനെക്കൊണ്ട് ഭൂമിപാലനെ രക്ഷിക്കുവാൻ പോകുന്നു. ആ പ്രഭുവിന്റെ സമ്പത്ത് എത്ര അനുഭവിച്ചു. ഇതും എന്നേക്കും അതിനു പ്രതിഫലം നൽകുന്നു. എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് അച്ഛനമ്മമാരുടെ അഭിപ്രായം ആശ്രയിക്കുകയും അംഗീകരിച്ചു. ഇവരുടെ ചിന്തിൽ വേദംമാറി പ്രയാണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന വിക്രമതുൾകൻ അതെല്ലാം കേട്ടു. ആ ഘോരരാത്രിയിൽ വീരവരൻ തന്റെ പുത്രനായ സത്യാവരനെ തോളിൽ എടുത്തുകൊണ്ട് തന്റെ പതിയായ ധർമ്മവതിയോടും കെളുത്ത വീരവതിയോടും കൂടി വീട്ടിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു. രണ്ടു ദേവരികളും അവരുടെ പുത്രനായ സത്യാവരനും പുത്രിയായ വീരവതിയും ചണ്ഡികാക്ഷേത്രത്തിലെത്തി. ക്ഷേത്രത്തിൽ കടന്ന് മകനെ തോളിൽനിന്നുമാറിക്കിട്ടപ്പോൾ മകനായ സത്യാവരൻ ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു. “അമ്മയുടെ പാദപത്മങ്ങളിൽ എന്റെ പ്രണാമം. ഞങ്ങളുടെ രാജാവായ വിക്രമതുൾകൻ എന്റെ പ്രാണദാനംകൊണ്ട് നിന്നാൾ വാഴട്ടെ. വിക്രമതുൾകന്റെ രാജ്യവും നിരപദവുമായിത്തീരട്ടെ.” ഇതു കേട്ടയുടൻ അമ്മയായ ധർമ്മവതി പുത്രനെ അനുരോധിച്ചു: അനന്തരം രാജാവിനു ശ്രേയസ്സുണ്ടാകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞ് വീരവരൻ മകന്റെ രഖ വേറാക്കി ബലിയായി സമർപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ പുത്രനെ ഉപഹാരമായി

നൽകിയതുകൊണ്ട് നീ നിന്റെ രാജാവിനെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നൊരു ദിവ്യവാണി കേൾക്കാനായി. ഇതെല്ലാം കേൾച്ചുനിന്ന് വിക്രമതുൾകൻ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. തന്റെ സഹോദരൻ ബലുചീരത്തിൽ വധിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് അനിയത്തിയായ വീരവതി ദുഃഖാർത്തയായി പെട്ടെന്ന് മരിച്ചു. ഇതു കണ്ട് വീരവരന്റെ ഭാര്യ ധർമ്മവതി ഭർത്താവിനോടു കൈ കൂപ്പിക്കൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: നാഥാ രാജാവിന്റെ ശ്രേയസ്സ് സമ്പാദിച്ചത് അത്രത്തോളം മനോരമം ഫലിച്ചു. ചേട്ടന്റെ വിപത്തുകൾ ദുഃഖത്താൽ ഈ പെൺകുഞ്ഞും ഇപ്പോൾ മരിച്ചു. ഇപ്പോൾ സന്താനമില്ലാത്ത എന്റെ പ്രാണൻ നിരർത്ഥകമാണ്. ഒരു ചിന്തയുണ്ടാകുന്നു. മരിച്ച സന്താനങ്ങളുടെ ശരീരത്തോടുകൂടി ഞാനും ആ ജപലിക്കുന്ന ചിന്തയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ പോകുന്നു എങ്കിലും ഭക്തിവിലെനിൽക്കു പറയാനുള്ളത് ഇതാണ്: (ഭൂതോ ഭൂതോപി മേ ഭൂതാഃ തപശ്വോ / പ്രതിമഃ പതിഃ) മേലും ജന്മത്തോൾ അസമൃദ്ധനായ അടുത്തന്നെ എനിയ്ക്കും ഭർത്താവായിത്തീരട്ടെ. ഈ വിധം ആവർത്തിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന പ്രിയയെ നോക്കി മരണാനന്ദം പറയാനാല്ലാതെ വീരവരൻ ഒരു പട്ടയുണ്ടാക്കി. അനന്തരം രാജാവിനു ശ്രേയസ്സ് ലഭിക്കട്ടെ എന്നു ചിന്തയുപിന്നെയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ധർമ്മവതി മക്കളോടുകൂടി പരാതെ ചിതാപ്രവേശനംചെയ്തു. മറവിൽ നിന്നുകൊണ്ട് വിക്രമതുൾകൻ വൃത്താന്തങ്ങളൊക്കെയും കണ്ടു മനസ്സിലാക്കി. എനിയ്ക്കുവേണ്ടി ഇതു മഹാത്മാഗം ചെയ്ത ഇവരുടെ കടപ്പാടു അനൈമിതിയെയാണ് തീർക്കുക എന്നദ്ദേശം പശ്ചാത്തപ്യമായിത്തീർന്നായി. അപ്പോൾ ധീരഹൃദയനായ വീരവരനും ഇങ്ങിനെ ചിന്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. എന്റെ സ്വാമിയിൽനിന്നും സ്വപ്രയത്നംകൊണ്ടു ലഭിച്ച വിശുദ്ധമായ വേദനയാണ് ഞാൻ അനുഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. പതിയും സന്താനങ്ങളും മരിച്ചശേഷം ഏകാകിയായി വാഴാനെന്തിനു സാധാരമില്ല. കിടപ്പുവെക്കുന്നതിനായിത്തീർന്നിട്ട് ആത്മാഭിമാനമായി ജീവിക്കുന്നത് ലജ്ജാവഹമാണെന്നദ്ദേശം അടിക്കാർ കൂപ്പി ചണ്ഡികാദേവിയോടറിയിച്ചു. എന്റെ പ്രാണനോളം തന്നെ സമമായി ഞാൻ കരുതുന്ന എന്റെ യജമാനൻ

പ്രബുദ്ധാകരം

ഇനിയും അധികം ജീവിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് കഴുത്തറത്തു് ദേവിയുടെ മുമ്പിൽ ബദ്ധ്യായി സമുപ്തിച്ചു. ഇതെല്ലാം നേരിട്ട കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ട വിശുദ്ധതയോടുകൂടി മനസ്സ് ആശ്ചര്യംകൊണ്ടും വിചാരിക്കൊണ്ടും മലങ്കകൊണ്ടും തളൻ. ഈ വിരവൻ ചെയ്തതുപോലെ ആരും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കണ്ടിട്ടും കേട്ടിട്ടില്ല. കഷ്ടം! എന്നിങ്ങുവേണ്ടി കളത്ര പുത്രന്മാരോടുകൂടി ഈ ബ്രാഹ്മണൻ പ്രാണാനന്ദം ചെയ്തു. ഇവർക്കിടയിലേക്കു പുനഃപരിവർത്തനം വന്നുവെന്നു മറിച്ചുശേഷം പശുവിനെപ്പോലെ ഞാൻ ജീവിക്കുകയെന്നുള്ളതു പ്രയോജനം. എന്റെ തലകൂടി അറത്തു് ചണ്ഡികാദേവിക്ക് അർപ്പിക്കുകയെന്നതാണു ദേവം. ആ ധീരൻ തന്റെ നിശ്ചയം ഭക്തിപൂർവ്വം ദേവിയോടു് ഇപ്രകാരം അറിയിച്ചു.

ഈശ്വരസ്യ പരാശക്തിഃ
പഞ്ചകൃത്യസ്വരൂപസ്യഃ
ഏകാ വിജയസേ ദേവി
ചണ്ഡികേത്യേവപ്രഭാ

ഏതേന്ധനാഭിനി തപഃ മേ
വിശ്വാത്മാ മഹാഗണ്ഡസി
തപഃ ക്ഷേപി വിമുഖോ ദേവി
കദാചിദപി മോഹമഃ

ആജനസേവിതഃ പ്രായഃ
സാമാന്യോഽപി ഹവേ ജനഃ
അഭിപ്രീയാ ഭഗവതി ന
ജാനേ കിം കരിഷ്യതി.

മേ ദേവി, ചണ്ഡികയെന്ന പേരിൽ സർവ്വ പ്രാണികൾക്കും അയേമാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു് പരമേശ്വരന്റെ സൃഷ്ടി, സ്ഥിതി, സംഹാരം, വിധയം, അനുഗ്രഹം എന്നീ അഞ്ചു കൃത്യങ്ങളുടെ സ്വരൂപത്തിൽ ശക്തിയായി അവിടുന്നു മാത്രം വിജയിക്കുന്നു. എന്റെ ഏദയത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വിശ്വാത്മാവും അവിടുണാനെന്നു് അവിടുത്തേക്കറിയാം. സാമാന്യപ്രഭാ

ത്തരക്കു വേണ്ടി ജനം മുതൽ അനുരാഗം സേവിക്കപ്പെട്ട ഞാൻ എപ്പോഴെങ്കിലും അത്ഭുതമായ ക്ഷേപിതനായി ഇരുന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഏന്നാടു് അഭിപ്രീയായ ഭഗവതി എന്തുചെയ്യുമെന്നു് എന്നിങ്ങുറിയാൻ വയ്യ. എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്റെ വാളെടുത്തു സ്വന്തം കഴുത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചു. ഉടൻ “സാഹസം ചെയ്തതതു്” എന്നൊരു ദിവ്യവാണിയുണ്ടായി. നിമംപതിച്ചു് ദീർഘനേരം പ്രണാമം ചെയ്തു നിശ്ചിതമുണ്ഡൻറെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷനായ ശേഷമായിരുന്ന ചണ്ഡികാദേവി ഈ വിധം അയേമരുളി. “പുത്ര വിശുദ്ധജ്ഞാൻ നി എന്റെ ക്ഷേപിതനായി പാത്രമാണു്. ഞാൻ പ്രസന്നനായിരിക്കുന്നു. വത്സാ ആശിച്ചവരും പ്രാർത്ഥിച്ചാലും.” കുടുംബത്തോടുകൂടി വിരവരന്റെ പ്രാണൻ തിരിച്ചുതരണമെന്നുള്ള വരം മാത്രമാണു് പുണ്യതല്പരനായ മഹാപാപൻ യാചിച്ചതു്. ‘ഏവമസ്യ’ എന്നു ചണ്ഡികാദേവി കല്പിച്ചു. വിരവരനും സതപവര്യനും ധർമ്മവതിയും വിരവതിയും ഉറക്കത്തിൽ നിന്നും എഴുന്നീറ്റുവരെപ്പോലെ ഉടൻ ഉജ്ജ്വലിക്കുന്ന തായി കണ്ടു. സ്നേഹമായിത്തീർന്ന ചിതയിൽനിന്നും ഇവരുടെ ആഗമനം മഹാദേവിയുടെ മഹാകൃപയുടെ സാക്ഷിയായിത്തീർന്നു. അപ്പോൾ മുതൽ വിശുദ്ധജ്ഞാൻ ഒരു വലിയ ദേവീക്ഷേപനായി നില്ക്കുകയും രാജ്യം ഭരിച്ചു. (മഹാമഹേശ്വരനായ ജയദ്രഥകവിയുടെ ഹരചരിത ചിന്താമണി എന്ന സംസ്കൃത കൃതിയിൽനിന്നും മലയാളത്തിലേയ്ക്കു് അല്ലെട്ടെന്നു് ഈ കഥ. രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന രാജാവിന്റെ ആർത്തിനിവാസത്തിനുള്ള ഭാഗ്യകൃത, സേവകന്മാരുടെ സ്ഥാപിത ക്ഷേപി, ദേവതികളുടേയും സന്താനങ്ങളുടേയും അംഗാജ്ഞിഭാവവും അനുസ്മരണയും ഉപകാരപ്രത്യുപകാരത്തിന്നു വേണ്ടിയുള്ള അളവറ തുംഗസന്നദ്ധത, പരാശക്തിയുടെ കാരുണ്യംകൊണ്ടു് ദുസ്തരദുഃഖങ്ങളിൽനിന്നും കരകയറുവാനുള്ള സൗഭാഗ്യം ഇവയെല്ലാം കവിയുടെ ഇംഗിതമായിരുന്നുവെന്നു് ഈ കഥയിൽനിന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. —പത്രാധിപർ.)

ഭാരതീയസംസ്കാരത്തിനു തത്ത്വജ്ഞാനവിഷയത്തിൽ കേരളത്തിന്റെ സംഭാവന

ഭാരതീയസംസ്കാരമെന്നു വളരെ തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ടു വരുന്ന ഒരു വാക്കാണ്. അത് ആദ്യം ചാട്ടം മാത്രമാണെന്നു വരെ എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഭാരതീയരെ സർവ്വ വ്യവഹാരങ്ങളിലും പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതോ അതാണ് ഭാരതീയ സംസ്കാരം. സംസ്കാരമെന്നൊന്നു പുണ്യനദേവിയിൽ നിന്നാണ്. പ്രാചീനമഹർഷിമാർ ബോധപൂർവ്വം ചെയ്ത കലകളായി സഞ്ചയിച്ച അനുകൂലിയിൽനിന്നാണ് ഭാരതീയസംസ്കാരം ഉണ്ടായത്. ഇതന്യൂനകാലങ്ങളു മാസപേശികളും ഉത്തരകാലങ്ങളു സിരാതന്തുക്കളും ഇടിമിന്നൽപോലത്തെ ബുദ്ധിയുണ്ടു കരുത്തിൽ കരുത്തരായ അവർ കാണിച്ച പാതകൾ കൊണ്ടും ദീർഘമായ യുഗാന്തരംകൊണ്ടും അപ്പോഴാണ് ദർശിച്ച സത്യങ്ങൾ വാഗ്ദണ്ഡങ്ങളായി മനുഷ്യജാതിയിൽ വെളിച്ചപ്പെട്ടു പ്രതിബിംബമായി. മനുസാഗരമാണ് വേദങ്ങളും ഉപനിഷത്തുകളും. വേദാന്തത്തെ ജീവിതസന്ദർഭത്തിൽ വിനിയോഗിക്കുന്നതാണ് സ്തുതികൾ. അതുതന്നെ ചരിത്രകഥാപരമായ വിവരങ്ങളെന്നു പുരാണകാവ്യങ്ങൾ. മൂന്നു പ്രമാണങ്ങളും മൂന്നു പാവനങ്ങളുംകൊണ്ട് ആത്മദർശനം സാധിക്കുകയാണ് പരമപുരുഷാർത്ഥം. മൂന്നു പ്രമാണങ്ങൾ പ്രത്യേകം, അനുമാനം, ശ്രുതി; മൂന്നു പാവനങ്ങൾ യജ്ഞം, ഓണം, തപസ്സ്. ഇതു യുഗങ്ങളായി നന്നായിരിക്കുകയാണ്. ആർക്കുസംസ്കാരം എന്നതാണ് ഭാരതീയസംസ്കാരം. അതു പരമപുരുഷാർത്ഥമാണ്, ആത്മവിദ്യ അഥവാ വേദാന്തമാണ്. യജ്ഞാർത്ഥകാര്യങ്ങളെന്ന മറ്റു പുരുഷാർത്ഥങ്ങളും നൂതനജീവിതസാഹിത്യങ്ങളായ സർവ്വവും അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കട്ടെ. അതിന്റെ ബോധകളും മാത്രം.

ആത്മദർശി സ്വയം സേശവധിയാണ്. അവിടുത്തെ വിഗ്രഹം ആശ്ചര്യകലാശില്പമാണ്. അവിടുത്തെ അംഗചേഷ്ടകൾ നാട്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ മഹാഭംഗമാണ്. അവസ്ഥാനന്ദാനുഭൂതിയിൽ നിന്നുൾക്കൊള്ളുന്ന അവിടുത്തെ തിരുവചനങ്ങളെക്കൊണ്ട് ആ

ത്മലോകം കൈവരുന്നവർ സംഗീതവും സാഹിത്യവും പ്രതിസ്തർഭിക്കുകയാണ്. ആ ആത്മസന്തത ആവിഷ്കരിക്കുന്നതു അനന്തിസമയത്താണ് വിശ്വസാഹിത്യസർവ്വസ്വം. ആ അതുതാനന്തരത്തെ വീണ്ടും കൊണ്ടുവരാനത്രെ സംഗീതശാസ്ത്രം മുഴുവൻ ആയിരം കളകളുണ്ടെങ്കിലും ആയിരം വാദ്യവിശേഷങ്ങളിലുംകൂടി കിണങ്ങേണ്ടതാണ്. ഇപ്രകാരം സർവ്വവും ആത്മാവിലും ആത്മജ്ഞാനത്തിലും ആത്മവിദ്യയിലും സമഗ്രമായിക്കുന്നു. ഇതു അതുതമാണ് ഭാരതീയസംസ്കാരം.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഭാരതീയസംസ്കാരത്തിനു തത്ത്വജ്ഞാനവിഷയത്തിൽ കേരളത്തിന്റെ സംഭാവനയെന്തെന്നു നോക്കുമ്പോൾ ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യസ്വാമികൾ നമ്മുടെ കണ്ണുകളുടെ ദർശനപരിധി മുഴുവനേ കവർന്നു കളയുന്ന ശ്രീമദ് വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ പറയുന്നപോലെ “പതിനാറു വയസ്സു തികയാത്ത ഒരു ബാലന്റെ കൃതികൾ ലോകത്തിലെ അതുതങ്ങളാണ്. ആചാര്യപാദങ്ങളുടെ ഭക്തപ്രകാരം—അവിടുത്തെ മതം വേദാന്തമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല—അദ്വൈതമായ ആത്മതത്ത്വത്തെ അറിയുന്ന ധീരന്മാർക്കു ശാശ്വതശാന്തിയുണ്ടു്.

നിത്യം നിത്യംനാം ചേതനശ്ചേതനാനാം ഏകോ ബഹുനാം യോ വിദ്യാതേ കരമാൻ തമാത്മസ്ഥം യേ ിനു പശ്യന്തി ധീരാസ്തേഷാം ശാന്തിഃ ശാശ്വതീ നേതരേഷാം.

അതുകൊണ്ട് ആ കരുണാനിധി അദ്വൈതാത്മ്യത്തെ അർപ്പിക്കുക, പ്രകാശഗ്രന്ഥങ്ങൾ, സ്മരണകൾ, പ്രവൃത്തികളുടെ ഉത്തമ-മദ്ധ്യമ-ദുർഗ്ഗതകൾക്ക് യഥാധികാരം വിളമ്പിക്കൊടുത്തു. പരവേദയുഗം, ആത്മതത്ത്വവും ഭക്തിയും തവേദനാദി പരമവിശുദ്ധമായ പ്രാപിച്ച തന്മിഷ മാത്രമുള്ള ഈ സമ്പത്തിൽ സ്വയം ലക്ഷിച്ചു. മനോഹരം കണ്ടു കരുണാശ്രാവണമെന്ന സന്തോഷമാണ് അവിടുത്തെ കൃതികൾ ചെയ്യുന്നതെന്നു

പ്രബുദ്ധകേരളം

ശിഷ്യഗ്രന്ഥിയായ പദ്മപാദാചാര്യർ പറയുന്നു. അവിടുന്ന് ഇശം കേനം, കറം, പ്രശ്നം, മുണ്ഡം, മണ്ഡകം, കൈത്തിരിയം, ഐതര്യം, ഛാന്ദോഗ്യം, ബൃഹദാരണ്യകം, ശേഖരശ്വതരം എന്നീ പതിനൊന്നുപനിയത്തുകൾക്കും ഉപനിഷത്തുപദായ ഗീതകൾക്കും ഉപനിഷദപിമാരപരമായ ബ്രഹ്മസൂത്രങ്ങൾക്കും സതത്വജാതീയത്തിനും വിഷ്ണുസഹസ്രനാമത്തിനും ഭാഷ്യങ്ങൾ രചിച്ചു. ആത്മബോധം, ഉപദേശസാഹസ്രി, വിവേകചൂഡാമണി മുതലായ പ്രകരണഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അദ്വൈതവേദാന്തത്തെ വളർത്തി പ്രതിപാദിച്ചു. സൗമ്യവർണ്ണന, പ്രപഞ്ചസാരം എന്ന രണ്ടു തന്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും പാതഞ്ജലയോഗസൂത്രങ്ങൾക്കു വ്യാസഭാഷ്യത്തിനുള്ള വിവരണവും എഴുതി. സർവ്വവേദകളെയും ഉപനിഷത്സാരസംഭൃതവും സാഹിത്യരസാർത്ഥവുമായ പദങ്ങളെക്കൊണ്ട് ബ്രഹ്മമുഖ്യാ സൂചിച്ചു. വിഷ്ണുജ്ഞംഗം, ശിവജ്ഞംഗം, മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലൂടെ ഒരു നവസാഹിത്യശാഖയെ തന്നെ ഉൽഭവാനം ചെയ്തു. ഇതിനുപുറമെ സാധനപഞ്ചകം മുതലായ വേദാന്തസംഗ്രഹങ്ങളും രചിച്ചു. എങ്ങിനെയാവാമെന്ന് സംസാരിക്കുകയും അസംസാരിയായ ആത്മതത്ത്വം എളുപ്പമായിത്തീരുന്നതും എന്ന ഉൽകണ്ഠ അവിടുത്തെ കൃതികളിലെല്ലാം കാണാൻ കഴിയും.

ഗേവാൻ ഭാഷ്യകാരൻ ശ്രീശിരസ്സായ വേദാന്തത്തെ ദർശനങ്ങളിലും ചൂഡാമണിയാക്കുക മാത്രമല്ല, മാനവബുദ്ധിക്കു മർദ്ദാധികാരം കൂടെയാക്കുകയാണു ചെയ്തതു. പ്രൊഫസർ ലെവി എന്നൊരു ഹ്രസ്വദേശകൻ പണ്ഡിതൻ ആചാര്യപാദങ്ങളുടെ ബ്രഹ്മസൂത്രഭാഷ്യത്തിലെ ചില വരികൾ പൊന്നോലയിലെഴുതി ചുരുളാക്കി കണ്ണാരണമായി ധരിച്ചിരുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. സർവ്വതന്ത്രസ്വതന്ത്രനെന്ന ബഹുമാനിക്കു സർവ്വഗോത്രോഗ്യനായ ശ്രീ വാചസ്പതി മിശ്രൻ തന്റെ ചരമകൃതിയായ അമരീഷ്ട് ബ്രഹ്മസൂത്രഭാഷ്യം എഴുതിയത്— മംഗളാചരണം ചെയ്തിട്ടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്, തന്റെ വാക്കുകളാകുന്ന മടവെള്ളം ഗേവാപാദങ്ങളെ ഭാഷ്യമായ ഗംഗാജലത്തിൽ കലർന്നു പരിശുദ്ധമാക്കട്ടെ എന്ന്! മാധവചാര്യനെന്തിനയ്യെപ്പെന്നു

സായണാചാര്യർ തന്റെ ശങ്കരഭിഗ്വിജയകണ്ഡത്തിൽ ആചാര്യപാദങ്ങളുടെ ഭാഷ്യത്തെ എത്ര വാർത്തിയിട്ടും മതിവരാതെ പറഞ്ഞു നിൽക്കുകയാണ്.

വിദ്വജ്ഞാലതപഃ ഫലം
ശ്രീതി വധുധത്തില്ലമല്ലിസ്രജം
സദൈവതാസികസുതൃഗ്ഗൾപ
മധുരഗണ്ഡാതി പുണ്യാദയം
വാഗ്ദേവീ ചിരഭോഗ്യഭോഗ്യ
വിവേപ്രാഗ്ഭാര കോശാലയം
ഭാഷ്യം തേ നിബന്ധി ഫന്ത ന
പുനർ യേഷാം ഭവേ സംഭവേ

ഗേവാൻ ഭാഷ്യകാരനെന്ന് ആചാര്യസ്വാമികളെ ആദരഭരണത്തോടെ പറഞ്ഞുപോകുന്നതിലെന്മൗശവ്യം! എന്താണവിടുത്തെ ഭാഷ്യങ്ങളുടെ മഹിമ! ശാസ്ത്രാചാര്യ പ്രസാദസമ്പന്നരായ ഉജ്ജ്വലബുദ്ധികൾക്കു മാത്രം അഭിഗമ്യവും ആസ്വാദ്യവുമായിരുന്ന ഉപനിഷത്തുരചികിനിയെ അവിടുന്ന് സാധക ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലേക്കു ഭാഷ്യപ്രവരണം വഴി മുറുക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു. വേദാന്തസൂത്രങ്ങളെന്ന പരമശേഖരങ്ങളിലൊളിച്ചു വേദാന്തവിയർ ഗംഗയെ പ്രസാദിപ്പിച്ചത് ഭാഷ്യാകൃതരായിട്ടുള്ള വെളിപ്പെടുത്തി, തർക്കപ്രഭാവിയെപ്പോലും താഴ്ന്നിടയകരങ്ങളുമായിരുന്നു അവിടുത്തെ വാദദോഷാലികൾ. അവിടുത്തെ കൃതികളെല്ലാം തന്നെ തൃപ്തിയെന്ന സന്നിപാതജപത്തിനുള്ള ചികിത്സയാണു്, ജ്ഞാനവിരാഗഃഷ്ടജമാണു്:—

പ്രായുഷ്യതൃപ്താജപരോഗകാരണം
ചികിത്സതം ജ്ഞാനവിരാഗഃഷ്ടജം
ന യാതി കാമജപരസന്നിപാതജാം
ശരീരമാലാം ശതയോഗഭുവിതാം.

ആചാര്യസ്വാമികളുടെ സിദ്ധാന്തത്തെ ബ്രഹ്മസൂത്രഭാഷ്യത്തിൽനിന്നു ചുരുക്കിപ്പറയാം:—

ആത്മാവും അന്നാന്താവും ഇരുട്ടും വെളിച്ചവും പോലെ വിരുദ്ധസ്വഭാവങ്ങളായ രണ്ടു പദാർത്ഥങ്ങളാണ്. അവയിൽ ഒന്നു മററതോ മുന്നിന്റെ ധർമ്മമോ മററതിന്റേതോ ആകുക തീരെ പേരാത്തതാണ്. അപ്പോൾ ഒന്നു മററതെന്നു തന്നെ പഴയതെന്നു വരുന്നതു യുക്തം. എങ്കിലും അന്യോന്യം അധു

സിച്ച്—മറി ധരിച്ച്—സത്യവും അതൃപ്തിയും കൂടി
 കഴിച്ച് ഇതു താൻ ഇതേതന്നെ എന്നിങ്ങനെ സ്വാഭാ
 വികരമായിരിക്കുകയാണ് ഈ ലോകവ്യവഹാരം. അ
 ധ്യാനമെന്നാൽ അതല്ലാത്തതിൽ അതെന്ന നിശ്ചയമു
 ള്ളതും, ബാഹ്യധർമ്മങ്ങളെയും ദൈഹധർമ്മങ്ങളെയും ഇ
 ന്ദ്രിയധർമ്മങ്ങളെയും അന്തഃകരണധർമ്മങ്ങളെയും ആ
 ത്മാവിലും പ്രകൃഗാത്മാവിനെ അന്തഃകരണാദികളി
 ലും അധ്യസിച്ച് സംസാരം നിത്യപ്രവൃത്തിയെന്നതു സ
 വ്യാപാരപ്രത്യക്ഷമാണ്. ഈ തെറിവാക്കായുടെ ഉ
 ന്തരണത്തിനായി ആത്മജ്ഞാനമുള്ളതാണ് സർവ്വ
 വേദാന്തങ്ങളും ആരംഭിക്കുന്നത്. ആത്മാവാകട്ടെ പ്ര
 സിദ്ധമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ സർവ്വലോകവും അതില്ലെ
 ന്നു നിനയ്ക്കണം. അങ്ങനെയില്ല. ആത്മാവു ബ്രഹ്മമാ
 ണതാനും, പക്ഷേ അത് ആ നിവയിൽ അറിയപ്പെട്ട
 ന്നില്ല. ആത്മാവ് ദൈവമാണ്, ഇന്ദ്രിയങ്ങളാണ്,
 മനസ്സാണ്, ക്ഷണികവിജ്ഞാനമാണ്, കർത്താവാ
 ണ്, ഭോക്താവാണ്, ഈശ്വരനാണ് എന്നൊക്കെ
 പലക്കും പല അഭിപ്രായമാണ്. അതിൽ വിചാരം
 ചെയ്യാതെ ഏതെങ്കിലും ഒരു കരുതുന്നവൻ നിശ്ശ്രദ്ധ
 സത്തിലേക്കുകയീട്ടു. അനന്തരത്തിൽ വീഴുകയും ചെയ
 യും. കാളവാൽ പിടിച്ചു കയ്യടന്നപ്പോലെ ആത്മാവു
 ബ്രഹ്മംതന്നെയെന്നതിൽ സർവ്വവേദാന്തങ്ങളും സമ
 തപതിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മം അഥവാ ഈശ്വരൻ ജഗത്തി
 ന്റെ ഉപദാനകാരണവും നിമിത്തകാരണവുമാണ്.
 ഏകമായ ബ്രഹ്മം അവിദ്യാകൃത്യവും നാമരൂപാത്മക
 വും അനിർവ്വചനീയവുമായ മായകൊണ്ടു ജഗത്തായി
 കണപ്പെടുന്നു. ബ്രഹ്മാത്മവിജ്ഞാനത്തിനു മുമ്പു ജഗ
 ത്തും ജഗദ്ഭവ്യവഹാരവും സത്യം തന്നെ, ഉണക്കുന്നതി
 നു മുമ്പു സ്വപ്നവും സ്വപ്നവ്യവഹാരവുംപോലെ.
 സാധനമതുഷ്ടയസമ്പത്തിയോടുകൂടി ഈശ്വരനെ
 ആത്മാവെന്നുപാസിച്ച് മോക്ഷം പ്രാപിക്കണ
 താണ്.

ഇപ്പറഞ്ഞതൊന്നും ആചാര്യപാദങ്ങളെ സ്വന്ത
 മല്ല. എല്ലാം വേദാന്തപ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്. എങ്കിലും
 അവിടുന്ന് അതിഗഹനവിഷയങ്ങളെ കൈകാര്യം
 ചെയ്യുമ്പോൾ അതിനോടു സ്വരസ്യവും സൗന്ദര്യവും

വേറെതന്നെയാണ്. ഉദാഹരണമായി അവിടുന്ന് മായ
 യാപഞ്ചകത്തിൽ മായയെ 'അഖദിതഃഖദനാപദീയ
 സി, എന്നു പറയുന്നതു മനുഷ്യനു മറക്കാൻ കഴിയ
 മോ!

“നിരുപമനിത്യനിരംശരകൃപ്യവണ്ഡ
 മയി ചിതീ സർവ്വവികല്പനാദി ശൂന്യേ
 ഖദയതി ജഗദീശ ജീവാഭദഃ
 ച ഖദിത ഖദനാ പദീയസി മായാ”

മനുഷ്യകാരണൻ വാദമേശലിയെക്കുറിച്ചും ഒരു വാ
 ക്ക്. സാജ്വ്വവണ്ഡനം കഴിഞ്ഞു നൈയായികാ
 ദികളെ വേറെ ഖണ്ഡിക്കാതെ “പ്രധാനമല്ലനിബ
 ഹ്ണനന്യാതേന” എല്ലാവരെയും മടക്കിയതായി കരു
 തിക്കൊള്ളാൻ പറയുന്നു. ഒന്നാമദ്ധ്യായത്തിൽ സർവ്വ
 ഖ്യാനെ ശ്രുതിവാക്യവിചാരണയിൽ കീഴ്ത്തു തോല്പി
 ച്ചിട്ടു രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിന്റെ ഒന്നാംപാദത്തിൽ സ്തു
 തിബലത്തിൽ വീണ്ടും എന്തിനാക്കേപിക്കുന്നു എന്ന
 ചോദ്യം ഉയർത്തി സമാധാനിപ്പിക്കുന്നു. “സ്വതന്ത്ര
 പ്രജ്ഞന്മാർക്കു ഇനി ആക്ഷേപം വേണ്ട, ജനങ്ങൾ
 പ്രായേണ പരമന്തപ്രജ്ഞന്മാരാണ്, സ്വാതന്ത്ര്യമാ
 യി ശ്രുത്യർഥം ഉറപ്പിച്ചറിയാനാകാത്തവരാണ്. പ്ര
 ഖ്യാതന്മാർ ചെയ്ത സ്തുതികളിൽ പോയറയ്ക്കും, ആ
 ബലത്തിൽ ശ്രുത്യർഥവും ധരിക്കും. സ്തുതിപ്രണേതാ
 കളിലുള്ള ബഹുമാനംകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാന
 ങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയുമില്ല.” എന്നു സവിനയം
 പുനരാക്ഷേപത്തിനു പറയപ്പെടുന്നു. രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തി
 ന്റെ രണ്ടാംപാദത്തിൽ സാജ്വ്വ്വമിതത്തെ സ്വ
 തന്ത്രയുക്തികൊണ്ടു പ്രതിഷേധിക്കാൻ മുതിരുവാൻ
 “മുദുഷുക്കൾക്കു മോക്ഷസാധനമെന്ന നിവക്കു സമു
 ഗ്ദഗ്ദനം നിരൂപണം ചെയ്യുമ്പോൾ വേദം സ്വപ
 ങ്കഷസ്ഥാപനം മാത്രം പോരേ!” “കിം പരപക്ഷനിര
 കാരണന പരവിദ്വേഷകരണേന?” എന്നിങ്ങനെ സ
 രസമായി ശക്തിപ്പെട്ടു സമാധാനിപ്പിച്ചു പോകുന്നു
 ണ്. “ആത്മേതി തുപഗമത്തി ഗ്രാഹയന്തി ച”
 എന്ന സൂത്രത്തിന്റെ രാഷ്ട്രത്തിൽ “പ്രാബോധത്തിനു

പ്രബുദ്ധകരളം

യി പ്രകീർത്തിക്കുകയും അതു സംഗീതരംഗത്തു കലാശകയും ചെയ്തു. ഈ ഇതിഹാസം ശ്രവിക്കുന്നവർ പാപവിമുക്തനാകുന്നതാണ്.”

ഒരു മാസക്കാലം ദിവസവും മലകൾക്കു നാലു മണിയിൽ പഠിപ്പിച്ചു മനോഹരമായ ശ്ലോകങ്ങളോടുകൂടിയ രാമകഥ ശ്രീരാമസദസ്സിൽ ആലപിച്ചു.

കുട്ടികളുടെ സ്വതസ്സിദ്ധവും കണ്ണാനന്ദകരവുമായ സ്വരവിശേഷം ശ്രീരാമന്റെ മനസ്സിനെ ചലിപ്പിച്ചു. സീതയുടെ പരിത്യോഗത്തെപ്പറ്റി പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണങ്ങളിലൂടെയും അയോധ്യയിലെ രാജസദസ്സിൽ മരണം ദിക്കിക്കുകയും ചെയ്തു.

“ഞാനൊരു ചോദ്യം ചോദിച്ചോളൂ” രാമനി

ക്കു പറഞ്ഞു. “നിങ്ങൾ ഏതു ഗോത്രത്തിലാണ് ജനിച്ചത്? നിങ്ങളുടെ അച്ഛനാരാണ്?”

ബാലനാർ തലകനിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. “ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഞങ്ങളുടെ അമ്മയുടെ പേര് സീതയെന്നാണ്. ഞങ്ങൾ വാല്മീകിമഹർഷിയുടെ ശിഷ്യന്മാരാണ്. അച്ഛനാരെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയില്ല.”

ശ്രീരാമൻ ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ആനന്ദാശ്രുക്കൾ പൊഴിച്ചുകൊണ്ട് കുട്ടികളെ ഹൃദയത്തോടടുപ്പിച്ച് ആലിംഗനം ചെയ്തു.

(ദേവൻസ് ആണ്ണയിൽനിന്നും വിവർത്തകൻ
ജ. പി. അശ്വിനാക്ഷപിഷാരടി എം. എ.)

ഗീതാചാര്യനായ ശ്രീകൃഷ്ണൻ.

ഇന്ത്യയിലെ പൊതുജനങ്ങളുടെ ജീവിത നിലവാരം സമൃദ്ധപരിവർത്തനം ചെയ്തു രണ്ടു മഹാനുഭാവം ശ്രീരാമചന്ദ്രനും ശ്രീകൃഷ്ണനും. ഇന്ത്യക്കാർ വിരപുഷ്പാശാധകരും വിഗ്രഹാശാധകരും ആയിത്തീർന്നു എന്ന് അവർക്കുതോന്നുകയും ചെയ്തു. ശ്രീരാമന്റെയും, ശ്രീകൃഷ്ണന്റെയും ആദർശത്തെ കണ്ടുപിടിക്കുകയും സംശയം കൂടാതെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഇന്ത്യക്കാർക്ക് അഭിമാനകരമായ ഒന്നാണ്. ലോകത്തിൽ മറ്റൊരു ഭാഗത്തേക്കുള്ള അധികം വിരപുഷ്പന്മാർ ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടാകുവാനുള്ള കാരണവും ഒരുപക്ഷേ ഇതുതന്നെയായിരിക്കാം. ആ മഹാപുരുഷന്മാരുടെ ജീവിതരീതികളിലുള്ള ദൃഷ്ടി രിക്കലും മായിയിട്ടില്ല. അവരുടെ വിജയം ശാരീരിക ജീവിതത്തിനപ്പുറം അദ്ധ്യാത്മത്തിന്റെ അത്യുച്ചമായ പരമകോടിയിൽ എത്തിയിരുന്നു. അവർ കീഴടക്കിയ ദർശനം അവരുടെ സ്വന്തം പ്രകൃതിയായിത്തന്നെ. ആത്മാവിന്റെ കവാടം തുറന്നിട്ടു കൊടുക്കുന്നതുവരെ അതായത് ജീവിതരഹസ്യം അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കിക്കൊ

ടുക്കുന്നതുവരെ അവർ ഒരിക്കലും വിട്ടുകൊടുത്തില്ല. അനിത്യമായ ഈ ലോകത്തെ ഏതാണെന്ന് തരണംചെയ്യണമെന്ന് അവർ അവരുടെ ഉപദേശങ്ങളാലും പ്രായോഗിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാലും നമുക്കു മനസ്സിലാക്കിത്തന്നു. അതിനാൽ നാം അവരെ പ്രശംസിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തതു് എന്തുകൊണ്ട്? വിഗ്രഹാരാധന എന്നു പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി പറയാതിരിക്കുന്നതാണ് ഉത്തരം. ദൈവരൂപത്തിന്റെ പ്രതീകമായി മനുഷ്യൻ ഒരു ബിംബത്തെ ആരാധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, അവൻ ഈശ്വരഭാവന ഇല്ലാതെ ധനദൈവതയോടു അതുപോലെ മറ്റു വല്ലതിനെയുമോ ആരാധിച്ചേക്കാം. ദൈവരൂപത്തെ ഒരു പ്രതീകമായി ആരാധിക്കുന്നതോ അതോ, നശ്വരമായതിനെ ആരാധിക്കുന്നതോ, ഏതാണ് നല്ലതു്?

നിശ്ചയമായും ആദ്യത്തേതുതന്നെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നശ്വരമായതിൽ സ്ഥിരമായ ഒരാദർശം ഇല്ല; തന്റെ സ്വന്തം പ്രകൃതിയിലുള്ള വിജയം ബാഹ്യ പ്രകൃതിയിലുള്ള വിജയത്തേക്കാൾ അഭികാമ്യമാണ്.

പ്രബുദ്ധകേരളം

ഇനിയും നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചുരുങ്ങിയ കാലാവധിക്കുള്ളിൽ മുഴുവനും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കത്തക്കത്ര ഒരു ചെറിയ വസ്തുവർണ്ണ പ്രകൃതി അതുകൊണ്ട് ഇൻഡ്യാക്കാർ തങ്ങളെതന്നെയും തങ്ങളുടെ പ്രകൃതിയെയും കീഴടക്കിയിട്ടുള്ള വ്യക്തികളെ ആരാധിക്കുന്നത് ശരിയായിട്ടുതന്നെയാണ്. ആ ആരാധന ചിലപ്പോൾ അസ്ഥാനത്തായേക്കാം, അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അത് വേഗത്തിൽ നിന്നുപോകുന്നു. കഴിഞ്ഞ സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾക്കിടക്ക് കോടിക്കണക്കിനു രാജാക്കന്മാർ ഇൻഡ്യാ ഭരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ അവരെ യെല്ലാവരെയും ആരാണ് മറക്കുക? അവരെ ആത്മ ആരാധിക്കണം? അവരിൽ ഏറ്റവും പൂജ്യന്മാരായവരെപ്പോലും ഒരു മനുഷ്യായുസ്സിൽ ചുരുക്കം ചില സന്ദർഭങ്ങളിലല്ലാതെ കൂടുതൽ സ്മരിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ശ്രീരാമചന്ദ്രനും ശ്രീകൃഷ്ണനും അപ്രകാരമല്ല. ശാശ്വതമായ ഭരതകർമ്മണം അവർക്കുണ്ട്. അവർ സദാ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ശ്രീകൃഷ്ണൻ വിശ്വാസി, അവിശ്വാസി (നാസ്തികൻ) പണ്ഡിതൻ എന്ന് മൂന്നു വിധത്തിലുള്ള ആളുകളെ ആകർഷിക്കുന്നു. വിശ്വാസികൾക്ക് അദ്ദേഹം അവർ സകല ആപത്തുകളിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുന്നതിനു കഴിവുള്ളവനും, അവരുടെ സകല വിഷമങ്ങളെയും തരണം ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ട ഭൈരവ്യം കൊടുക്കുന്നവനും ആയ രക്ഷകനായ ഈശ്വരനാണ്. അവിശ്വാസികൾക്ക് അദ്ദേഹം എന്തോ ഒന്ന് നൽകുവാനും ഉപദേശിക്കുവാനും അർഹതയുള്ള ഒരു വിരൂപരൂപത്താണ് പണ്ഡിതന് അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ തത്വജ്ഞാനിയും ഗുരുവുമാണ്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്യോഗമായ ഉപദേശങ്ങൾ, ഉപനിഷത്തുക്കളുടെ സംരക്ഷണ ശരിക്കും വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന ഗേവദ്ഗീതയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. രണ്ടു ഭാഗത്തെയും കൈനുകൾ യുദ്ധങ്ങളിൽ തയ്യാറായി നിൽക്കുന്ന സമയത്താണ് ഗീത ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടത് എന്ന പ്രശ്നത്തിലേക്ക് നാം ഇപ്പോൾ പ്രവേശിക്കേണ്ടതില്ല. അതിലെ ഉപദേശങ്ങളിൽനിന്നു പ്ര

കാശിക്കുന്ന വ്യക്തിയിൽനിന്നും നമുക്ക് എന്തു സന്ദേശം ലഭിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം ആലോചിച്ചാൽ മതി.

വേദങ്ങളിലും ഉപനിഷത്തുക്കളിലും പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായി തോന്നുന്ന പ്രസ്താവനകൾ നാം കാണുന്നുണ്ട്. ഈ പ്രസ്താവനകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വളരെയധികം ദർശനപദ്ധതികൾ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സമ്പൂർണ്ണ ശ്രുതിയുടെ ആശയങ്ങളെ അനുസരിച്ച് ഓരോന്നിനും അതാതിന്റേതായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഈ വിവിധശാഖകളും ഒരേ സമയം ഒരേ ശ്രുതിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സത്യത്തെ അവകാശപ്പെടുമ്പോൾ സംഭാസ്യമനുഷ്ഠവർഗ്ഗം അന്ധാളിച്ചുപോകുന്നു. എന്തു മാറ്റമാണ് ശരിയെന്നും എന്തു മാറ്റം അനുവദിക്കേണ്ടെന്നും അവർ അറിയുന്നില്ല.

അല്പം വ്യത്യസ്തമുണ്ടെങ്കിലും ഏതാണിതുപോലുള്ള ഒരു വിഷമസന്ധിതന്നെയാണെന്ന് അജ്ഞനന് യുദ്ധങ്ങളിൽ അനുഭവപ്പെടുന്നത്. തന്റെ ധർമ്മം എന്താണെന്ന് നിശ്ചയിക്കുന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശ്നം. ഒരു വശത്തു് ഒരു യോദ്ധാവെന്ന നിലയിൽ മരുവിതയുടേയും സ്വേച്ഛാധിപത്യമായ ഘടകങ്ങളെ രാജ്യത്തിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കി നിതിയും ന്യായവും സ്ഥാപിക്കുക എന്ന കടമ, മറുവശത്തു് ശത്രുപക്ഷത്തു് നിരന്നിരിക്കുന്ന തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ബന്ധുജനങ്ങളെ വധിക്കുക എന്ന വിഷമംപിടിച്ചു പ്രശ്നം— ഈ ഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം എന്തു ചെയ്യണം? തന്റെ ഒരു മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ പരിഭ്രമിച്ചും കഴങ്ങിയും അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായും തളരുകയും യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിന് വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും ഒരു സ്നേഹിതനും തത്വജ്ഞാനിയുമായ ശ്രീകൃഷ്ണനാൽ ഉപദേശിക്കപ്പെടുന്നതിനും നയിക്കപ്പെടുന്നതിനും തന്നത്താൻ വിധേയനാകത്തക്കവണ്ണം ബുദ്ധിമാനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. “എന്തിനും ഏറ്റവും നന്നായിട്ടുള്ളത് എന്താണ്? ഞാൻ അങ്ങയുടെ ശിഷ്യനാണ്. അങ്ങയെ ശരണം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന എന്റെ ഉപദേശിച്ചാലും. എന്റെ സഹജമായ കഴിവുകൾ നിസ്സഹായതയാലും ദൈർബ്യാലുത്താലും കീഴടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ ചോദിക്കുകയാണ്. എന്നിവ

കാരം അജ്ഞനൻ ശ്രീകൃഷ്ണനോടു ചോദിച്ചു. അജ്ഞനൻ ഈ വിഷയത്തെ ഇങ്ങനെ ഗീതയുടെ ഉത്തരത്തിനു കാരണമായി.

സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ ശ്രീരാമകൃഷ്ണന്റെ ഒരു സ്തോത്രത്തിൽ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രൗഢമായ ഉപദേശങ്ങളെയും പററി സംക്ഷിപ്തമായും ഭംഗിയായും ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു:— “യോഗാദർശനകാവ്യത്തെപ്പോലെയത്ര ഭയങ്കരമായി പൊട്ടിപ്പറപ്പിച്ച കരുണയുദ്ധത്തിന്റെ ഭീകരതയെ ശരിച്ചിട്ടുവന്നു. അർജ്ജുനന്റെ അജ്ഞതയാകുന്ന അന്ധകാരത്തെ ദൂരീകരിച്ചുവന്നു. മധുരവും സാന്ത്വനപരവുമായ ഗീതയെ ഉപദേശിച്ചുവന്നു. ആയ ശ്രീകൃഷ്ണഗേവാൻ ഇപ്പോൾ വീണ്ടും ശ്രീരാമകൃഷ്ണനായി അവതരിച്ചിരിക്കുന്നു.” ഇവിടെ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ഗുണങ്ങളെ യാതൊന്നും വിട്ടുപോകുകയോ യാതൊന്നുംതന്നെ ആവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. മഹത്വം, ചേതോഹാരിത്വം, മഹത്തായ ശക്തി, ദൃഢമായ മാധ്യം ഇവയെല്ലാം അതതു സ്ഥാനത്തു് ഉൾക്കൊള്ളുകയും പ്രകടിതമല്ലാത്തതു് എഴുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പല വ്യക്തിത്വമായി ഭൂമനോദി വന്നുകൊണ്ടും കാഹളം മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടും യുദ്ധത്തിനു വേണ്ടി ദൃഢപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിട്ടുള്ളവരായ സേനകൾ നിന്നിരിക്കുന്ന കരുണയുദ്ധത്തിലെ യുദ്ധങ്ങളെ നോക്കി വിഭാവനം ചെയ്യുക. നിത്യനരയും എന്നാൽ സുസ്തോഭവനനായും, കർമ്മസന്നദ്ധനായും എന്നാൽ ഉൽകണ്ഠയില്ലാത്തവനായും ശാന്തനായും നിരാകുലനായും എന്നാൽ കീഴടങ്ങാത്തവനായും തന്റെ മഹത്വത്താൽ ശോഭിക്കുന്നവനായും എന്നാൽ വണക്കത്തോടുകൂടിയ ഒരു സാരഥി എന്ന നിലയിലും അജ്ഞനന്റെ മുമ്പിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണനെ വീണ്ടും മനോഹര വിഭാവനത്തിൽ കാണുക. വൈതല്യങ്ങളുടെ ശരിക്കുള്ള ഒരു സമാഹാരമാണു് ആ ചിത്രം.

ഗേവാൻ യാതൊരുവിധമായ ബാഹ്യപ്രക്ഷോഭങ്ങളോടും വശംവദനായിത്തന്നില്ലെന്ന മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം അർജ്ജുനന്റെ മനസ്സിൽ പൊങ്ങിവന്നിരുന്ന

വികാരപരമ്പരകളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിനും അജ്ഞനൻ അസ്ഥാനത്തു പ്രദർശിപ്പിച്ച ആർദ്രതയിൽ നിശ്ചലമായിരിക്കുന്ന അജ്ഞതയുടെ അഗാധത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനും യുദ്ധത്തിന്റെ ധർമ്മികനിലയെ വിശദീകരിക്കുന്നതിനും സന്നദ്ധനായിരുന്നു. ഈ വിഷമഘട്ടത്തിലുള്ള അജ്ഞനന്റെ ‘ധർമ്മസമ്മുഖത്വ’ത്തിൽ ഗേവാന്റെ കണ്ഠയും സമീപിപ്പിക്കുന്നതും ആശ്ചര്യം ഉളവാക്കുന്നതാണു്. തന്നെ ശരിയായ വിധത്തിൽ ശരണം പ്രാപിച്ച ഒരു ശിഷ്യനു് ഹിന്ദുധർമ്മത്തെ മുഴുവൻ വിവരിച്ച കൊടുക്കാൻ കഴിയാത്ത അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ സ്വന്താനുഭവത്തിൽനിന്നു് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു,— “വാക്കുകൾ എന്നല്ല വിചാരങ്ങൾപോലും ഹൃദയത്തിൽ ഒരു സംസ്കാരത്തെ ഉളവാക്കുന്നതിനു് മുന്നിൽ ഒരു ഭാഗമേ സഹായിക്കുന്നുള്ളൂ. മുന്നിൽ രണ്ടുഭാഗം മനുഷ്യസഹായം മൂലം സംഭവിക്കുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധിക്കുകയാണെങ്കിൽ അപ്രകാരം തന്നെയാണെന്നു് നമുക്കും അനുഭവപ്പെട്ടേക്കാം. സുന്ദരമായ ഭാഷയിൽ പഠിപ്പിച്ചെടുത്തതും യുക്തിയുക്തമായി പ്രദർശിക്കപ്പെട്ടതും, തർക്കശാസ്ത്രയുക്തിയോടുകൂടി പറയപ്പെട്ടതുമായ പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ ഇടവന്നാലും സ്വല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ നാം അതു മറന്നുക്കാം. എന്നാൽ ഒരു ഏകാന്തവ്യക്തിയുടെ നാടൻ ഭാഷയിലുള്ളതും വ്യാകരണശ്രദ്ധയില്ലാത്തതും ആയ വാക്കുകൾ നമ്മിൽ മായാത്ത മുദ്ര പതിപ്പിച്ചെക്കാം. ശ്രീരാമകൃഷ്ണനെ പ്രാപിച്ച അനേകം ആളുകൾ രൂപാന്തരപ്പെട്ടതായി സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ കർമ്മർപ്പിൽ കണിട്ടുണ്ടു്. പഴയ രീതിയിലുള്ള പണ്ഡിതന്മാരും, ആധുനികകാലത്തെ വിദ്യാഭ്യാസവന്നതും നിഷേധനായ ആ ആചാര്യന്റെ പാദത്തിൽ അവരുടെ പാണ്ഡിത്യത്തെ എല്ലാം മറന്നു് ഇരുന്നിരുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ വ്യക്തിത്വം ആണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾക്കു ഗൗരവം കൊടുത്തതു്.

എന്താണീ വ്യക്തിത്വം? സമ്പൂർണ്ണ പ്രാപിച്ച ഒരു ജീവിതമാണു് ഈ വ്യക്തിത്വത്തെ വികസിപ്പിച്ചതു്. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു ജീവിതത്തിനു് ഒരു മഹത്തായ ശക്തിയുണ്ടു്. അതിനെത്തന്നെ ഒരു പുരുഷൻ

പ്രബുദ്ധകേരളം

അനിയ്യ മാതൃമല്ല അനുഗ്രഹമായിട്ടുള്ളത്; അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ സമ്പന്നതയിലേർപ്പെടുന്ന അനേകരായിരം പേർക്കും ദൈവത്യാഗത്തിന് ശേഷം അനേകലക്ഷം പേർക്കും മനുഗ്രഹമായിരിക്കും. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ഗീതോപദേശത്തിന് ശേഷം സമാസ്രാബ്ധന്മാരും കഴിഞ്ഞു; എന്നിട്ടും അതിനായ ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തെ ശരണം പ്രാപിച്ച സാധകന്മാർക്ക് അദ്ദേഹം നൽകിയ പ്രചോദനത്തിന്റെ ഗൗരവം ഒട്ടും കുറഞ്ഞിട്ടില്ല. ആ സമയത്ത് ഒരു അജ്ഞനന്മാരുമേ അത് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുമെങ്കിലും, അത് ധർമ്മത്തെ കാത്തു രക്ഷിച്ചു. ഗീതയിലെ ഉപദേശങ്ങൾ, പിന്നീട് ഇതേ പരിതസ്ഥിതിയിലെത്തിച്ചേർന്ന അനേകം പേർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകി. ഗീത പഠിക്കുന്നവരെ ശ്രീകൃഷ്ണനെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ തന്റെ ഉപദേശങ്ങളുടെ മുർത്തികരണമാണ് അദ്ദേഹം എന്നു സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത് എത്ര വാസ്തവമാണ്. ഉദാഹരണമായി കർമ്മഫലങ്ങളിൽ നിസ്സംഗതയും എന്ന സന്ദേശത്തെ എടുക്കുക.

അദ്ദേഹം പറയുന്ന വാചകങ്ങൾക്ക് അതിവിപുലവും ഗാഢവും ആയ അർത്ഥമുണ്ട്; എന്തെന്നാൽ അദ്ദേഹംതന്നെ അദ്ദേഹം പറയുന്നതിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. അനേകം അക്രമികളെ അദ്ദേഹം കീഴടക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒരു രാജ്യവും ഭരിച്ചാൽ അദ്ദേഹം കൂട്ടാക്കിയിട്ടില്ല. അജ്ഞനന്റെ സാരഥിയുടെ പക്ഷ വഹിക്കുകയും, പകൽസമയത്തെ യുദ്ധത്തിനുശേഷം കൂനകളെ പരിചരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ട് അദ്ദേഹത്തിനെ അന്വയിക്കുന്ന ആവശ്യം. ശ്രീകൃഷ്ണൻതന്നെ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:— “അല്ലയോ പാത്ഥ! എനിക്ക് ചെയ്യേണ്ടതായിട്ട് യാതൊരു ജോലിയുമില്ല. ഈ മൂന്നു ലോകങ്ങളിലും എനിയ്യും ലഭ്യമായിട്ട് യാതൊന്നുംതന്നെയുമില്ല. എന്നിട്ടും ഞാൻ സദാ കർമ്മനിരതനായിരിക്കുന്നു.”

അർജ്ജുനന്റെ മനീഭവം അത്യുഗ്രമായിരുന്നു. തന്റെ കർമ്മവും ചെയ്യുന്നതിന് പകരം, ഒരു ജി

ഷ്ടുവിനെപ്പോലെ യാചിച്ചു ജീവിക്കുവാൻപോലും അദ്ദേഹം തയ്യാറായിരുന്നു. നഷ്ടപ്പെട്ട വീര്യത്തെസ്സിനെ പുനഃപ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള വഴി അജ്ഞനന്മാർ കാട്ടി കൊടുക്കുന്ന ജോലി വളരെ വീക്ഷ്യം പഠിച്ചു ഒന്നായിരുന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഒരു വിശ്വംകരനായ ഗുരുവായിരുന്നതുകൊണ്ട് അർജ്ജുനന്റെ മുമ്പാകെയെ ആദ്യമേതന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. ആദ്യമായി അദ്ദേഹം ആദ്ധ്യാത്മികവശത്തെ കൈകാര്യം ചെയ്തു. എന്തിന് വേണ്ടിയാണ് അജ്ഞനൻ സങ്കടപ്പെട്ടത്? ഭാരതീകശരീരങ്ങളുടെ മരണത്തിലാണോ? അവ ബാല്യം, യൗവനം, വാർദ്ധക്യം എന്നിവപോലെയുള്ള ഒരു പരിവർത്തനമല്ലാതെ മരണമല്ല. പഴയ വസ്ത്രങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് പുതിയ വസ്ത്രങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതുപോലെ ശരീരങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കണം. ഭൂതത്തിലും വർത്തമാനത്തിലും ഭാവിയ്ക്കും എന്നെന്നേക്കും നിരന്തരമായിരുന്ന ആത്മാവാണ് ശരിക്കുള്ള മനുഷ്യൻ. ആത്മാവ് അമൃതമാണ്. അതിനാൽ അതിനെപ്പറ്റി ദുഃഖിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

പോരുകിൽ ജനിച്ചതൊക്കെ മരിക്കണം. അനിവാര്യമായ മുന്നിനെപ്പറ്റി ദുഃഖിക്കേണ്ട കാരണം എന്താണ്? ജീവികൾ ഭൂതകാലത്തിൽ അവ്യക്തമായിരുന്നു. ഭാവികാലത്തിലും അവ അവ്യക്തമായിരിക്കും. അവയുടെ വ്യക്തമായ അസ്തിത്വം ക്ഷണമേന്മമാണ്, അതുകൊണ്ട് അവക്കുവേണ്ടി എന്തിന് ദുഃഖിക്കണം. യുദ്ധംചെയ്യാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് താൻ ഒരു വലിയ ത്യാഗം ചെയ്യുകയാണെന്ന് അജ്ഞനൻ വിചാരിച്ച ആ ധർമ്മത്തെപ്പറ്റിയാണ് കൃഷ്ണൻ അടുത്തതായി പറഞ്ഞത്. നീതിയോടുകൂടി യുദ്ധം ചെയ്യുക എന്നത് ഒരു യോഗോപാധിയാണ് കടമയാണ്. ആ വിധത്തിലുള്ള യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതത്ര പവിത്രമായ ചേരൊരു ജോലിയും ഒരു യോഗോപാധിയില്ല. യുദ്ധത്തിൽ അറുന്ന് വീണ്ടുപോകുകയാണെങ്കിൽ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകുന്നു. അവൻ വിജയിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ ലോകത്തിൽതന്നെ അതിന്റെ ഫലങ്ങളെ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് സുഖവും ദുഃഖവും സമദൃഷ്ടിയോടെ വീക്ഷിച്ച് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കണം.

അടുത്തതായി ശ്രീകൃഷ്ണൻ കർമ്മബന്ധത്തെ ഭവിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള നിഷ്ഠാമകർമ്മമെന്ന കർമ്മയോഗത്തെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. ഇതിൽ പ്രയത്നം നിഷ്ഠാലമാകുകയില്ല; പാപത്തിനിവേദനമില്ല. ഈ ധർമ്മത്തിന്റെ അല്ലാത്ത ഭരംശം പോലും വലുതായ ഭയത്തിൽനിന്നും ഭയവനെ രക്ഷിക്കുന്നു. ഈ യോഗത്തിൽ കർമ്മം ചെയ്യുന്നതിനു മാത്രമേ ഭയവൻ അവകാശമുള്ളൂ. ഇതിന്റെ ഫലത്തെ അവകാശപ്പെടാൻ അവൻ അർഹനല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഭരിക്കൽ ഫലത്തെ ആശിച്ചാൽ കർമ്മത്തിന്റെ ശ്രംഖലയിൽ അവൻ ബന്ധിക്കപ്പെടും. പ്രതീക്ഷിച്ചത് കൊള്ളാൻ സാധിക്കാതെ വരുംബാധ അവൻ ഓടിയടയ്ക്കുന്നതാണ്. കർമ്മയോഗമാത്രമേ അനുഷ്ഠിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആത്മസാക്ഷാത്ക്കാരം കൂടി ലഭിക്കുകയും അപ്രകാരം ജനനമരണാദികളിൽനിന്ന് വിമുക്തനാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതല്ലാതെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകുന്നതല്ല മനുഷ്യപ്രയത്നത്തിന്റെ പരമഫലം.

അപ്പോൾ അർജ്ജുനൻ ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു. “അങ്ങയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ജ്ഞാനം കർമ്മത്തെക്കാൾ ഉത്തമമെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തിനാണ് എന്നെ ഭീതി പിറഞ്ഞതായ ഈ പ്രവൃത്തിക്കുവേണ്ടി കർമ്മം ചെയ്യാനുള്ളത്? അതിന് ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞു. “മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന് രണ്ടുവിധത്തിലുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ എന്നാൽ നിർദ്വേഷമില്ലാത്തത്; ജ്ഞാനം നികൾക്ക് ജ്ഞാനമാർഗ്ഗവും, കർമ്മയോഗികൾക്ക് കർമ്മയോഗമാർഗ്ഗവും.” പക്ഷെ എല്ലാവരും ജ്ഞാനമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുവാൻ അർഹരല്ല. കർമ്മത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു മാത്രം ഭയവൻ വിമോചനം നേടുന്നില്ല. മനുഷ്യമനസ്സും ശരീരവും ഒരൊറ്റ നിമിഷം പോലും അവയുടെ കർമ്മം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യന്റെ ഭൈരവശക്തിയായ പ്രവണത അവനെ കർമ്മം ചെയ്യാൻ നിർബ്ബന്ധിതനാക്കിയിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം ശരീരത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടിപോലും കർമ്മം ചെയ്യേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് നിർദ്വേഷമായിട്ടുള്ള സ്വധർമ്മം നിവൃത്തിക്കാൻ കൃഷ്ണൻ അർജ്ജുനനോടു പറഞ്ഞു. ഹോമകർമ്മങ്ങളിലേക്ക് ഹ

വുകവൃത്തങ്ങളെ അർപ്പിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ മാത്രമല്ല, സ്വാർത്ഥതാല്പര്യങ്ങളെ ബലികഴിക്കുക എന്ന പ്രവൃത്തി—അതായത് ഏറ്റവും പ്രിയതരമായ സാധനങ്ങളെ ഹോമാഗ്നിയിൽ തരിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണ് മത യജ്ഞംകൊണ്ട് നിർദ്വേഷമില്ലാത്തതായിട്ടുള്ളത്? അതുകൊണ്ട് നിർദ്വേഷമായിട്ടുള്ള സ്വധർമ്മങ്ങളെ നിരന്തരമായി നിഃസംഗമായി നിവൃത്തിക്കണം. അതുമൂലം ഭയവൻ ഏറ്റവും പരമമായിട്ടുള്ളതിനെ പ്രാപിക്കും.

ഇങ്ങനെ കൃഷ്ണൻ അർജ്ജുനന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കെല്ലാം മറുപടി പറഞ്ഞുകൊണ്ടും, സംശയങ്ങളെയെല്ലാം മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞുകൊണ്ടും അർജ്ജുനന്റെ ബുദ്ധി കഴപ്പത്തിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തെ ക്രമേണ വിമുക്തനാക്കി. ഒടുവിൽ അർജ്ജുനൻ കൃഷ്ണൻ കീഴടങ്ങിക്കൊണ്ടിപ്രകാരം പറഞ്ഞു. എന്റെ മുമ്പതെയെല്ലാം പുറംതള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് എന്റെ മനോഭയെയും ബുദ്ധിശക്തിയും വിജ്ഞാപനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാ സംശയങ്ങളിൽനിന്നും വിമുക്തനായിത്തീർന്നുകൊണ്ട് ഞാൻ അങ്ങയുടെ ആജ്ഞയെ സ്വീകരിക്കാം. ഒരു തത്വമാത്രമേ ഭരിക്കൽ സ്വീകരിച്ച ശിഷ്യനെ ഭരിക്കാലും കൈവെയടിയകയില്ല എന്ന കൃഷ്ണൻ തെളിയിച്ചു. ആ വശ്യമുള്ള പക്ഷം ഒരു രോഗിയുടെ തൊണ്ടയിലേക്കു ബലം പ്രയോഗിച്ചു മേൽ ചെയ്യുന്നതല്ല ഒരു ഒന്നാം കിട വൈദ്യനോടാണ് ഈ വിധത്തിലുള്ള ഗുരുവെന്ന ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവൻ അനുഭവപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ഉപദേശത്തിന്റെ പ്രത്യേകത എന്താണ്? ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ഗീതോപദേശക്കാലത്തു ഹിന്ദുസമുദായത്തിൽ സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മത്സരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന രണ്ടുവിരുദ്ധ വിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. വേദങ്ങളിലെ മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങളെ രണ്ടാംതരമാക്കി താഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് യജ്ഞയാഗാദികർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുന്നതാണ് മതം എന്ന് ഒരു ഭാഗക്കാർ അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണൻ അവരെ ഇപ്രകാരം ചിത്രീകരിക്കുന്നു. “മനുഷ്യലിംഗം

പ്രബുദ്ധകേരളം

യവനം ആഗ്രഹങ്ങൾ നിറഞ്ഞവരും ആയവർ സ്വർഗ്ഗ പ്രാപ്തിയാണ് പരമലക്ഷ്യമെന്ന് വിചാരിച്ചുകൊണ്ട്, വേദങ്ങളിലെ സൂതീഗീതങ്ങളായ അർത്ഥവാദങ്ങളാൽ വശീകരിക്കപ്പെട്ട് ഇതിനേക്കാൾ ഉത്തമമായി യാതൊന്നുമില്ലെന്ന് ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുകയും, സുഖത്തിനും അധികാരത്തിനും ഉപാധിയായി ജനം കർമ്മം കർമ്മഫലം എന്നിവയ്ക്ക് ഉദയം കൊടുക്കുന്ന അനവധി തരത്തിലുള്ള കർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി ഭംഗിയായി പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. വിമോചനത്തിന് എല്ലാവർക്കും കർമ്മങ്ങളും നിരപയോഗമെന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് ജ്ഞാനമാർഗ്ഗത്തെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരായിരുന്നു മറുപക്ഷക്കാർ. എങ്കിലും ശ്രീകൃഷ്ണൻ രണ്ടു വിഭാഗക്കാരുടേയും ആശയങ്ങളിലുള്ള നിഷ്പ്രായോഗികതയെ മനസ്സിലാക്കി. ഖൗകികസുഖങ്ങളിൽ സംതൃപ്തിയടഞ്ഞവന് സ്വർഗ്ഗം പരമ ലക്ഷ്യമാണെങ്കിൽ പിന്നെ എന്താണ് അയാൾക്ക് ചെയ്യാനുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ഈ പ്രസ്താവന പാടേ ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യന് വിമുക്തി ലഭിക്കത്തക്ക ഒരു ഉയന്ന ജീവിതത്തിന് അർഹതയുണ്ട്. നാം അപ്പോൾ മറുഭൂതവരെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പക്ഷത്തിലേക്ക് ബലാൽക്കാരമെന്ന നായിക്കുകയാണോ വേണ്ടത്? അതിന്റെ ഉത്തരം അല്ല എന്നാണ്. സുവിക്കണമെന്നുള്ളവർ ആദ്യത്തെ മാർഗ്ഗത്തെ അനുഷ്ഠിക്കും. ഈ സുഖങ്ങൾകൊണ്ടു തൃപ്തിയടഞ്ഞവർ പരിത്യജിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ മുകുതി പ്രാപ്തിക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടുകയും അതേസമയം ത്യാഗബുദ്ധിയില്ലാത്തവരായും അനേകം പേരുണ്ട്. അവർക്ക് എന്താണ് ചെയ്യാനുതായിട്ടുള്ളത്? അവർക്ക് ശ്രീകൃഷ്ണൻ കർമ്മയോഗമാർഗ്ഗത്തെ കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

അവർ അവരുടെ യൗനങ്ങളും ധർമ്മങ്ങളും ഒന്നും ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നായിട്ടില്ല, കർമ്മഫലങ്ങളിൽ നിസ്സംഗരായിരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം കാഴ്ചവുമായി ഗേവാൻ ചെയ്യുന്ന അർപ്പണംപോലെ നിവൃത്തിക്കുകയോ ചെയ്യണം. ഇപ്രകാരം അവരുടെ എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളും അസ്തമിക്കുന്നതുവരെ അവർ ക്രമേണ ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ രീതി പടിപടി

യായുള്ളതാണെങ്കിലും നിശ്ചിതമായതാണ്. ഇതാണ് ഗീതയിലെ മഹത്തമമായ സന്ദേശം.

ഭാരോ മാഗ്നതീനും ത്രുവ്യപ്രാധാന്യം നൽകിക്കൊണ്ട് എല്ലാ യോഗങ്ങളെയും സമന്വയിക്കുകയും എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളും ഒരേ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുതന്നെ നയിക്കുന്നു എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയും അദ്ദേഹം ചെയ്തു. സാധകന്മാരുടെ സ്വഭാവങ്ങൾക്കു യോജിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രമാണ് പലവിധത്തിലുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിവർത്തിക്കുന്നത്. അർജ്ജുനൻ ഇപ്രകാരം ഒരു ചോദ്യമുന്നയിച്ചു:— “അങ്ങനെയെങ്ങനെയായിരിക്കുകയും അങ്ങനെയായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഭക്തന്മാരുടെയും, അനശ്വരവും, അമൃതവും ആയതിനെ ആരാധിക്കുന്ന ഭക്തന്മാരുടെയും ഇടയിൽ ആരാണ് യോഗത്തിൽ കൂടുതൽ നിപുണരായിരിക്കുന്നത്?” അതിനത്തരമായി കൃഷ്ണൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “ആരാണോ എന്നെത്തന്നെ അത്യന്തം ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ആരാധിക്കുന്നത് അവർ പരമമായ ഭക്തി കൊണ്ട് സമ്പന്നരാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവരാണ് തീർച്ചയായും ഉത്തമരായ യോഗികൾ.” അദ്ദേഹം പെട്ടെന്ന് ഇപ്രകാരം കൂട്ടിച്ചേർത്തു. “അനശ്വരവും അമൃതവും ആയതിനെ ഭജിക്കുന്നവരും എന്നെത്തന്നെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു.” അതുകൊണ്ട് ഒരു മാർഗ്ഗം മറ്റൊന്നിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠം എന്ന പ്രശ്നമേയില്ല. ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവൻ തന്റെ അനുപമമായ രീതിയിൽ ഇതേ അഭിപ്രായംതന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. “അപ്പത്തെ അതിന്റെ വശങ്ങളിലൂടെ കഴിച്ചാലും നേരെ കഴിച്ചാലും മധുരമുള്ളതാകുന്നു. ഏറ്റവും പ്രധാനമായ സംഗതി ലക്ഷ്യത്തെ പ്രാപിക്കുക എന്നതാണ്.” എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളും അറിഞ്ഞാൽ അറിയാതെയോ എന്നെത്തന്നെ ഭജിക്കുന്നു എന്ന് ശ്രീകൃഷ്ണൻ പറയുന്ന ഒരു പ്രധാന വാക്യമുണ്ട്. എല്ലാ സന്ത്യരും ഒരു ചരടിൽ കോർത്തിരിക്കുന്ന മുള്ളുകൾപോലെ അദ്ദേഹത്തിൽ കോർത്തിണക്കിയിരിക്കുന്നു.

സ്ഥിതപ്രജ്ഞൻ, ത്രിഗുണാതീതൻ, ബ്രഹ്മനിഷ്ഠൻ, യഥാർത്ഥഭക്തൻ എന്നിവരെ വർണ്ണിക്കുന്ന അ

തിവശിഷ്യങ്ങളായമംഗങ്ങളാണു ഗിതയിലെ അത്യുക്തങ്ങളായ എതാനും ഭാഗങ്ങൾ. അതിൽ സാധകൻ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഏതു മാർഗ്ഗത്തിന്റേയും മറ്റു പരിഗണനകൾ നിശ്ശേഷം ഖുറാനുള്ളപ്പട്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാ സംഗതികളിലും പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സൂക്ഷ്മപരീക്ഷണം സാധകന്മാർ ഈ വ്യവസ്ഥകളെ പൂർത്തിയാക്കുന്നുണ്ടോ എന്നാണ്. സിദ്ധന്മാരായവരെപ്പറ്റി വർണ്ണിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അവരുടെ മൗലികതത്വങ്ങൾക്കു തക്കതായി വ്യക്യാസങ്ങൾ ഉള്ളതായി കാണുന്നില്ല. ആഗ്രഹങ്ങളെ കീഴടക്കൽ, ഇന്ദ്രിയനിയന്ത്രണം, അഹന്തയുടെ നാശം, സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ മനഃശാന്തി, സമൃദ്ധങ്ങളിലും സമതപാവന ഇവക്കാണ് എല്ലായിടത്തും പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. മനസ്സ് സമതപര്യവേഗത്തെ പ്രാപിച്ചവർ ഇവിടെ

ഒരു ഇരപ്പാടാകുന്ന പുനർജന്മത്തെ നയിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥിതിയെ പ്രാപിച്ച മനുഷ്യൻ മോഹാസങ്കാരത്തിൽ നിരിച്ചുവരുന്നില്ല. സാരഭാഗങ്ങളെ വിട്ടുകളഞ്ഞ് മതതത്വങ്ങൾ, ആചാരങ്ങൾ, സ്വീകൃതവിശ്വാസം എന്നിങ്ങനെയുള്ള നിസ്സാരഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി കലഹിച്ച നിരാശകണ്ഠയിൽ പെടുകയും മറ്റുള്ളവരെ കൂടി വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ആശ്ചര്യകരമാണ്.

(വേദാന്തകേസരി 1962 സപ്തംബറിലെ പ്രസാധകലേഖനത്തിന്റെ വിവർത്തനം, വിവർത്തകൻ എൻ. ഗോതിന്ദപണിക്കർ—പറവൂർ.)

ആത്മോദ്യം.

വേദാന്തമാർഗ്ഗത്തിൽ ആത്മപരിശോധനയാണ് ആദ്യത്തെ ശിക്ഷണം. ഈ മാർഗ്ഗത്തിൽ പരിശീലിക്കുന്നതിന് ചാതുർത്വം സമ്പാദിക്കണമെങ്കിൽ പുറമേയുള്ള ഇന്ദ്രിയവിഷയങ്ങളിൽനിന്നും മനസ്സ് പിൻവലിക്കണം, ബാഹ്യവിഷയങ്ങളിൽനിന്നും പിൻതിരിയുന്നതിന് ആദ്യമായി അറിയേണ്ടത് അഹം അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥമാണ്. അഹം എന്നു പറയുന്നതും അഹങ്കാരമെന്നു പറയുന്നതും രണ്ടു ബോധങ്ങളാണ്. അഹം എന്ന പദം പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ അത് സമ്പദാർത്ഥമായി ശരീരത്തെയോ ജ്ഞാനകർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളെയോ മനസ്സിനെയോ ബുദ്ധിയെയോ ഇവ നാലും കൂടിയ സംഘാതത്തെയോ കുറിച്ചു എന്നു വരും. അങ്ങിനെയാവുമ്പോൾ അഹം എന്ന പദത്തിന് പല അർത്ഥങ്ങളാണുണ്ടാവുക. പല പശ്ചാത്തങ്ങൾ ഒരേ അർത്ഥത്തെ സൂചിപ്പിക്കുമ്പോൾ പശ്ചാത്തങ്ങൾ ഭാരാനും ഒരേ വ്യക്തിയെ മാത്രമെ എടുത്തു കാട്ടുകയുള്ളൂ. അജ്ഞാനം മേധമെന്നും മാരഗമെന്നും ആരെന്നും പറയുന്നത് ഒരു പ്രത്യേകപ്രാണിയെത്തല്ലാതെ പലരേ

ത്തിലുള്ള പ്രാണികളെ കുറിക്കുകയില്ല. കുറഞ്ഞതോ വെളുത്തതോ വലുതോ ചെറുതോ ആയ ഭാരോ ആഭിനേയം അജഗജം കുറിക്കുമെന്നിരിക്കുന്നതും അതോരിക്കും പശുവിനെയോ കുതിരയെയോ കുറിക്കുകയില്ല. ആ ജാതിയെയും ജാതിയിലുള്ള ഭാരോ വ്യക്തിയെയും അജപദം കുറിക്കുമെങ്കിലും ആട്ടുവാർഗ്ഗത്തിനെയല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനെയും അത് കുറിക്കുകയില്ല.

അതുപോലെ അഹം എന്ന പദം ദേഹം ഇന്ദ്രിയം മനസ്സ് ബുദ്ധി ഇവയുടെ വ്യക്തിഭേദങ്ങളെ കുറിക്കാത്തപ്പോൾ അഹം ശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥം ഭാരെന്നായിത്തീരുന്നു. അപ്പോൾ അഹം ശബ്ദത്തിന് പല അർത്ഥങ്ങളുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടിവരും. അനേകവും വിശ്ലിഷ്ടവും വിരുദ്ധവുമായ നാനാപ്രകാരത്തിലുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ അഹത്തിനുണ്ടാകുന്നത് യുക്തമല്ല. കണ്ണും അഹമാണ്, കയ്യും അഹമാണ് എന്നു പറയുമ്പോൾ കണ്ണ് കൈതന്നെയാണെന്നു വന്നുകൂടും. ഇതുപോലെ മറിന്ദ്രിയമാണ് അഹമെന്നു പറയുന്നപക്ഷം ഭാരോ ഇന്ദ്രിയത്തിനും അങ്ങിനെ അവകാശപ്പെടാൻ

കഴിയും. അവ തമ്മിൽ ഭേദമെന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇതിനെയുള്ള വൈപരീത്യവും സങ്കല്പവും അസംബന്ധവും പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണ് അഹം എന്ന പദത്തിന്റെ സാരമേയും എന്ന് ആരും സമ്മതിക്കയില്ല. അഹംശബ്ദത്തിന് ഏകരൂപമായ രേഖയും കണ്ടുപിടിക്കുകയെന്ന വേദം, സമാധിതവും വിജാതീയവും സ്വഗതവുമായ ഭേദമില്ലാത്ത ഒരു സംബന്ധം അഹം പദത്തിന്റെ അർത്ഥമായി പറയണം. അഹം എന്ന രാമനും അഹം എന്ന സീതയും പറയുമ്പോൾ അവിടെ അഹം എന്ന പൂർണ്ണവിംശഭേദം സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ ദ്രവ്യങ്ങളെക്കൊണ്ട് പക്ഷേ ആകൃതിയിൽ മൈത്തേയത്തിട്ടുള്ള കടങ്ങളിലുള്ള ആകാശം വേറെ വേറെയാകയില്ല. അഹം ഐത്തൻ യാൻ നാൻ മേം എന്നെല്ലാമുള്ള വേറെ വേറെ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ അവയെല്ലാംകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത് ഒന്നുതന്നെയാണ്. രോളിനെ അയാളുടെ രൂപവും പേരും കൊണ്ടാണ് നാം അറിയപ്പെടുന്നത്. അപ്പോൾ അഹം എന്ന ശബ്ദത്തിന്റെ സ്വരൂപം പുറമേ കാണുന്ന ആ ധാമരൂപങ്ങളിൽ അനുഭവിക്കുന്നു. രണ്ടാമതിൽ രാജാവായി നടക്കുന്നവൻ സ്വയേയുള്ളതന്റെ ആളും പേരും മറച്ചുവെച്ച് രാജാവിന്റെ വേഷമെടുത്ത് അതിനു യോജിച്ച പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യണമെന്നും ചെയ്യുമ്പോൾ തന്റെ സ്വരൂപം മറവിവിരിക്കുന്നു. കഴുത വേഷം കെട്ടുന്നവൻ കഴുതയെപ്പോലെ ശബ്ദിക്കാതെ തരമില്ല. ഇല്ലാത്തപക്ഷം നാടകനിയമം തന്നെ നോക്കിപ്പോകും. മേൽകൊടുത്ത ഉദാഹരണങ്ങളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ട തത്വമിതാണ്: ഒന്നിന് മറ്റൊന്നിന്റെ നാമവും രൂപവുമായി താരതമ്യമുള്ളപ്പോൾ അതിന്റെ സ്വരൂപം മറവിവിരിക്കാതെയിരിക്കാൻ തരമില്ല. താരതമ്യമുണ്ടാകുമ്പോൾ ആ വസ്തുവുമായുള്ള സംസർഗ്ഗം അനർത്ഥകരമായിത്തീർന്നേക്കാം. അനർത്ഥമുള്ള തള്ളിക്കളയണമെങ്കിൽ തന്റെ സ്വരൂപമേതോ അതിൽ തന്നെ ഉറച്ച് മറ്റൊന്ന് അന്തരമെന്നു എന്തെടുക്കാതിരിക്കണം.

രാജാവായി അഭിനയിക്കുന്ന രോൾ അതിൽ രാജാവായെന്നു പറയുമ്പോൾ ആ വചനം ഉറച്ചുവേണ്ടുമ്പോൾ അതിൽ രാജാവ് എന്നതിലെ അർത്ഥം

വേറെയാണെന്നും അതിന് രാജാവുമായി സംസർഗ്ഗമില്ലാത്ത തനിമയെന്നുണ്ടെന്നും കാണാൻ കഴിയും. ആകാശം സർവ്വവ്യാപകവും സൂക്ഷ്മവും അനുസംസ്കൃതമല്ലാത്തതാണെന്നിട്ടും ഭൂമിയും വെള്ളവും തീയും കററും ആകാശത്തെ ആശ്രയിച്ച് അതിന്റെ തനിമയിൽ നിൽക്കുകയെന്നതിലും അവയോരോന്നിലും നിമിത്തമായി ആകാശം എപ്പോഴും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ അഹം എന്നതും പ്രപഞ്ചത്തിലെ സർവ്വവസ്തുക്കളുടെയും ഉള്ളിൽ കേൾക്കുന്ന ആലോചനയെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. പുറമെയുള്ള വസ്തുക്കളെ ഏതെന്താണെന്നും അവ ഏതെന്തെന്നുതാണെന്നും തന്നിൽ ആരോപിക്കാതെയിരിക്കാമെങ്കിൽ അഹം എന്നതിന്റെ സ്വരൂപം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിയും. ബാഹ്യവസ്തുക്കളെ ഏതെന്നും എന്തെന്നെന്നും അവിച്ഛിന്ത അനവസ്ഥയും സങ്കല്പവും എപ്പോഴും.

അഹമിമിതി ച മിതിഭൂതം സതതം
വ്യവഹരിക്കി സർവ്വമോകോപി
പ്രഥമം പ്രതിചി ചരമാ നിവസതി
വപുരിന്ദ്രിയാദി ബാഹ്യാരേമം.

വ്യവഹരിക്കുന്നതും മനഃശൃംഗലാപനം ഏതെന്നും ഇതെന്നും രണ്ടു വിചാരങ്ങളെ എപ്പോഴും ആസ്പദമാക്കുന്നു. ഇതിൽ അഹമെന്നത് പ്രഥമവും പ്രകൃത്യവും പ്രതിമയും സൂക്ഷ്മവും ആന്തരവുമായ പ്രകൃതവസ്തുവിനെ കുറിക്കുന്നു. ഇതും എന്നത് നിമിത്തവും ചരമായും ബാഹ്യവുമായ വിഷയത്തെ കുറിക്കുന്നു. അഹം എന്നപ്രതിമയിൽ അത്യന്തസൂക്ഷ്മമായ ഉള്ളിലും ഉള്ളതായ പ്രകൃതവസ്തുവെന്ന ബോധം നിൽക്കുകയെന്നും, രാജാക്കന്മാരിൽ ശരീരം ഇന്ദ്രിയം ബാഹ്യവസ്തുക്കൾ എന്നിവയെപ്പറ്റിയുള്ള ബോധം നിൽക്കുകയെന്നും, അഹം എന്ന ബോധത്തെ ശരീരം ഇന്ദ്രിയം വിഷയങ്ങൾ ഇവയുടെ മേൽ ചുമത്തുന്ന പക്ഷം ആ ബന്ധം അനേകാശ്രയമായിത്തീരുന്നു. അപ്പോൾ പല വസ്തുക്കളിലും ഏതെന്തെന്നുള്ള തോന്നലുണ്ടാകുന്നു. നേരെ നിർത്തി വിഷയം ഇന്ദ്രിയം ശരീരം ഇവയുടെ ആശ്രയമായി വിചാരിച്ച് അഹം എന്നതിന്റെ മേൽ ഇവ

യെ വരുന്ന പക്ഷം അഹം എന്നത് പരസ്പരം ബന്ധമില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥിതിയോടുകൂടിയതായിത്തീരുന്നു. ശരീരം ഇന്ദ്രിയം മുതലായ വിഷയങ്ങളിലുള്ള അഹം ബുദ്ധി ഒരു വലിയ ഭൂമിയാണ്, അല്ലാത്തതിൽ അതാണെന്നുള്ളതോന്നുവന്നിരിക്കുന്നത് അധ്വാനമെന്ന ശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. സപ്തമല്ലാത്ത കയറ് സർപ്പമെന്നും അഹമല്ലാത്ത ശരീരമെന്നും അഹമെന്നതും ഉള്ളതോന്നുവന്നതാണ് ഭ്രാന്തി. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ ശരീരങ്ങളിലും ഞാൻ, ഞാൻ എന്ന് സ്പഷ്ടമായി തിളങ്ങുന്ന വിശുദ്ധമായ ബോധമെന്നതാണ് അഹം എന്ന പദത്തിന്റെ മുഖ്യമായ അർത്ഥം. അഹം പദത്തിന്റെ മുഖ്യമായ അർത്ഥം ബ്രഹ്മമെന്നതാണ്. സകല്പരൂപമായോ രാഷ്ട്രരൂപമായോ ശരീരരൂപമായോ ഉള്ള ഒരു സംസ്കൃതം ആത്മാവുള്ള അഹംപ്രത്യയത്തിനില്ല. ദൃശ്യവസ്തുക്കളാണ് അഹംപദത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഈ ലക്ഷണം സിദ്ധിക്കുകയില്ല. 'ഗോവു' എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം എല്ലാ പശുക്കളിലുമുള്ള ഗോരൂപവും അതേസമയം തന്നെ ഏകതയിലും ഒരു പശുവുമാണ്. അതുപോലെ അഹം എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം എല്ലാ അഹംപ്രത്യയങ്ങളുടെയും പ്രത്യഗ്രൂപമായ പരമാത്മാവെന്നതാണ്. വേദവേദം അഹങ്കാരങ്ങളായി തോന്നുന്നത് ഭൂമി മാത്രമാണ്. അത് മുന്നിനെ മറ്റൊന്നായി അറിയുന്ന മിഥുനാബോധമാണ്. അഹം എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം ഒരു വ്യക്തിയല്ല, പരമാത്മാവെന്നതാണ്. കിഴക്കേ പടിഞ്ഞാറേനും പറയുന്നത് ഇങ്ങിട്ട് അക്ഷത്തിൽ വിശുദ്ധമായി കാണാം. മരിക്കലും അവ നന്നിച്ച് പോകുകയും കിഴക്കേ കടലിലേക്കു പോകുന്നവൻ പടിഞ്ഞാറേ കടലിലെത്തുകയില്ല. കിഴക്കോട്ടു പോകുക എന്നതും പടിഞ്ഞാറോട്ടുപോകുക എന്നതും എന്തിനായി നില്ക്കുകയല്ലാതെ യോജിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് എല്ലാത്തിനും സാക്ഷിയായ പരമാത്മാവെന്നതാണ് അഹം പദമെന്നു പറയണം. അഹങ്കാരമാകട്ടെ ജഡമാണ്. ജഡം ജഡമല്ലാത്തതായുള്ള സംബന്ധംകൊണ്ട് അജഡംപോലെയാകുമ്പോൾ, ജഡവും അജഡവും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധമുണ്ടായപ്പോഴാണ് അതെന്ന

മാവുന്നതാണ്. ശരീരം ഇന്ദ്രിയം മനസ്സ് മുതലായ ജഡവസ്തുക്കൾ അതെന്നു മറുപടിപ്പോൾ യാതൊരു സംഗവുമില്ലാത്ത സർവ്വപരമായ സാക്ഷിയുമായി ഒരു കല്പിതബന്ധവുമുണ്ടായി. അപ്പോൾ അഹങ്കാരം ജഡമല്ലാത്ത ചൈതന്യംപോലെയാകും.

അഹങ്കാരത്തിന്റെ മനസ്സി പ്രകൃതിയാണ്. ഇങ്ങനെയും കർമ്മങ്ങളും പ്രകൃതിയിലുള്ളവകൊണ്ട് കർമ്മരൂപബുദ്ധികൊണ്ടാണ്. ആത്മാവ് ഞാൻ കർമ്മവാദമെന്നു വിചാരിക്കുന്നത് അഹങ്കാരംകൊണ്ടു മുഖനാകുമ്പോഴാണ്. അഹങ്കാരത്തെ മറിച്ചാൽ സ്വപ്രകാശരൂപമായ ആത്മാവു വരികയും. ഞാൻ മുൻപ് ഞാൻ മുൻപ് എന്നുള്ള പരസ്പര സ്പർശമാണ് അഹങ്കാരമെന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. അഹങ്കാരം എന്ന പദത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലമായ അഹംപുച്ഛിക ആഹോ പുച്ഛിക ആത്മസംഭാവനാ അഹമഹമിക എന്നിനാലു പദങ്ങളും സ്രീവിംശ വാചികളാകയാൽ അഹങ്കാരം പുഷ്പരൂപത്തിന്റെ ലക്ഷണമല്ലെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

അഹം എന്നും കാരം എന്നും രണ്ടാശങ്കൾ വേണാണല്ലോ അഹങ്കാരപദമുണ്ടാവുക. മനസ്സാരം, മനസ്സാരം എന്നല്ലാം കാണുന്നതുപോലെ. മനസ്സിലുള്ള സുഖമക്ഷാണം മനസ്സാമെന്നു പറയുക. അതുപോലെ ഇവിടെയും പ്രയത്നവും ഇച്ഛയുമാണ് കാരം എന്ന അംശം ചോദിപ്പിക്കുന്നത്. കാക്കിപ്പിറന്നു ലഭിച്ചാൽ അതിനുവേണ്ടി പിന്നീട് പ്രയത്നമുണ്ടാകുകയില്ല. കൃത്യകൃത്യനായവനിൽ പ്രയത്നം കാണുകയില്ല. പ്രയത്നവും ഇച്ഛയുമാണ് മേവനെ ഫലാഭിമുഖനാക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് കൃത്യകൃത്യനല്ലാത്തവൻ പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ അഹങ്കാരത്തിന്റെ പരിധിയിൽ നില്ക്കുകയുണ്ടു. അതുകൊണ്ട് അഹം എന്ന പദം കർമ്മശൂന്യമായ അവസ്ഥയെയും അഹങ്കാരമെന്നത് കർമ്മപുണ്യമായ അവസ്ഥയെയും കാണിക്കുന്നു.

അഹം പ്രത്യയം കർമ്മമാകുമല്ല. അത് സ്വരൂപജ്ഞാനമെന്നതാണ് ബോധിപ്പിക്കുന്നത്. അത് പ്രത്യഗത്മസ്വരൂപം തന്നെയാണ്. പ്രത്യഗത്മാവെ

ന പറയുന്നത് അധ്വാനങ്ങൾ നിശ്ചിത ആത്മസ്വരൂപം കണയാണ്, ആത്മാവിന്റെ സങ്കേതമാണ്. ആത്മാവെന്ന ശബ്ദം “അതസാരകൃഗമനേ” എന്ന ധാതുവിൽനിന്നുമാണ് വ്യുത്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. വിഷയങ്ങളെ ആദാനം ചെയ്യുന്നു, വിഷയങ്ങളിൽ വ്യാപിക്കുന്നു, വിഷയങ്ങളെ ദൃഷ്ടിക്കുന്നു, ഇങ്ങനാൽ എല്ലാത്തിലും വ്യാപിക്കുന്ന അവസ്ഥയാണ് അതുകൊണ്ട് ആത്മാവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ആത്മാവിന്റെ സന്തതരോപം ഏകരൂപരൂപങ്ങളെ സാക്ഷ്യമല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അസത്തായിട്ടുള്ള വസ്തുവിന് ഉണ്ടായില്ല. സത്തായിട്ടുള്ളത് ഇല്ലാതെയുമാകുന്നില്ല. തത്വദർശികൾ ഇപ്രകാരം നിർണ്ണയം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അസ്തിബുദ്ധിക്ക് വിഷയമായ രാവരൂപം എന്നും നിവർത്തില്ല. അരാവനവസ്തുവാകട്ടെ നാസ്തിബുദ്ധിക്ക് ഗോചരമാണ്. അതാണു്, കിടമുണ്ടു്, വസ്ത്രമുണ്ടു്, ആനയുണ്ടു്, എന്നെല്ലാം പറയുമ്പോൾ ഉണ്ടു്, ഉണ്ടു് എന്നുള്ള ബോധം ഭാരോന്നിലും പ്രകാശിക്കുന്നു. ചർമ്മത്തിൽ വെള്ളമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്ന സമയം ഇല്ല എന്ന ബോധം ആർക്കും ഉണ്ടാകയില്ല. വാസ്തവം അറിഞ്ഞശേഷം വെള്ളമില്ല എന്നു പറയുമ്പോൾ അതായത് നാസ്തി എന്നു പറയുമ്പോൾ ഉണ്ടായ ആദ്യം സ്വീകരിച്ചിട്ട് നകാരംകൊണ്ടു നിഷേധിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ഇല്ല എന്നു നിഷേധിക്കുമ്പോൾ ഇന്ന സ്ഥലത്തു് എന്നു് നിഷേധിക്കാത്ത പക്ഷം നിഷേധം ഫലിക്കുകയില്ല. കയറിൽ പാമ്പില്ല എന്നു പറയുമ്പോൾ പാമ്പിനെത്തന്നെ കയറിനെ ആദാനം നിഷേധിക്കുന്നില്ല. മുതലിന്റെ കൊമ്പെന്നും വസ്തുയുടെ പുത്രനെനും ഒരാം പറയുന്നിടത്തു് വാസ്തവത്തിൽ വാക്യത്തിനർത്ഥമില്ല.

ഒരുഭാഗത്തു് ഉണ്ടു് ഉണ്ടു് എന്നുള്ള നിരന്തരമായ അസ്തിത്വപ്രശ്നം മറ്റൊരുഭാഗത്തു് വർത്തമാനം, ഭൂതം, ഭവിഷ്യത്തു് എന്നിങ്ങനെ കാലങ്ങളിലും ഇല്ലാത്ത അതൃത്താഭാവം. രണ്ടിനും മധ്യത്തിൽ ഉണ്ടെന്നും ഇല്ലെന്നുമുള്ള തോന്നലിനു കാരണമായ രോപരോപം ജനിക്കുന്നതിനു മുൻപു് അവ്യക്തമാണു്. നശിച്ചതിനുശേഷവും അവ്യക്തമാണു്. ഈ രോപസ്ഥയിലും അഭാവമാണു് വ്യക്തപ്പെടുന്നത്.

രണ്ടിന്റെയും മധ്യത്തിൽ വ്യക്താവസ്ഥ (രോപാവസ്ഥ) ആദ്യവും മറ്റുവിധം അഭാവം നിവരിക്കാത്തതു കൊണ്ടു് അഭാവഭാവമാണു്. അതുകൊണ്ടു് രോപാവസ്ഥയുടെ അഭാവവുമാണു്. ഇതിനെ പറയുന്നതു് വ്യവസ്ഥയില്ലാതെ ആയിത്തീരും. അതുകൊണ്ടു് അഭാവമായിട്ടുള്ളതു് ഒരിക്കലും അവ്യക്തമായില്ല. അവ്യക്തമായിട്ടുള്ളതു് അഭാവമാകുകയില്ല.

ഭാവവസ്തുക്കൾക്കെല്ലാം ആറു വികാരങ്ങളുണ്ടു്. അവ ഉണ്ടാവുക, നിവർത്തില്ല, വളരുക, മറ്റൊരു രൂപമായിത്തീരുക, ക്ഷയിക്കുക, നശിക്കുക എന്നിങ്ങനെയാണു്. ഈ ആറു വികാരങ്ങൾക്കും ആശ്രയമായിട്ടുള്ളതു് രോപവസ്തുവുമാണു്. ഇവിടെ രോപവസ്തുവാണെന്നുള്ള തോന്നലാണു് ‘രോപവസ്തുവെന്നുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്, സ്പഷ്ടമായി തോന്നിയ കയറു് കയറായി കാണുമ്പോൾ സർപ്പമല്ലെന്നു നിശ്ചയമാകും. അതൃത്താഭാവത്തിനു് അവ്യക്തമായി ബന്ധമെന്നായില്ല. അതുകൊണ്ടു് രോപം എപ്പോഴും രോപവും അഭാവം അഭാവവുമാണു്.

ഒരു കിടമുണ്ടു് എന്നു പറയുമ്പോൾ ആ വിധനത്തിൽ രണ്ടാംശം വ്യക്തമാണു്. ഒന്നു് കിടം, രണ്ടു് കിടത്തിന്റെ ഉണ്ട. കിടം നശിച്ചാൽ കിടത്തിന്റെ പ്രതിമ ഇല്ലാത്തതായില്ല. ഉണ്ടായിരുന്ന കിടത്തിന്റെ ഉണ്ട ഇല്ലാത്തതായില്ല. കിടമുണ്ടു് എന്നു പറയുമ്പോൾ ഉണ്ടു് എന്നുള്ള വിശേഷണവും കിടം വിശേഷ്യവുമാണു്. കിടം നശിച്ചപ്പോൾ വിശേഷ്യം കാണാതായി, വിശേഷണം അപ്പോൾ ആവശ്യമില്ലാതായി. ഇല്ലാതായ കിടത്തിൽ അതുകൊണ്ടു് അസ്തി അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടു് എന്ന ബുദ്ധി കാണുകയില്ല. ഉണ്ടു് എന്നുള്ള ബോധം പൊതുവിലുള്ളതാണു്. അതിനെത്തന്നെയും വിശേഷ്യം ഖലിച്ചുകൊള്ളും. വസ്ത്രമുണ്ടു്, ആനയുണ്ടു്, കിരീടയുണ്ടു്, അരിപ്പൊടി കലക്കിയ വെള്ളത്തിൽ പാലുണ്ടു് എന്നെല്ലാം ഉള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉണ്ടു് എന്നുള്ളതു് നിവരിക്കാത്ത. അതുകൊണ്ടു് എപ്പോഴും ഉണ്ടു് ഉണ്ടു് എന്നു പറയാൻ കഴിയുന്ന വസ്തു ശൂന്യമല്ലെന്നും സർവ്വവ്യാപകമാണെന്നുമാണു്. വികാരങ്ങൾ എത്ര മാറിയാലും സന്തതമായ ഈ ഉണ്ടു് എന്നു് രോപത്തിനു് വികാരമില്ല.

വികാരം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബോധത്തിന് സന്തതമാവുകയില്ല. അർത്ഥമല്ലാതെ എന്തെങ്കിലും തോന്നിയാൽ അത് ആത്മാവിന്റെ ആദാസം അല്ലെങ്കിൽ മായയാണ്, വെള്ളത്തിൽ കാണുന്ന സൂര്യന്റെ പ്രതിബിംബംപോലെ, നിരർത്ഥകമായ തോന്നൽ ആത്മാവിനെ സ്പർശിക്കുന്നതല്ല.

പുഷ്പത്തെ . അഞ്ച് അംശമായി വിഭാവനം ചെയ്യുന്നു. അസ്തി, രാതി, പ്രിയം, രൂപം, നാമ എന്നിവയെ, ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ മൂന്നും ബ്രഹ്മസ്വരൂപവും അടുത്തതെ രണ്ടും പ്രപഞ്ചരൂപവുമാണ്. അസ്തി എന്ന ബോധം എല്ലാത്തെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. മുൻപു പറഞ്ഞതുപോലെ ശൂന്യമായ ഒരു സങ്കല്പം സാധ്യമല്ല. ഏതു വസ്തുവിനെയോണോ ശൂന്യമെന്നു പറയുന്നത് അതിന്റെ ഉണ്മ ഒരു പ്രത്യേക ആശ്രയത്തിൽ നിഷ്പയിക്കുന്നതായുള്ള. ആ ആശ്രയം ദേശം, കാലം, വസ്തു എന്നിവകളെക്കൊണ്ട് പരിമേരിക്കപ്പെടാതെ സർവ്വത്തിനും സാക്ഷിയായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അത് ആത്മാവുതന്നെയാണ്. അറിയുന്നവന്റെ സാക്ഷാത്ക്കാരമാണ് അറിവ്. സാക്ഷിത്വമില്ലാതെ അറിവില്ല. സാക്ഷിവുമ്പോഴേക്കു പറയുന്നത് സാക്ഷിയുടെ ജ്ഞാനംതന്നെയാണ്. ജ്ഞാനം തന്നെയാണ് സാക്ഷിയും. ജ്ഞാനപ്രകാശമെന്നാണ് രാതി എന്ന പദം കുറിക്കുന്നത്. അതുതന്നെ ചൈതന്യസ്വരൂപമായ ആത്മാവ്. ബാഹ്യവിഷയങ്ങളിൽ നിന്നു മുങ്ങാകുന്ന ആനന്ദം വന്നുപോയുമിരിക്കും. ആത്മാവ് നിത്യാനന്ദസ്വരൂപമാണ്. നാമരൂപങ്ങളെക്കൊണ്ട് പരിമിതമായ വികാരങ്ങളല്ല ആത്മാവ്. അതുകൊണ്ട് സ്വീകരിക്കുക, ഉപേക്ഷിക്കുക, വിട്ടുകൊടുക്കുക, സംഹരിക്കുക മുതലായിട്ടുള്ള ചഞ്ചനരൂപമായ കർമ്മങ്ങളൊന്നും അനന്തവും അവികാരിയുമായ ആത്മാവിൽ കാണുന്നതല്ല. സമുദ്രത്തിലെ നെയ്യും പനയും സമുദ്രമല്ലാത്തതും, സമുദ്രത്തിലും നശിച്ചാലും അവയെ നശിപ്പിക്കുകയില്ല. അവിടുത്തെ പ്രകൃതിയെക്കൊണ്ടും നൃക്കുലായി അതിന്റെയും അധിഷ്ഠാനമായി വില്പിക്കണമെന്നു ഹൈന്ദവ ഭാവമെന്നാണ് ആത്മാവ്. ആ വിധമുള്ള ആത്മാവ് വിഷയരൂപമല്ല,

ജ്ഞാനമല്ല, ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും മനസ്സിനും അശോധകനാണ്.

ഇങ്ങിനെ ഒരു ആത്മാവ് ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ മോടി ഇതൊരിക്കലും സാധ്യമല്ല. ആദ്യമായി ഇല്ലെന്നു പറയുന്നതാണെന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടും, ഇല്ല എന്നുള്ള അറിവിന് ഭാഗശ്രയം വേണം. ആ ആശ്രയം തന്നെയാണ് ആത്മാവ്. അതുകൊണ്ട് ആത്മാവ് സ്വതസ്സിദ്ധവും, പ്രസിദ്ധവുമാണ്. കൊമ്പുപിടിച്ചു പശുവിനെക്കൊണ്ടിട്ടു കൊടുക്കുന്നതുപോലെ ആത്മാവിനെ മുന്നിൽ കാണിച്ചുകൊടുക്കാൻ കഴിയുകയില്ലെങ്കിലും ഭാർമ്മ്യത്തിലാതായിപ്പോയ കഴുത്തിൽ കെട്ടിയ സ്വസ്തീയാലിപോലെ ഏറ്റവും അടുത്തുതന്നെ ആത്മാവുണ്ട്. ആത്മസാന്നിധ്യം അറിയാൻ വേറെ പ്രമാണം വേണ്ട. ഗാഢമായി ഉറങ്ങി യാതൊന്നിനെപ്പറ്റിയും അറിയാതെ കിര സമയം കഴിച്ച് ഉണർന്നശേഷം അത് സുഖമായുറങ്ങി എന്നു് ഒരൊര പറയുമ്പോൾ യാതൊന്നും അറിഞ്ഞില്ലെന്നും സുഖമായി ജ്ഞാപനം അയാളെക്കൊണ്ട് പറയിപ്പിക്കാൻ കാരണമായ ആ പ്രകാശമെന്നാണ് ആത്മാവ്.

ആത്മാവ് സ്വതസ്സിദ്ധമല്ലെങ്കിൽ ദൈവികമല്ലെങ്കിൽ അറിയുവാൻ സാധ്യമല്ല. സകല വ്യവഹാരങ്ങളും ആത്മാവിമാണ് പശ്ചാത്താപമെന്നത്. ആത്മാവില്ലെങ്കിൽ ഇതരവസ്തുക്കളെ അറിയണമെന്ന വിചാരമുണ്ടാകയില്ല. ആത്മാവ് ജ്ഞാനമാകയില്ല. ആകെങ്കിൽ ജ്ഞാനാവില്ലാതെയൊക്കും. അറിവില്ല എന്നൊരു പറയാനില്ല. ഇതുവരെ ഏതുപ്രകാരം ജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ള ബോധത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് ഇനിമേലുള്ള എന്റെ വ്യവഹാരങ്ങളെല്ലാം. അതുകൊണ്ട് ആത്മാവിനെ ആശ്രയിച്ചാണ് പ്രജാതവും ജ്ഞാതവും ദ്രവ്യവും ഉണ്ടാകുക. ആത്മാവ് സ്വയം നിർമ്മലവും സൂക്ഷ്മവും സ്വയം ജ്യോതിസ്വരൂപവുമാണ്. സ്വയം ജ്യോതിസ്വരൂപമായി ആത്മാവിന്റെ പ്രകാശം ഉണ്ട്. ജ്യോതിയിൽനിന്നും മനസ്സിലും ഇന്ദ്രിയങ്ങളിലും ദേഹത്തിലും ആത്മമൈതന്യം പരമ്പരയായ പ്രവേശിച്ച് സർവ്വപ്രപഞ്ചത്തിലും നിറയുന്നു. ഇത് ആത്മാവിന്റെ വാതത്തിന് വിതരണമായി

ദേഹാത്മവാദ്യം ഇന്ദ്രിയാത്മവാദ്യം പ്രകൃത്യാത്മവാദ്യം വിജ്ഞാനാത്മവാദ്യം ലോകത്തിൽ പല അനന്തങ്ങളുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇവയെപ്പറ്റി യാദിടന്നവർ പ്രതിഭാവിമലസംഭോധെ ന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞ് നാസ്തികത്വം പറഞ്ഞതായിരിക്കുന്നില്ല.

ഈ രൂപങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ ഗുഹിക്കണമെങ്കിൽ ശ്രമിയെ ആശ്രയിച്ചുള്ള യുക്തി സ്വീകരിച്ച് ആ ചരന്ദ്രോപദേശം കൊണ്ട് അനന്ദം സമ്പാദിക്കണം.

(എം. ആർ. നാരായണയ്യർ-പാലക്കാട്.)

കന്യാകുമാരിയിലെ വിവേകാനന്ദൻപാറ

“ലട്ടാഖിലും നേഫലിലും മറ്റും ചിനകാർ
തോക്കുമായി കേറിവരുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കൊരു വി
വേകാനുഭവ്!” ഒരു അന്യൻ മറ്റൊരു അന്യനോടു
പറഞ്ഞു.

“നിങ്ങളുടെ അടുത്ത നോക്കുന്ന അല്ലെങ്കിൽ അടുത്തുള്ള വേണ്ടത്.” അതോടൊപ്പം മറ്റും സ്ഥാനംപോലെയെ പറഞ്ഞു. അതും, സ്വാതന്ത്ര്യം ബ്രിട്ടീഷ് മേധാവികളിൽനിന്നും നേടുമെന്നും ചീനായുടെ ആശയത്തിന് വിധേയമാവുക എന്ന യജമാനന്റെ വെല്ലുവിളിയെ നേരിടേണ്ടിവന്നെങ്കിലും സ്വാമിജി പത്തുപത്തഞ്ചു വർഷം മുമ്പേ പ്രസ്താവിച്ച അത്തരം ഭാരതത്തിന്റെ കഴിഞ്ഞ കാലത്തെയും വർത്തമാനകാലത്തെയും ഭാവിയെയും ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കിയ മഹാനായിരുന്ന വിദ്വേഷകാരുടെ എന്ന് അന്ന് ഒരു വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭാരതത്തിന്റെ പുനരുജ്ജ്വലനവും ഭാരതീയമായ സംസ്കാരത്തിന്റെ ബഹുമാനമായ ഉൾക്കൊള്ളും സ്ഥാപിതമാവണമെന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി ആശിക്കുകയും അതിനുവേണ്ടി തന്റെ അതിഗ്രാസ്യമായ ജീവിതകാലം ഉഴുത്തുവെക്കുകയും ചെയ്യാൻ സ്വാമിജി മാത്രമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഈ കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിൽ, ചൈനയുടെ ആശയംകൊണ്ട് മനോഹരമായ ശ്രീ വിദ്വേഷകാരുടെ ജന്മദിനശതവാർഷികാഘോഷം അഥവാ ഇനിക്കോണാപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും സ്വാമിജിയുടെ സദാശരങ്ങളും ഉൽക്കണ്ഠയുടെയും പ്രവചനങ്ങളും എന്നും നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ നിസ്സംശയമാണ്.

സ്വാമിനി കേളം സന്ദർശിച്ചത് പത്തൊമ്പതു സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പായിരുന്നു. അന്ന് ഈ കൊച്ചുപ്രഭുക്കൾ മാതൃഭവനത്തിലെ ഭ്രാന്താവയലാണെന്ന് സ്വാമിനി പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ഇന്നും അത് അങ്ങനെ തന്നെയാണോ! എന്തു കാരണത്താലാകട്ടെ ഒരു ഭ്രാന്താവയലിന്റെ അസ്വസ്ഥത ഈ മനോഹരമായ കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രമാകെ ഓർപ്പുവിളയായി വിളംബരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതൊരു അതിഭയങ്കരമായ ഉപമയായി ചിലർക്കു തോന്നിയേക്കാം. ഉദ്ദേശശുദ്ധിയെക്കുറിച്ച് മാപ്പു നൽകാവുന്ന പാതകമേ അതിലുള്ളൂ. കേരളം സന്ദർശിക്കുകയും അന്നു കേരളത്തിന്റെ ഭവനത്തിന്റെയും ഭാഗമായിരുന്ന കന്യാകുമാരിയിലെ ത്രിവേണിയിൽ വിവേകാനന്ദൻപാദയെന്ന് പിന്നീട് പ്രഖ്യാതമായിത്തീർന്ന ശിവയിൽ ഉപസ്ഥിതനായി വള്ളരെ ഓർപ്പുവേദം സമാധിസ്ഥനായി വർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു സ്വാമിനി. മാതൃഭവനത്തിന്റെ അഖണ്ഡത പുനസ്ഥാപിക്കുകയും, ദാരിദ്ര്യം, അഭിമാനം തുടങ്ങി എല്ലാ ശൃംഖലകളിൽനിന്നും വിമുക്തമാക്കി ദാരിദ്ര്യരെയും സന്ദർശനപ്രഭാവത്തെയും മുൻപന്തിയിലാക്കുകയും വേണമെന്ന് സ്വാമിനി നേർപ്പിലാക്കി. അതനുസരിച്ച് ദിവ്യസമാധിവാദത്തെ പ്രയത്നിക്കുകയും ചെയ്തു. അത് ഒരു തപസ്സായിരുന്നു. ദരിദ്രന്മാരായെ പൂജയായിരുന്നു. നിത്യമായ നേഷ്ടസേവനവും ഈ ശപഥരായനയുമായിരുന്നു.

സ്വാതിതികവിതകളിൽ സന്ദർശിച്ച അവസര
ത്തിൽ കന്യാകുമാരിയിലെ സമുദ്രസംഗമസ്ഥാനത്തു്

ശ്യാനിച്ചിരുന്ന ശ്രീഖലിപ്പറയിൽ സ്വാമിയിരുടെ ഒരു പുണ്യകായ പ്രതിമസ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമങ്ങൾ നടന്നുവരികയാണ്. ശാസ്വിമണ്ഡപംപോലെ കരോരതരണോഹരസ്തോരകവും കന്യാകുമാരിയിൽ ഉണ്ടാകുന്നതു് തികച്ചും സ്വാഗതാർഹമാണ്. സ്വാമിയി ഡൂറനും ചെല്ലാനിരുന്ന പാറയിൽ ഗ്രാൻസിസ് പുണ്യവാളൻ ഇറങ്ങിയ സ്ഥലമാണെന്നും തങ്ങൾക്കു ബന്ധപ്പെട്ടതുകയാൽ അവിടം തങ്ങളുടെ പക്കത്താക്കണമെന്നും കരുതി അവിടെ കുരിശുനാട്ടാൻ പല ശ്രമങ്ങൾ നടന്നു, ചിലർ കുരിശു നാട്ടുകയും മറ്റു ചിലർ അതെടുത്തു കളയുകയും ചെയ്തു. ആ സംഘർഷം വലിച്ചു് ഒരു വലിയ കലഹമുണ്ടാകരുതെന്നു കരുതി മദിരാശി ഗവണ്മെൻറ് ബുദ്ധിപൂർവ്വമായി ശ്രമിതൻ നിയമം ബാധകമാക്കി സംരക്ഷണനടപടികളും കൈക്കൊണ്ടു. ആവശ്യമില്ലാതെ അസ്ഥാനത്തുണ്ടായ ഒരു തക്കം മാത്രമാണിതു്. സർവ്വമതസമാരംഭനായ വിവേകാനന്ദസ്വാമിയിരുടെ പ്രതിമ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ ആരും ദോഷംകൊണ്ടിട്ടു കാര്യമില്ല. 'എല്ലാവരും ആ ശ്രമത്തിൽ സഹകരിക്കുകയാണ് വേണ്ടതു്'.

22 അടി ഉയരത്തിലുള്ള രാട്ടുപ്രതിമയും പ്രതിമ സ്ഥാപിക്കുന്ന പാറയിലേക്ക് പോകാൻ സമുദ്രതീരത്തുനിന്നും ഒരു പാലവും നിർമ്മിക്കാൻ പരിപാടി ആസൂത്രണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നു. തികച്ചും അഭിനന്ദനാർഹമായ ഈ ശ്രമം എല്ലാവരും ആത്മാർത്ഥമായി അംഗീകരിക്കാതെ വരില്ല. പ്രതിമ പരമാവധി മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനും പ്രതിമക്കു സമീപം സ്വാമിയിരുടെ ജീവിതകാലം, സന്ദർശനകാലം തുടങ്ങിയ വിവർത്തനങ്ങൾക്കു ഏഴുതി പതിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രതിമ ദിവസവും ദീപാലംകൃതമാക്കുന്നതിനും വേണ്ട ഏല്പാടകൾ ചെയ്യുന്നതും അഭിലഷണീയമായിരിക്കും. ഈ പ്രതിമസ്ഥാപനാത്മകർക്ക് ഭഗവാൻ വേണ്ട അനുഗ്രഹം നൽകുമാറാകട്ടെ. സ്വാമിയിരുടെ ജന്മദിനശതവാർഷികഘോഷത്തിൽ ഭാരതീയർ ചെയ്യുന്ന നല്ലൊരു കാര്യമായിത്തീരട്ടെ ഈ ഉദ്യമം. വിവേകാനന്ദൻപാറ ഒരു കലഹകരണമാവുകയല്ല, ഒരു കീർത്ഥാടനസ്ഥലമാവുകയാണാവശ്യം.

(വി. എസ്സ്. ശർമ്മ എം. എ.)

ഭക്തി

സേവ്യസേവകരായമാണ് ഭക്തിയുടെ ഒരു സ്വരൂപം. നാരദൻ, പ്രഹ്ലാദൻ തുടങ്ങിയ ഭക്തന്മാർ ഇതിനുത്തരമാദാഹരണമാണ്. എനിക്ക് പഞ്ചസാരയായിത്തീരണമെന്നില്ല പഞ്ചസാര തിന്നാൽ മാത്രം ഭക്തിയെന്നാണ് ഭക്തന്റെ മനോഭാവം. നാമജപം, വ്രതാനുഷ്ഠാനം, കീർത്തിയാത്ര, വിവിധ നിവേദ്യസമർപ്പണം, യാഗങ്ങൾ, ഹോമങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ഭക്തിയുടെ പ്രഥമാവസ്ഥ മാത്രമാണ്. ഇവയുടെ അനുഷ്ഠാനം, പ്രേമഭക്തി (രാഗഭക്തി)യിലേക്കുള്ള വഴിയാണ്.

എന്നാൽ എത്രയോ ചുരുക്കംപേർ മാത്രം ഇതിനെത്തുടങ്ങി സാധനകൾ ഭിന്നംകൂടാതെ ബാലുശലയിൽനിന്നു ഉൽകൃഷ്ടമായ പ്രേമഭക്തി പരിപാകാവ

സ്ഥയിൽ എത്തിയതായി കാണാം. അവർ ഈശ്വര ദർശനത്തിനുവേണ്ടി അളവറ്റ ആഗ്രഹത്തോടെ വ്യസനിച്ചു കരയുന്നു. പ്രഹ്ലാദൻ കുട്ടിക്കാലത്തുതന്നെ പ്രേമഭക്തിയുടെ പരിപാകാവസ്ഥയിൽ എത്തിയിരുന്നു. എത്രയോ ജന്മങ്ങളിൽ സാധനകൾ പരിശീലിച്ചതിന്റെയും ധ്വജസ്തോതയുടെയും ഫലമായിട്ടാണ് ബാലുശലസ്ഥയിൽ ഈ അകുൽകൃഷ്ടപദവി ഈ ബാലനും ലഭിച്ചാനിടയായതു്. ബി. എ. ക്ലാസ്സിൽ എത്തിയവക്ക് ശിശുപാഠങ്ങൾ പഠിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലാത്തതുപോലെ ഈ പദവിയിലെത്തിയവക്ക് ജപവും ഹോമവും, വ്രതവും മറ്റും ആവശ്യമില്ല.

ഇവിടെ വളരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു സംഗ

പ്രത്യക്ഷകരളം

തിയുണ്, സ്വയം വഞ്ചിതനായിട്ട്, അഹങ്കാരബുദ്ധിയോടുകൂടി, ഉന്നതപദവിയിലുള്ള ഭക്തനായിപ്പോയെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ചു പ്രതാപനഷ്ടാനന്തരം വിട്ടു കളയുന്ന ഒരു തരക്കാരുണ്. അത് അധഃപതനത്തിനുള്ള എളുപ്പവഴിയായിത്തീരും. അതിനാൽ ഓരോ സന്ദർഭങ്ങളിലും ചിന്തചെയ്ത്, അവനവൻ എത്രത്തോളം പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ആത്മചരിശോധന ചെയ്ത് നോക്കേണ്ടുന്നത് അത്യാവശ്യമാണ്. ഈശ്വരനെ ഹൃദയപിറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലിപ്പാൻ ഷണ്ണിപ്പുന്നത് ബാഹ്യപൂജകൊണ്ട് മാത്രമല്ല, തീവ്രമായ ചിന്തയാലും കൂടിയാണു്.

ഈശ്വരപ്രേമത്താൽ തരളിതമായ ചിന്താമുക്തിയുള്ളവർക്ക്, ഈ ലോകത്തോടു വലിയ ബന്ധം തോന്നുകയില്ല. അത് വാടകക്കു വാങ്ങിയ ഒരു വീടുപോലെ മാത്രം തോന്നും.

ഈലോകവാസം അല്പകാലത്തേക്കു മാത്രം നില നില്ക്കുന്നതാണെന്നും സ്ഥിരവാസം ഈശ്വരപാദങ്ങളിലാണെന്നും ദൃഢമായി ധരിച്ചു. അവർ ലോകത്തോടു ബന്ധിക്കുകയില്ല. രമണീയമായ നാട്ടിൻപുറത്തു് സർവവിഭവസുഖാസ്വദമായ ഭവനമുള്ള ഒരൊക്കു് സംഗതിവശാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥബന്ധമായി കല്പിതയിലുള്ള ഗൃഹവാസംപോലെയാണു് യഥാർത്ഥഭക്തന്റെ ലോകവാസം. അയാൾക്കു് ലോകജീവിതം കൗതുകപ്രദമാകുന്നില്ല. തൽക്കാലവാസമാണെന്നും ഏതാനും ചില കയ്ക്കങ്ങൾ നിറുത്തിക്കൊണ്ട് വേണ്ടി മാത്രമുള്ളതാണെന്നുമാണു് ലോകജീവിതത്തെപ്പറ്റി അയാൾക്കുള്ള മനോഭാവം. ഭായ്യാസന്താനാദികൾ, സ്നേഹിതന്മാർ, ബന്ധുക്കൾ ഇവരുടെ നേരെയെല്ലാം മറുജീവങ്ങൾക്കു കണക്കാക്കുന്ന മായാബന്ധപരമായ സ്നേഹം പ്രേമഭക്തനിലു. ഭായ്യാസന്താനാദികളെ കാണുമ്പോൾ സാധാരണക്കാരരുടെ കണ്ണുകളിൽ കണ്ണുനീർ നിറയുന്നു. പ്രേമഭക്തനും അവരെ കാണുമ്പോൾ അശ്രുക്കൾ പൊഴിമുഴുന്നു. ദേഹാപായത്തിൽ അവരെ വിട്ടുപോകേണമെന്നും, ഒരുക്കുട്ടിവെച്ചു ധനം അവർക്ക് സുഖമായ ചിലവിന്നു് മതിയായില്ലയെങ്കിലോ എ

ന്നും മറ്റും വിചാരിച്ചാണു് പ്രാപഞ്ചികൻ കരയുന്നതു്. സന്താനങ്ങളായും, ഭായ്യായായും വേഷം മാറിവന്നിട്ടുള്ള ഈ ജീവാത്മാക്കൾ, നശ്വരമായ എന്റെ ദേഹത്തെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചു ജഗദാശ്രയമായ ഈശ്വരനെ ആശ്രയിച്ചു, പരമാനന്ദം പ്രാപിച്ചു. കൃതാർത്ഥാവുന്നില്ലല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചാണു് ഭക്തൻ കരയുന്നതു്.

ഞാൻ ദേഹമാണെന്നുള്ള ബോധം തീരെ നെസ്സിൽനിന്നു വിടവാൻ പ്രയാസമാണു്. ലൗകികമായ ഓരോ കാര്യങ്ങളും ചെയ്യുന്നതു് അനാദിതന്നും, ഗൃഹവും, പണവും, വസ്തുക്കളും എന്തെന്താണെന്നും വിചാരിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ഗൃഹസ്ഥനു് ഞാൻ ബ്രഹ്മമാണെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അനേകനായും വിടുന്നതുവരെ, ഈശ്വരനോടു് ഭക്തിഭാവം മാത്രമെ സാധ്യമാകയുള്ളൂ. “ഞാൻ ഈശ്വരന്റെ ദാസനാണു് ആശ്രിതനാണു്” എന്നു കരുതുന്നതും ആനുഭവപ്പെടുത്തുന്നതുമാണു്, അനേകനായും വിടരുത്തുവെക്കു് എളുപ്പവഴി. കലിയുഗത്തിൽ സുഗമമായ മാർഗ്ഗവും ഭക്തിയോഗമാണു്. ദൃഢമായ ഈശ്വരപ്രേമമാണു് ആവശ്യം. പ്രേമമുതത്തിൽ മുങ്ങുക, എന്നാൽ ജനനമരണമറ്റ അമൃതാവസ്ഥയിലെത്തിച്ചേരും.

സത്യാഗ്രഹപ്രധാനിയായ ഭക്തൻ, തന്റെ വസ്ത്രധാരണത്തെപ്പറ്റിയോ, ഗൃഹാദികളെക്കുറിച്ചോ നിഷ്കഷ്ഠയായി ഒന്നും ആലോചിക്കുന്നില്ല. എപ്പോഴും ശാന്തഹൃദയനായി സുഖദുഃഖാദികളിൽ സമചിത്തനായിരെയും, കോപം ഇവകളാൽ കലുഷിതനാവാനെ മനോവാക്കുൽക്കങ്ങളാൽ മറുജീവരെ സഹായിച്ചു ജീവിക്കും.

മരോഗ്ദ്ധനപ്രധാനിയായ ഭക്തൻ വസ്ത്രാധാരണങ്ങളിലും, വിദ്വേഷങ്ങളിലും, ശ്രദ്ധവെക്കും. തന്റെ യോഗ്യതകളെ മറുജീവർക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കാൻ ഉത്സുകനായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

തമോഗ്ദ്ധനപ്രധാനനു് ഉറക്കവും, കാമാവേശവും, കോപവും അഹങ്കാരവും വർദ്ധിച്ചു നിലയിലു

ങ്ങൾയിരിക്കും. ഓരോ കാര്യങ്ങളിലായി ഈശ്വര പ്രാർത്ഥന ചെയ്യാനാണിരിക്കും. ഒരു പരിചയപരിചാരൻ യാത്രക്കാരനെ കൊള്ളിച്ചെന്നതുപോലെ, ഈശ്വരനെ പ്രാർത്ഥനകളാൽ കൊള്ളിച്ചെയ്യും. തമോഗ്നക്കേതൻ തീവ്രമായ വിശ്വാസശക്തിയുണ്ട്. സാരപിക്വതയോടെ തിരിച്ചുവിട്ടാൽ ഈ തരം കേതന്മാർ പെട്ടെന്നു ഉന്നതപദവിയിലെത്തും.

കേതന്മാരിലുള്ള സ്നേഹപരവശ്യത്താൽ കനകളിയെ തള്ളിപ്പിടി എന്നുപോലെ വശമനെ ഗേവൻ പിന്തുടരുന്നു. ഗേവന്റെ സൃഷ്ടിരഹസ്യത്തെപ്പറ്റിയും, പ്രപഞ്ചത്തിൽ കാണുന്ന ഐശ്വര്യത്തെക്കുറിച്ചും അമിതമായി ആഘോഷിക്കുന്ന ശീലം കേതന്മാരിലുണ്ട്. കേതൻ ഗേവൽപ്രേമം ആസ്വദിച്ചാൽ സംതുഷ്ടനാകുന്നു. മദ്യം കുടിക്കുന്ന ആൾക്ക് മദ്യോഷ്പിക് ആകുമ്പോൾ മദ്യമേന്മയ്ക്ക് ആഘോഷിക്കേണ്ടതില്ല. ഒരു ഗ്രാസ് മദ്യം കുടിച്ചാൽ സംതുഷ്ടനാകുമെങ്കിൽ

ഷാപ്പിലെ മദ്യം മുഴുവൻ തുളന കണക്കാക്കുന്നത് ആവശ്യമില്ല. ഒരു ചെറിയ ഗ്ലാസ്സിൽ വെള്ളം കുടിച്ചാൽ ദാഹം തീരമെങ്കിൽ ലോകത്തിൽ ആകപ്പാടെ എത്ര വെള്ളമുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കുന്നത് ആവശ്യമെന്ത്? ഗേവൽപ്രേമമനുഭവനത്താൽ, മതിമനസ്സോടെ കൈകൾ, അതിദർഘമായ പ്രപഞ്ചരഹസ്യങ്ങൾ അറിയുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവും കേതന്മാരിലില്ല.

കേതന്മാരിലും ഉപരിയായ അവസ്ഥയാണ് ഭാവം. ഭാവത്തിലും ഉത്തമോപസ്ഥിതമാണ് മഹാഭാവം. മഹാഭാവത്തിലും ഉൽകൃഷ്ടാവസ്ഥയാണ് പ്രേമകേതന്മാർ. സാധാരണക്കാർ ഭാവാവസ്ഥയെ മാത്രമേ എത്തുകയുള്ളൂ. ചൈതന്യദേവൻ മുതലായ അവതാരപുരുഷന്മാർ, മഹാഭാവം, പ്രേമം എന്നീ അവസ്ഥകളിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു.

(ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ ആശയങ്ങൾ)

ശ്രീ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസകാലം

(47-ാം വാല്യം 239-ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച)

നരേന്ദ്രൻ വിദ്യാർത്ഥനനായിത്തീർന്നപ്പോൾ ഒരു വ്യായാമശാല ഏർപ്പാടായി. അദ്ദേഹവും സ്നേഹിതരും അവിടെ കായികപരിശീലനം നടത്തിവന്നു. നരേന്ദ്രന്റെ ഒരു ബന്ധുവിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു കയ്യെടുത്തുപോയ ഈ കായികപരിശീലനം അവിടെനിന്നു തിരിച്ചുവന്നു. കായികാഭ്യാസപരിശീലനത്തിനുപയോഗിച്ചിരുന്ന ഉപകരണങ്ങളെല്ലാം ഈ അവസരത്തിൽ നരേന്ദ്രന്റെ അമ്മാവൻ നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. ഇതുമൂലം നരേന്ദ്രൻ വേറെയൊരു വ്യായാമശാലയിൽ പോയി പരിശീലനം നടത്തുകയും ഒരു പ്രാവശ്യം കായികാവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഒന്നാംസ്ഥാനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

ജാതിമതഭേദമന്യേ നരേന്ദ്രന്റെ വേനത്തിന്റെ സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹവും സ്നേഹിതരും ഈ അവസര

ത്തിൽ പാലകവൃത്തി പരിശീലിച്ചുവന്നു. നരേന്ദ്രൻ പാലകം ചെയ്തിരുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾ അത്യന്തം ആസ്വാദ്യങ്ങളായിരുന്നു. നരേന്ദ്രൻ തന്റെ സ്നേഹിതരെ കല്ലുട്ടായിലെ പല പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളും കാണിക്കുന്നതിനു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുക പതിവായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹവും കൂട്ടുകാരും കല്ലുട്ടായുടെ അരുത്തിയിലുണ്ടായിരുന്ന ശുഭപ്രദർശനശാല കണ്ടു മടങ്ങിവരുമ്പോൾ ആ സംഘത്തിലെ ഒരു അംഗത്തിനു അനികലശലായ രോഗം പിടിപ്പെട്ടു. ആ സംഘം സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന വള്ളത്തിൽനിന്നും എല്ലാവരും കരസ്ഥിനിർത്തി വള്ളക്കാർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. വള്ളക്കാർ കൂടുതൽ പണം കൊടുക്കാൻ തയ്യാറാണെന്നു പറഞ്ഞു. നരേന്ദ്രനും സ്നേഹിതരും വള്ളത്തിൽനിന്നും ഇറങ്ങാതെ യാത്രതുടർന്നു. ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്തു എത്തിയപ്പോൾ കരസ്ഥിനിർത്തി വള്ളക്കാർ അവരെ അനുവദിച്ചില്ല.

പ്രബുലാകരളം